PAVEL

FLORENSKI

BIBLIOTECA
MITROPOLIEI IAȘI
Fond
COTA I 10.578
TS

DOGMATICĂ ȘI DOGMATISM

Coperta și viziunea grafică
Ioana DUMITRESCU

Această carte este sponsorizată de
BANCA ROMÂNĂ PENTRU DEZVOLTARE (B.R.D.)

Traducerea a fost făcută după volumele:
СВЯЩЕННИК ПАВЕЛ ФЛОРЕНСКИЙ - **СОЧИНЕНИЯ В ЧЕТЫРЕХ ТОМАХ**, ТОМ 1. *Издательство „Мысль"*, МОСКВА 1994, de unde au fost traduse eseurile: ЭМПИРЕИ И ЭМПИРИИ: К ПОЧЕСТИ ВЫШНЕГО ЗНАНИЯ (Pentru caracterul arhaic, Serafimona Mănăstirea: ДОГМАТИЗМ И ДОГМАТИКА; СОЛЬ ЗЕМЛИ; ПЯТЬ БОГОМАТЕРЕЙ, ст. ПАВЕЛ ФЛОРЕНСКИЙ - **ОПРАВДАНИЕ КОСМОСА**. *Издательство Высших Гуманитарных Курсов*, САНКТ ПЕТЕРБУРГ, 1994, de unde a fost tradus eseul: СТОЛП И УТВЕРЖДЕНИЕ ИСТИНЫ. ОПЫТ ПРАВОСЛАВНОЙ ТЕОДИЦЕИ В ДЕВЯТИ ПИСЬМАХ (г. Кишинев, 2. Biserica ortodoxă Sfânta Treime).

© ***ANASTASIA*** *pentru prezenta ediție românească*
Str. Vitoria 15, sector 2, București, Tel./fax 2116745

ISBN 973-9259-90-0

PAVEL FLORENSKI

DOGMATICĂ și DOGMATISM

Studii și eseuri teologice

BIBLIOTECA FCUMMASCA
Domeniu

Traducere din limba rusă, prefață și note de
Elena DULGHERU

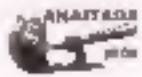

Nr. INV. 23.350
Biblioteca Academiei Teologice
Cota: B 10.578

PREFAȚĂ

Există oameni care par că se nasc „cu credința în brațe". Aceștia devin repede izvoare de lumină, alături de care sute de suflete își găsesc mântuirea. Din viețile lor pilduitoare sunt alcătuite Patericele, iar lumina gândirii lor înduhovnicite a închegat Sfânta Tradiție. Mai rare și mai dramatice sunt mărturiile despre cei ce primesc chemarea la vârsta maturității. În familia convertiților târzii, asemeni Sfântului Pavel, se numără (respectând, desigur, proporțiile, însă pe acestea numai Dumnezeu le cunoaște) și părintele Pavel.

Personalitatea părintelui Pavel Florenski este deja cunoscută cititorului român, mulțumită edițiilor Anastasia și Humanitas, care au publicat *Iconostasul* (1994), în traducerea lui Boris Buzilă, respectiv *Perspectiva inversă și alte scrieri* (1997), în traducerea colectivă a Tatianei Nicolescu, Alexandrei Nicolescu și Anei Maria Brezuleanu.

Tematica textelor apărute până acum este vastă, oferind nu numai o privire teologică asupra unor domenii considerate îndeobște profane (lingvistica, geometria, fiziologia s.a.), ci și dovada unei posibile valorificări a profanului în slujba receptării sacrului. Aceasta are darul de a-l descumpăni atât pe teolog, de obicei „neexersat în științele lumii acesteia", cât și pe exeget, pentru care ultimul șoc fusese invazia în teritoriul său a matematicii sau a științelor experimentale, însă, în nici un caz, a discursului religios.

După cum matematicianul în reverendă contraria auditoriul și saloanele anilor '20 (până când i s-a permis să poarte reverendă), la fel și cărțile sale, după mai bine de optzeci de ani de tăcere impusă, îl derutează pe cititorul creștin sau *filo-sof* prin conținutul lor evazi-enciclopedic.

A crea premisele pentru o cultură și o știință de orientare *teocentrică*, iată exigența care a călăuzit lucrarea întregii vieți a lui Pavel Florenski. *„Imaginea tipică a realității în duh [...] trebuie să poarte în sine caracteristicile operei de artă, să fie o idee a realității care se descoperă în duh"* (*Empireea și Empiria*).

Și dacă alte aspirații spre sinteză ale veacului nostru au dus la ieșirea din spațiul creștin (ca teozofia ș.a.) ori s-au dezvoltat, peste câteva decenii, pe un teren indiferent religios (ca structuralismul), Pavel Florenski reușește să-și împlinească demersul în spațiul Ortodoxiei, al Bisericii.

Din păcate, spre deosebire de curentele amintite, care s-au putut cristaliza în școli, câștigând astfel anvergură și punându-și pecetea, direct sau indirect, pe întreaga cultură și civilizație postmodernă, istoria trase obloanul, pentru mai bine de două generații, peste începuturile trasate de Pavel Florenski. Din motive pe care am învățat să le numim obiective, Catedra de istorie a *Weltanschauung*-urilor a Academiei Teologice moscovite nu putu să-și exercite activitatea după anii '20, când unica *Weltanschauung* acceptată nu era, în nici un caz, cea teocentrică.

Anii de profesorat, ca și textele care avuseseră răgazul să apară, nu i-au permis lui Florenski să-și creeze discipoli. S-ar putea replica aici că un gigant de talia lui Pascal sau a lui Leonardo da Vinci, cu care a fost, nu o dată, comparat, nu creează o școală sincronică în epocă, ci, asimilat în etape, generează curente de gândire diacronice de-a lungul veacurilor.

Dar sacrificiul nu moare. Sămânța ajunsă pe tărâmul ateismului militant va avea răbdare ca istoria să-i ofere un sol mai fertil.

În timp ce părintele Pavel alesese Solovki-ul, o parte din colegii săi de facultate întemeiau, la Paris, Institutul Saint-Serge. Prin oblăduirea aceluiași Sergiie de Radonej, patron și gazdă a Academiei Teologice moscovite, Occidentul lua contact cu Ortodoxia vie.

În zilele noastre, se pare că cele două lucrări – apologetica emigranților și martiriul singurului teolog (de anvergură similară) rămas în patrie – se întâlnesc. Colegii lui emigranți au reușit să întemeieze în vestul Europei nucleele acelei școli, terenul care să faciliteze receptarea mesajului său peste generații, pe verticala axei timpului.

Aspirația spre sinteză, de re-naștere a unei culturi prin re-așezarea sub semnul cultului, se coagulează astăzi în filoane încă microscopice, dar ferme: arta, ieșind de sub sceptrul lui Apollo prin spasmele avangardelor, își caută (cel puțin în Est) originile creștine; știința capătă timide apucături de a-și da jos aureola obținută prin uzurpare; societatea și formele de guvernământ încep să-și caute justificarea religioasă pierdută (dar alta decât cea a zeului Wotan [...] *„über Alles"*).

Cartea de față își propune urmărirea teologului în spațiul teologiei, al Ecclesiei în genere. Structura ei este oarecum eterogenă: este o culegere de articole, eseuri și evocări, diferite atât ca registru stilistic, cât și ca nivel de închegare a mesajului; unele texte, „studențești", sunt temperamentale (fiind mai mult un vestigiu al teologului în formare, semnul spiritului căutător și avid al "luptătorului cu Îngerul"), decât ultimul cuvânt al teologului matur.

Eseul *Empireea și Empiria* abordează problema cunoașterii lumii în registrul dialogului socratic dintre două

personaje-mesager: purtătorul de cuvânt al Împărăției Cerești (*Empireea*) și cel al lumii empiricului (*Empiria*). Idealistul și pozitivistul (în limbaj filosofic general), în ultimă instanță, omul religios și ateul, parcurg un lung traseu de investigare a *resorturilor* cunoașterii omenești, pentru a ajunge la concluzia că *Empiria* este proiecția în lumea vizibilă a multidimensionalei *Empiree*.

Dar textul cel mai incendiar din culegere este *Dogmatism și dogmatică*. Scris pe când Florenski era student în anul III al Academiei, discursul, polemic, excelând în imaginație plastică, zugrăvește tabloul sumbru al crizei religioase contemporane autorului. Din păcate, el este în mare măsură valabil și în zilele noastre. Unii cititori vor fi frapați, poate, de actualitatea următoarelor gânduri: „*Viața merge după alte legi decât cele ale credinței noastre, iar credința merge în afara vieții. Sunt unele straturi spirituale mult mai adânci [...] care se află în afara celor ce ne învață credința [...]. Viața, chiar și cea pur interioară, morală și religioasă, și-a săpat făgașul prin alte ogoare*". Desigur că aici se află cheia multor paradoxuri ale modernității, precum sciziunea dintre religie, artă, psihologie – „domenii" care *sondează*, cu mijloace diferite, aceeași relație divin-umană.

„*Dogmatica a fost înlocuită de dogmatism – iată dezlegarea enigmei [...]. În conștiința contemporană, dogmatica a încetat să mai fie legată de sentimente vii și de percepții autentice. Trupul și sufletul, în actuala* Weltanschauung *religioasă, s-au desprins unul de celălalt... Nu este greu de înțeles de ce alții nu găsesc intrarea în grandioasa catedrală gotică, minunată în întregimea ei, ca și în părțile sale, însă fără trepte și fără pridvor. Nenumăratele ferestre se întunecă sumbre, acoperite de pânze de păianjen, în timp ce trecătorul, atingându-le cu sfială, își*

continuă drumul spre paraclisul casei sale. Iar credincioșii, necunoscând ieșirea din propria lor biserică, palizi și fără viață, se plimbă pe lângă grandioasele coloane, aruncă priviri prin ferestrele lanceolate și, din buzele amenunțe, în loc de rugăciuni, mormăie anateme către trecători de pe stradă, care poate că vor – și asta se întâmplă atât de des –, la rândul lor, să intre în biserică să se roage".

Soluția oferită de Florenski, influențată de teoriile vitaliste ale vremii, de intuiționismul lui Bergson și de psihologismul lui W. Wundt (pe care, de altfel, îi citează), este aceea a unei „*dogmatici experimentale*", bazate pe justificarea dogmelor prin trăiri. Ale cui? În ce condiții? Iată dilema sau fisura demersului lui Florenski, care va deveni calul de bătaie al dezbaterilor pe marginea referatului. Stenograma dezbaterilor este cel mai bun comentariu al discursului său. Nu putem să pierdem din vedere efervescența vieții universitare din Academia moscovită. Dialogurile deschise, adesea contradictorii, dintre studenți, profesori și rector – participanți la cercul de filosofie al Academiei – cât și deschiderea lor filosofică și culturală ar putea stârni invidia urmașilor lor de astăzi într-u studiul credinței...

Îngrijorat pe bună dreptate de criza religioasă a societății moderne, Florenski nu se rezumă la simpla ei critică, ci încearcă să propună soluții. Dar, deși textul este cu câțiva ani ulterior *Empireei*..., Florenski cade într-un fel în tarele pe care le sesiza în epistemologia empirică: abordarea metafizicului cu mijloacele fizicului, reducerea lumii nevăzute la stratul său cel mai grosier, cel al lumii sensibile. Pe calea inversă, folosind acum pârghiile sensibilului pentru a sonda suprasensibilul, Florenski se izbește de limitările primului, ajungând, inevitabil, la subiectivism. Desigur că problemele sunt mai complexe, iar găsirea unor soluții

globale depășește capacitatea spirituală a unui individ, fie acesta și genial...

Stâlpul și temelia adevărului este considerată lucrarea fundamentală a lui Pavel Florenski. Din păcate, nu putem oferi aici decât un fragment din ea, pe care l-am inclus în dorința de a întregi, fericit, imaginea filosofului-teolog conturată de eseurile precedente. Lucrarea este complexă, propunându-și în *motto* dezideratul enunțat încă din *Dogmatism...*: *„Experiența religioasă ține ca unic mijloc legitim de cunoaștere a dogmelor"*. Aprofundând observarea sensibilului din cadrul eclezial ortodox, Florenski depășește nivelul programatic din *Dogmatism...*, ajungând la concluzia că *„există o frumusețe aparte a spiritului, insesizabilă pentru formulele logice. Ea este, în același timp, singurul criteriu sigur de determinare a ceea ce aparține Ortodoxiei. Experții în această frumusețe sunt bătrânii îmbunătățiți, maeștri ai «artei artelor», cum numeau Sfinții Părinți ascetica. [...] Căci într-adevăr, ascetica nu creează omul «bun», ci omul* frumos, *iar caracteristica distinctivă a sfinților nu constă deloc în «bunătatea» lor [...], ci în* frumusețea *duhovnicească, frumusețea orbitoare a persoanei strălucind de lumină ...".*

Plânsul Maicii Domnului este prefața traducerii unei rugăciuni a Cuviosului Simeon Metafrastul, cu care ocazie Florenski meditează la valoarea cuvântului purtător de *„sacre puteri sufletești"*, centru *„din care este trezită energia psihică"*, prefigurând totodată teoria sa asupra simbolurilor, dezvoltată ulterior în alte lucrări, printre care și *Stâlpul și temelia...*

Ultimele două texte – *Un portret al Arhimandritului Serapion Mașkin* și *Sarea pământului* – sunt evocările celor doi mari mentori spirituali care i-au marcat existența

și creația: călugărul erudit Serapion și simplul, harismaticul staret continuator al tradiției lui Serafim de Sarov, Isidor. Îmbinând reflecția eseistică cu stilul memorialistic, pe alocuri chiar documentarist, Florenski conturează dipolul care și-a spus cuvântul asupra traseului său spiritual: pe de o parte, filosoful căutător de absolut, de cealaltă, bătrânul îmbunătățit: gnoza mistică și nebunia întru Hristos. Având în comun cu Serapion spiritul științific, împreună ar fi fost „o forță" – remarca chiar acesta, invitându-l pe Pavel Aleksandrovici la „o ceașcă de ceai și filosofie". Poate nu este întâmplător că această „forță" a rămas în stadiul de proiect: spre marele său regret, Florenski n-a apucat să-l cunoască personal pe monahul-teolog, pentru a „pune la punct un sistem filosofic general". În schimb, întâlnirile benefice cu starețul Isidor constituiră pentru studentul-teolog lumina filocalică, „laptele duhovnicesc", care avea să-i hrănească nu numai creația, ci și încercata sa viață. Pentru cititorul răbdător, care a reușit să parcurgă judecățile, uneori anevoie de urmărit, ale eseurilor precedente, mai ales ultimul text constituie tocmai „sarea"; pentru lectorul cu mania clasificărilor, el este „piatra de poticneală"; și, pentru toți, este cel mai apropiat, cel care rămâne în memoria afectivă, este ziditorul cuvânt filocalic.

Mulțumind celor care m-au încurajat și ajutat la împlinirea acestei traduceri (mama mea, Nineli-Elena și părintele Ionel), cât și lui Pavel Vasilievici Florenski, succesorul părintelui Pavel A. Florenski și păstrătorul arhivei acestuia, care mi-a dat aceptul realizării traducerii, nu îmi rămâne decât să doresc ca această carte să nimerească în mâinile celor care au astăzi nevoie de ea.

Elena DULGHERU

VIAȚA PĂRINTELUI PAVEL FLORENSKI

Părintele Pavel Aleksandrovici Florenski, teolog remarcabil, filosof și om de știință, unul dintre cei mai de seamă reprezentanți ai culturii ruse a „epocii de argint"[1], s-a născut pe 9/22 ianuarie 1882, lângă localitatea Evlah din gubernia Elisavetopol. Primind botezul în biserica Sfântului David-Mtatmidski din Tiflis, Luminătorul Filipp și Apostolul Pavel îi deveniră proteguitorii cei mai apropiați.

Informațiile despre descendența pe linie paternă a lui P.A. Florenski sunt incomplete. Se știe că neamul tatălui său provenea din Ucraina și e probabil că, în secolul al XVII-lea, s-a stabilit în regiunea Kostroma. Până la mijlocul secolului al XIX-lea, cei din neamul Florenski au aparținut clerului: Ioan (sfârșitul secolului al XVII-lea – începutul secolului al XVIII-lea); diaconul Afanasie Ivanov (1732-1794); diaconul Maftei Afanasiev (1757-?); paracliserul Andrei Matfeev (1786-1826 sau 1829); Ivan Andreevici Florenski (1815-1866); Aleksandr Ivanovici Florenski (1850-1908).

Bunicul, Ivan Andreevici Florenski, a absolvit Școala Teologică din Luhovsk, apoi Seminarul Teologic din Kostroma. Însă „din dragoste pentru știință" – cum scrie P.A. Florenski – și în pofida rugăminților Mitropolitului Filaret însuși, rupe relațiile cu părinții și, „alegând sărăcia", renunță la cariera preoțească și se înscrie la Academia Militară de Medicină.

Pe linie paternă, Pavel Aleksandrovici a moștenit atât înclinațiile științifice, cât și pe cele teologice. „Cei din neamul Florenski s-au remarcat întotdeauna prin spiritul novator, au fost inițiatorii unor întregi curente și orientări, deschizători de orizonturi și de noi unghiuri de vedere asupra lucrurilor"[2]. Tatăl lui Pavel Aleksandrovici, Aleksandr Ivanovici, începându-și activitatea ca inginer de drumuri, spre sfârșitul vieții devine adjunctul șefului Regionalei de Căi de Comunicație din districtul Caucaz.

Strămoșii mamei, Olga Pavlovna Saparova (1859-1951), cu numele armenesc Salomeea, veneau din Ghiulistan (regiunea Karabah). Rădăcinile lor, cunoscute încă din secolul al XVI-lea, au trecut atât prin Armenia, cât și prin Gruzia. După tradiție, numele armenesc al familiei, Saparian, provine din cuvântul „scut", „apărătoare", primit de ramura aristocrată a familiei, Melik-Begliarov, pentru ajutorul militar acordat regatului gruzin. De la neamul Saparovilor, Florenski a moștenit o sensibilitate acută față de frumusețea lumii materiale și a concretului.

P.A. Florenski și-a petrecut anii copilăriei la Tiflis și la Batumi, unde tatăl lui construia șoseaua militară Batumi-Ahalțîrsk.

În afară de Pavel, care era cel mai mare, mai erau în familie șase copii. „În parte datorită precarelor mijloace materiale, în parte datorită convingerilor părinților, familia noastră trăia o viață foarte închisă și sobră. Distracțiile și musafirii erau excepții, în schimb, în casă, se găseau multe cărți și reviste, pentru care se sacrifica din cele necesare traiului. Familia avea un nivel ridicat de cultură, cu interese variate, atât din domeniul tehnicii (tata), cât și din cel al științei (copiii) și al istoriei (tata, mama, uneori toată familia). Oamenii cu care intram în contact erau de obicei

colegi de serviciu ai tatălui meu sau foștii săi camarazi de gimnaziu"[3].

Diferența dintre confesiunile părinților, cât și aplecarea asupra cunoașterii omenești au fost motivele pentru care Pavel Florenski nu a căpătat din familie deprinderile vieții religioase. „În casa noastră nu se vorbea niciodată despre religie – nici pentru, nici împotriva ei, nici măcar la modul informativ, ca despre un fenomen al vieții sociale; foarte rar se strecura, întâmplător, vreun cuvânt despre cultele arhaice sau cele ale egiptenilor, dar și aceasta foarte pe scurt. Cu cât o noțiune era mai apropiată de Biserică, cu atât avea mai puține motive de a fi pomenită la noi în casă: era tolerată, dar și aceasta abia-abia, doar arheologia religioasă, atât de moartă, încât te puteai bizui pe totala ei ineficiență religioasă"[4].

„Educat într-o totală izolare față de reprezentările religioase și chiar față de povești – scria mai târziu părintele Pavel –, priveam religia ca pe ceva total străin mie, iar orele corespunzătoare de la gimnaziu nu îmi stârneau decât antipatie și dispreț"[5]. „În privința educației religioase, am crescut totalmente ca un sălbatic. Nu fusesem dus niciodată la biserică, nu discutam cu nimeni pe teme religioase, nici nu știam să mă închin"[6].

În 1892, Pavel Florenski se înscrie la Gimnaziul clasic nr. 2 din Tiflis. Aici îi are colegi pe viitorul filosof Vladimir F. Ern, pe Aleksandr Elicianinov și pe viitorul poet și pictor futurist David D. Burliuk. În anul 1900, Pavel Aleksandrovici absolvă gimnaziul ca șef de promoție, obținând medalia de aur.

La sfârșitul cursului gimnazial, la vârsta de 17 ani, Florenski traversează o criză spirituală: el descoperă caracterul limitat și relativ al cunoașterii fizice, care-l pune în

fața întrebării referitoare la existența unui adevăr absolut și total. Este momentul când Pavel Florenski face pasul hotărâtor către o concepție religioasă asupra lumii. Trecerea sa la credință s-a făcut sub influența chemărilor lui Dumnezeu, pe care le-a povestit pe larg în *Amintirile* sale. Odată, pe când dormea, el își simți trupul îngropat de viu în ocnă, la muncă silnică. A fost o trăire tainică a întunericului absolut, a neființei, a infernului. „O disperare fără margini puse stăpânire pe mine și am conștientizat imposibilitatea definitivă de a ieși de aici, despărțirea definitivă de lumea văzută. În acea clipă, o rază infinit de subțire, care era ori lumină nevăzută, ori sunet neauzit, a adus numele: *Dumnezeu*. Nu era încă nici revelație, nici renaștere, ci numai vestirea posibilei lumini. Însă această veste conținea speranța și, alături de ea, conștiința tulburătoare și subită că moartea sau mântuirea sunt posibile numai prin acest nume și prin nici un altul. Nu știam nici de ce și nici cum poate fi dată mântuirea. Nu înțelegeam unde am nimerit și de ce aici nimic pământesc nu are putere. Însă o realitate nouă, pe cât de neînțeleasă, pe atât de neîndoielnică, mi se înfățișa față către față: există o zonă a întunericului și a morții, și există posibilitatea salvării din ea. Acest fapt mi s-a dezvăluit brusc, la fel cum, la munte, printr-o ruptură a oceanului de ceață, se întrevede deodată o prăpastie adâncă. Pentru mine, aceasta a fost revelație, descoperire, cutremur, lovitură. După fulgerarea acestei lovituri, m-am sculat deodată, ca și cum m-ar fi trezit o forță exterioară și, fără să știu de ce, însă trăgând concluzia celor trăite, am strigat de s-a auzit în toată camera: «Nu, nu se poate trăi fără Dumnezeu!»".

Altă dată, Pavel se trezi în urma unei zguduiri spirituale, care fu atât de neașteptată și de hotărâtoare, încât

tânărul, parcă fără voia sa, sări afară din casă în mijlocul nopții, lăsându-se scăldat de lumina lunii. „În acest moment se petrecu lucrul pentru care fusesem chemat afară. În văzduh răsună tare și perfect deslușit o voce care mă numi de două ori pe nume: «Pavel! Pavel!» și atât. Nu era nici reproș, nici rugăminte, nici mânie, nici chiar gingășie, ci era *chemarea* – în ton major, fără nici un fel de nuanțe secundare. Ea exprima clar și cu exactitate tocmai ceea ce voia să exprime și nimic mai mult – chemarea... Astfel anunță vestitorii poruncile care le sunt încredințate, cărora ei nu îndrăznesc și nici nu vor să le adauge nimic de la ei în afara celor spuse, nici o nuanță în afara ideii de bază. Această chemare era de o simplitate și franchețe evanghelică. Nu știam, și nici acum nu știu, a cui era vocea aceea, cu toate că nu mă îndoiam că venea din înălțimi. Judecând, mi se pare mai corect să o atribui unui vestitor ceresc, decât unui om, fie el și un sfânt"".

Aceste chemări încheiară perioada crizei filosofice de tinerețe, ducând la îmbrățișarea credinței în Dumnezeu ca Adevăr Integru și Absolut, pe care trebuie construită întreaga viață.

Prima pornire interioară după răsturnarea petrecută fu dorința de a se pierde în popor, apărută parțial ca urmare a lecturilor din Lev Tolstoi, căruia, în acea perioadă, tânărul Florenski îi scrisese chiar o scrisoare. Părinții au insistat pentru continuarea studiilor și, în anul 1900, Pavel Florenski fu admis la Facultatea de Matematică și Fizică a Universității din Moscova. În acești ani, tânărul Pavel Aleksandrovici începe să scrie lucrări științifice și filosofice, în care critică evoluționismul, pozitivismul, raționalismul. O influență importantă are asupra sa, în această perioadă, unul dintre întemeietorii societății matematice moscovite, N.V.

Bugaev. Florenski dorea ca teza sa de licență: *Despre caracteristicile curbelor plane ca locuri de întrerupere a discontinuității* să devină parte integrantă a unei lucrări mai mari, de sinteză, cu caracter filosofic general: *Discontinuitatea ca element al concepției filosofice asupra lumii.*

În afara preocupărilor matematice, Florenski urma cursurile lui L.M. Lopatin de la Facultatea de Istorie-Filologie, participa la seminarul de filosofie al lui S.N. Trubețkoi[7] și învăța, autodidact, istoria artei. În timpul studiilor universitare, Florenski se împrietenește cu poetul Andrei Belîi[8] (fiul matematicianului N.V. Bugaev) și, prin intermediul acestuia, pătrunde în cercurile literaților simboliști (V.I. Briusov, K.D. Balmont, D.S. Merejkovski, A. A. Blok și alții). Simbolismul îl atrăgea pe Florenski prin evadarea în planul creației din spațiile raționalismului neînsufletit, mai ales că el însuși scria versuri (volumul *În veșnicul azur*, 1907). Însă aproape imediat ieșiră la iveală profunde nepotriviri de idei și personale între Pavel Aleksandrovici și majoritatea simboliștilor. La simboliști, îi displăcea caracterul „omnivor", indeterminarea sau chiar falsitatea principiilor spirituale.

Pavel Aleksandrovici își căuta un sprijin în viața spirituală și, în martie 1904, făcu cunoștință cu starețul-episcop Antonie (Florensov), care trăia pe atunci retras la Mănăstirea Donsk. Cu un entuziasm juvenil, Pavel îi ceru binecuvântarea să intre în monahism. Însă experimentatul stareț-episcop îl sfătuiește să se înscrie la Academia Teologică din Moscova. Aceasta corespundea întru totul aspirațiilor lui Florenski, care, la 3 martie 1904, îi scria mamei sale: „Nici nu mă gândesc să rămân la Universitate, chiar dacă mi s-ar propune. Doresc să realizez o sinteză a culturii laice și religioase, să mă unesc total cu Biserica, fără nici un fel de compromisuri, sincer, să prelau toată învă-

tătura pozitivă a Bisericii împreună cu concepția filosofico-științifică asupra lumii, alături de artă și celelalte – iată cum mi se înfățișează unul dintre țelurile imediate ale activității practice"[10].

Pavel Florenski termină strălucit Universitatea, fiind unul dintre cei mai talentați studenți. Însă, în pofida propunerilor măgulitoare ale lui N.E. Jukovski și L.K. Lopatin de a rămâne la Universitate, în pofida protestului mut al părinților săi, el se înscrise în septembrie 1904 la Academia Teologică din Moscova. De atunci, întreaga sa viață fu legată de Lavra Sfintei Treimi a Cuviosului Serghie de Radonej (Troițe-Serghieva Lavra), pe lângă care a trăit aproape treizeci de ani.

Aproape imediat după intrarea la Academie, Florenski se adresează lui D.S. Merejkovski[11], poetul și teoreticianul postsimbolist, reprezentantul „noii conștiințe religioase", scriindu-i că relațiile lor depind de modul „în care ne raportăm la Biserica istorică [...] Eu trebuie să fiu în Ortodoxie și să lupt pentru ea. Dacă o veți ataca, este posibil că mă voi lupta cu dumneavoastră".

Între anii 1905-1906, Pavel Florenski lua parte la mișcarea „Frăția luptei creștine", însă mai mult din simpatie pentru patosul colegilor săi, decât ca participant activ. O mare surpriză fu, atât pentru conducerea Academiei, cât și pentru colegii săi, cuvântarea *Strigătul sângelui*, ținută pe 12 martie 1906 în biserica Academiei, împotriva vărsării de sânge, de o parte și de alta, și a condamnării la moarte a locotenentului P.P. Schmidt. Discursul făcu multă vâlvă și, în urma lui, Florenski fu închis pentru o săptămână la închisoarea de pe strada Taganka. Mai târziu, în 1907, părintele Pavel declara că fusese condus de raționamente morale, nu politice.

Însă cel mai puternic [illegible] la Academia de [illegible] Pavel Aleksandrovici [illegible] viața spirituală [illegible] tuturor [illegible] In anul 1904 intră sub [illegible] ieromonahul Isidor [illegible] Ghetsemani [illegible] spiritual al starețului Varnava. Prin [illegible] de îndrumare ale episcopului Antonie [illegible] lui Isidor erau diferite. Însă [illegible] lor contribuiră [illegible] lui Pavel Aleksandrovici [illegible] Biserică. Episcopul Antonie era un [illegible] dovedit [illegible] tivat și nostea pe deplin cultura [illegible] cea [illegible] se [illegible] este necesară pregătirea unor [illegible] misionarism într-o societate [illegible] Isidor era un om simplu, [illegible] pe [illegible] cu o răbdare iezită [illegible] cu multă dragoste, [illegible] darul vederii [illegible] chiar și în afara spațiului bisericesc.

P.A. Florenski s-a înfrățit și cu scheguменul Gherman și cu alți starețe ai Pustiei Zosima.

Cu ocazia pelerinajului la Mănăstirea Optina în septembrie 1908, Pavel Florenski discută cu starețul Anatolie (Potapov) despre dilema care-l frământa de mai multă vreme: filosofia sau Hristos. Întrebându-l despre legitimitatea preocupărilor private ale lui în filosofie și știință „Părinte, mă sfătuiți să iau legătura cu Ioan de Kronstadt – povestește mai departe Părintele Florenski – și să mă rog la fiecare [illegible] să cer binecuvântarea și să-l chem în rugăciune pe Vasile cel Mare, pe Ioan Gură de Aur, pe Grigorie Teologul și pe Ioan de Kaliga». «Așa am și [illegible] Răspunsul starețului Anatolie poartă întreaga [illegible] și experiența Optinei. Părintele Pavel trema-

[illegible] ngă [illegible] pentru [illegible] experiența [illegible] și [illegible] aș spune [illegible] esențiale. Este [illegible] gândirea [illegible] și [illegible] de maturitate a [illegible] Pavel Florenski [illegible] popor este [illegible] școală [illegible] pentru credința poporului [illegible] zvoraște [illegible] [illegible] rugăciune și [illegible] către [illegible] se întoarce. Dacă este posibilă [illegible] filosofie [illegible] ce stă [illegible] o filosofie a [illegible] ortodoxe.

[illegible] și valoarea filosofiei nu este în ea însăși, [illegible] [illegible] om [illegible] pentru [illegible] Hristos și către viață întru Hristos [illegible] spune [illegible] Pavel în discursul de susținere a [illegible] de magistru (1912).

Scopul principal pe care trebuie să mi-l propun [illegible] formația mea este *catharsis*, adică purificarea [illegible] premise și dogme ale contemporaneității [illegible] și de falsă filosofie, pentru ca cei ce studiază [illegible] să privească cu ochiul curat al muncitorului [illegible] Pot să vă răcapăt cu altele, însă [illegible] este [illegible] acestei lucrări cred că este cel [illegible] să mă ocup exact de ceea ce de mai sus consider [illegible] de necesar să explic și să fundamentez [illegible] al altor [illegible] să conflictuez [illegible] și să [illegible] cred. Cel ce va să vină în sufletele Hristos» (1918).

[illegible] de doctorat *Despre Adevărul religios* (1908) care [illegible] nucleul disertației de magistru (1912) și a cărții [illegible] *Stâlpul și temelia adevărului* (1914) este consacrată căilor [illegible] în Biserica Ortodoxă. Experiența regăsită [illegible] [illegible] regăsim și în [illegible] a [illegible] rezumă pe scurt Pavel Florenski [illegible] principală a cărții: [illegible] experienței sale de o viață. În discursul de susținere a [illegible] de magistru, părintele Pavel declară: «Rațiunea [illegible] încetează să mai fie [illegible] dacă să fie [illegible]

[illegible] *dob*[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]meste fost a sa stăruitor Să vorbească despre [illegible]
sale Înfrigurările cu care [illegible]au așteptat primele [illegible]cursuri
când s-ar [illegible]avea loc Cea mai mare [illegible]nfierbântare
până la ora 7 Auditoriul stătea în locurile de [illegible]
de-a lungul pereților erau așezați pe pervazuri [illegible]și îngră-
mădiți lângă uși Și aceasta cu zece minute înainte de a
suna clopotele Dar iată că sună De îndată apare Flo-
rinski Își face [illegible]cu greu aproape că se strecoară prin
mulțimea bezmetică și [illegible]se așază la măsuța din fața băncilor studen-
ților Nu se aude niciodată [illegible]zgomotul Înaintea lui o adâncă
mare În ochii mulțimea este atenția încordată [illegible]sute
de ochi [illegible]asupra lectorului [illegible]Acesta gata cu [illegible]cele dintâi
propoziții [illegible]cuvinte [illegible]ale Își ridică ochii, își sfârșește [illegible]privirea
De mulțime [illegible]se [illegible]ușor [illegible]înclină ca [illegible]pădure [illegible]bătută de
[illegible]vânt [illegible]căzând [illegible]și [illegible]pierind la [illegible]amenințătoare [illegible]și
[illegible]înfruntate [illegible]cu [illegible]o [illegible]mică [illegible]barbă [illegible]cărunt
[illegible]pătată [illegible]și [illegible]cu [illegible]un [illegible]nas [illegible]foarte [illegible]mare [illegible]ieșind [illegible]în [illegible]evidență
Poartă o rasă neagră simplă și o cruce de argint ca [illegible]un
preot de rând de la țară Niciodată nu l-am văzut purtând
cruce de magistru Mișcările îi sunt parcă stângace trupul
îi e adesea mai mult încotro decât drept În sfârșit se
aude vocea [illegible]care [illegible]i sunt cuvintele [illegible]cad [illegible]într-un ritm ne-
regulat Nu avea nici poza măreție gesturilor nici sonori-
tatea de efect a vocii, nici mișcarea de arabesc a razelor
[illegible]care [illegible]făceau paradă [illegible]lui profesorii Vocea curgea [illegible]ca [illegible]o
[illegible]izvor [illegible]limpede [illegible]fără monotonie dar [illegible]plină [illegible]de [illegible]subînțelesuri
retorice și de patos [illegible]declamator fără a [illegible]fi [illegible]cunoscute [illegible]nu
[illegible]mușchetea [illegible]exterioară a stilului fiind însă [illegible]mânuită datorită
[illegible]unei [illegible]atenții [illegible]și [illegible]exigențe [illegible]în care [illegible]conținutul [illegible]și [illegible]forma [illegible]se [illegible]în-
[illegible]topeau [illegible]într-un [illegible]tot [illegible]unitar"

Lecturasul său [illegible]putea [illegible]fi [illegible]ascultat [illegible]ore [illegible]în [illegible]șir [illegible]fără [illegible]a [illegible]obo-
[illegible]Și [illegible]numai [illegible]apoi [illegible]după [illegible]ce [illegible]Florenski [illegible]termina [illegible]ce [illegible]voiau [illegible]să [illegible]dis-
pară după ce mulțimea de studenți [illegible]nu [illegible]mai [illegible]știau [illegible]ce [illegible]să [illegible]mai [illegible]facă [illegible]din

[illegible]e [illegible]este [illegible][illegible]pe [illegible]zeci [illegible]de [illegible][illegible]
[illegible]ne [illegible]vă [illegible]la [illegible]cu [illegible][illegible]
[illegible]pul [illegible]prima [illegible]seară [illegible][illegible]
[illegible]să [illegible]ne [illegible][illegible]ne [illegible]Această [illegible]pentru [illegible]o [illegible]
[illegible]am [illegible]Florenski [illegible]pictează [illegible]cuvinte [illegible]dar [illegible]
[illegible]pictează [illegible]în [illegible][illegible]în [illegible]
[illegible]lete [illegible]Așa [illegible]prima [illegible]și [illegible]
[illegible]întâlnească [illegible]și [illegible]
[illegible]ostfel [illegible][illegible]odată [illegible]
[illegible]ne [illegible]gânditor să fi vorbit [illegible]astfel

Proiectul său de [illegible]merite [illegible][illegible]
[illegible]e Biserica [illegible]gasă [illegible]în revista
Bogoslovskii vestnik [illegible]*Vestitorul teologic* [illegible]
[illegible]între anii 1912-1917 Organ [illegible]
[illegible]Vestitorul teologic* este chemat să [illegible]
[illegible]preocupările Sfintei Biserici [illegible]
[illegible]A descoperi comorile nepieritoare [illegible]
[illegible]și [illegible]le [illegible]în [illegible]
[illegible]contemporanei [illegible]expira semnificația [illegible]
[illegible]cadrul [illegible][illegible]
[illegible]sau [illegible]fapt [illegible][illegible]
[illegible][illegible]

[illegible]vorbind despre [illegible]Pavel [illegible]
[illegible]nu [illegible][illegible]
[illegible]caracter [illegible]este [illegible]
[illegible]cât de pecetea [illegible]
[illegible]în creația părinților Pavel [illegible]

[illegible] Sergheev Bulgakov [illegible] Sfinte Taine [illegible] ceata în taina de Apostol.

Despre [illegible] care prin Pavel [illegible] pentru a [illegible] scrisoarea sa către [illegible] Roșu [illegible] din Ianuarie 1911 [illegible] pentru acest timp [illegible] obosea [illegible] emoții [illegible] îngrijorări [illegible] din casa Arinei [illegible] se apropie [illegible] sorocul [illegible] a altor [illegible] de care [illegible] am cântă în suflet o [illegible] neînsorită [illegible] sărbătoare [illegible] a [illegible] cu [illegible] Sfânt Zaharia [illegible] Sapiei [illegible] și [illegible] amar în [illegible] pentru Pastorel Vesnic. O [illegible] în [illegible] ternară inexprimabilă [illegible] nesfârșită de [illegible] dragoste [illegible] pentru [illegible] mine [illegible] mi-a [illegible] coborât în suflet, în inimă, în [illegible] întreg corpul *Din afară* [illegible] sunt [illegible] ceasuri [illegible] nu mai [illegible] supărări [illegible] enervez [illegible] sunt [illegible] nemulțumit. Dar în [illegible] străfundurile sufletului [illegible] se află [illegible] împlinirea [illegible] realizare [illegible] definitivă [illegible] care parcă [illegible] s-a [illegible] făcut [illegible] cunoscută [illegible] în [illegible] clocotește [illegible] pâinea [illegible] Mea [illegible] în [illegible] ora [illegible] a [illegible] strămoșului [illegible] meu [illegible] [illegible] [illegible] acestei [illegible] câteva [illegible] zile [illegible] în [illegible] poarta [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] nepricepere [illegible] în [illegible] rândurile [illegible] scrise [illegible] [illegible] care [illegible] [illegible] a [illegible] dăruit [illegible] pe [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] fost [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Părintele Pavel Florenski a fost [illegible] Părintele Pavel Florenski a fost [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Ivan Sergheevici [illegible] secretar stă[illegible] arhivar al Vesmanare. Din comisie [illegible] parte [illegible] Oscilev I.F. Brodarenk[illegible] N.D. Protasov, M.V. Bocker, P.N. Kupterev, N. Alexandrov, Dolinov S.N. Durin[illegible] com. prof. S.P. Mansarov și M.V. Sic. Cartea [illegible] a acestă comisie a fost descrisă [illegible] exemplare mențiune[illegible] de [illegible] o descriere [illegible] și istorică a [illegible] salvate de [illegible] comori [illegible] bisericești și naționale [illegible] prețioase. Comisia [illegible] pregătitoare pentru [illegible] Decretului [illegible] 2 aprilie 1920 [illegible] transformare [illegible] muzeu a La [illegible] Decretul [illegible] semnat de subsecretarul SOVNARKOM [illegible] interimar Popov [illegible] Semnatorul V.I. Lenin.

Părintele Pavel [illegible] revelează un rol [illegible] în [illegible] înființarea [illegible] Sergiev Posad, [illegible] Sergheie pe [illegible] aceste [illegible] afluxul [illegible] mulțimea [illegible] muzeului. [illegible] pe [illegible] posesie, transportarea [illegible] din [illegible] muzeele [illegible] Părintele Pavel [illegible] dispergerea [illegible] Părinte. Pavel [illegible] între primii care [illegible] în acest [illegible] cerând [illegible] conservarea [illegible] în [illegible] colecție [illegible] de valută [illegible] Sub [illegible] părintele Pavel [illegible] responsabil [illegible] Bisericii și [illegible] spiritual [illegible] păstrate [illegible] Lavra Trinității [illegible] manifestare [illegible] Pentru [illegible] importantă [illegible] se [illegible] descopere [illegible] experiență [illegible] pentru [illegible] Despre [illegible] condiția [illegible] și [illegible] care [illegible] păstrate [illegible] vorbește [illegible] gândește [illegible] Garnovski [illegible] însă [illegible] încercare [illegible] semnificativă [illegible] recunoscute [illegible] păzirea [illegible] bisericești.

În anii 20, [illegible] desfășurată [illegible] de [illegible] și de confiscare [illegible] A

[illegible] seria [illegible] *Ieromonahul*, în care [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *Ieromonahul* și *Perspectiva interioară*, paralele [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

părintele Pavel acest criteriu este cultul, cu implicațiile sale cosmice, cu cele pământești ale mentalului și sensibilului, spiritualului și trupescului, al lui Dumnezeu și al omului (vezi *Filosofia cultului*). Rămânând sechestrați în cultură, va trebui să o acceptăm integral și vom fi obligați atunci să o îndumnezeim, să o considerăm criteriul tuturor valorilor și, în plus, în cadrul ei va trebui să ne îndumnezeim și pe noi ca oameni de cultură și purtători ai acesteia. Dacă în concepția părintelui Pavel cultura își are ca nucleu și rădăcină cultul, lucrarea liturgică reprezintă pentru el mezul întregii activități a omului în general, a cărei scop este unul singur: curățirea de păcate întru viața cea veșnică.

Într-un întreg șir de lucrări din anii '20 părintele Pavel dezvoltă ideea că deificarea omului, neîngrădit în acțiuni și în creșteri de valorile supraumane ale spiritului, ale culturii religioase, conduce fatalmente la un distrugător amestec al binelui și al răului în cultura și cultul individualismului extrem în artă, la cultul cunoașterii ruptă de viață - în știință, la cultul rapacității în economie, la cultul personalității în politică. Părintele Pavel susținea în fața lumii secularizate importanța spirituală a culturii ortodoxe ca exprimarea cea mai înaltă a valorilor general-umane. Țări după astfel de interpretare nu era posibil în anii '20 și în cei următori să lupți pentru păstrarea fizică a mănăstirilor, a bisericilor, a icoanelor și a obiectelor de cult necesare vieții. Biserica.

Sarcina culturii este aceea de a lupta cu legea lumii căzute, pe care părintele Pavel o definea ca fiind legea entropiei, a uniformizării generalizate a morții. Haosului. Lumii i se opune legea ectropiei, a vieții, Logosului. Cultura își poate împlini misiunea numai descoperind valorile

supraumane ale culturii. Este evident că într-o formă accesibilă epocii vremii părintele Pavel spune în lumina filosofiei că în lupta dintre Hristos (Logos) și antihrist (Haos), cultura trebuie să fie de partea lui Hristos.

La mijlocul anilor '20 fără a-și întrerupe creația filosofico-religioasă, părintele Pavel intră în activitatea de cercetare în cadrul sistemului GLAVELEKTRO (Direcția Generală de Electrificare) din Consiliul Superior al Economiei Naționale al RSFSR. El alege știința aplicată, atât datorită nevoilor practice de electrificare a țării, cât și dintr-un motiv care iese la iveală destul de rapid: nu numai că nu i se va permite să slujească ca preot sau să se ocupe de conservarea culturii religioase, dar și domeniul fizicii teoretice, așa cum o înțelegea el, îi va fi refuzat. P.A. Florenski a creat un departament de studiu al materialelor în cadrul Institutului de Stat pentru Electrotehnică Experimentală (GEEI). Lucrând în cadrul acestuia, el face o serie de descoperiri în domeniul științei și al tehnicii. Dintre lucrările științifice ale acelei perioade, se disting printr-un caracter mai general cărțile *Dielectricii și aplicațiile lor tehnice* (1924), *Carbolitul. Obținere și proprietăți* (1932), *Curs de studiul materialelor electrotehnice* (1932) o serie de articole în *Enciclopedia Tehnică* (1927-1933).

Profilul științific al părintelui Pavel descria S.N. Bulgakov: „lumea întotdeauna prin deplina stăpânire a domeniului, prin lipsa oricărui diletantism, prin amploarea intereselor sale științifice. Sub acest aspect el seamănă cel mai mult cu exemplele titanice ale Renașterii, cu Leonardo da Vinci și altii, poate și cu Pascal [...]". Autoritatea lui P.A. Florenski ca specialist de excepție în electrotehnică a crescut de mare încât după deportarea sa din 1928 el nu numai că a continuat să conducă Departamentul de Stu-

[illegible] Mare [illegible] PEI [illegible] pentru [illegible] pe [illegible] pentru [illegible] în 1942, [illegible] Bior [illegible] pentru materiale [illegible] al Comitetului [illegible] pentru [illegible] în 1943, [illegible] în Comisia pentru Schimbul Științific Internațional și Apărării participă [illegible] prima [illegible] la Londra în 1931. Confirmă [illegible] pentru [illegible] și [illegible] frizonante.

Destinsurile [illegible] activități [illegible] științifică [illegible] organizatorică. Pavel Florenski [illegible] în [illegible] de [illegible] dintre [illegible] și [illegible] filosofice [illegible] la 1929 [illegible] în [illegible] Lui V. I. Vernadski despre existența *pneumatosferei* [illegible] formațiuni de natură materială [illegible] create de spirit și [illegible] în circulația culturii [illegible].

Datorită activității [illegible] în cadrul sistemului NARKOMPROS [illegible] Comisariatul Național al Educației și GLAVELEKTRO [illegible] și datorită interesului [illegible] în unele personalități ale [illegible] Florenski [illegible] nevoit să întreprindă o [illegible] de [illegible] în diferite [illegible] de stat, [illegible] și administrative. Relatările acestor [illegible] întâlnim sunt [illegible] de un pronunțat caracter [illegible] ironizant [illegible] agendei. Printre alți [illegible] Pavel [illegible] i-a [illegible] pe V. Kuibîșev, L. Troțki, N. Buharin.

Evaluarea sistematică [illegible] care a fost supus [illegible] Pavel [illegible] în [illegible] de [illegible] și [illegible] 1918–1933, pentru [illegible] activității [illegible] și științifice, [illegible] poate fi [illegible] în [illegible] în vederea [illegible] scopului final [illegible] urmărit de [illegible] unui [illegible] Stat [illegible] se sparcă pe atunci și această [illegible] [illegible] era [illegible] aprecierea [illegible] o [illegible] în [illegible] Bisericii. Persecuțiile [illegible] Florenski [illegible] începură în anii 1928–1930 când [illegible] se încercă prezentarea activității Comisiei de Ocrotire a Lavrei [illegible] o [illegible] contrarevoluționară de [illegible] a [illegible]

[illegible] A [illegible] [illegible] [illegible]

gătită religioasă dusă de foștii aristocrați. Opinia publică fusese pregătită. Organele mașinii OGPU intraseră în funcțiune.

Părintele Pavel nu i se aduce nici o acuzație în urma arestării. La interogatoriul din 25 mai 1928 el declară următoarea declarație: „Fotografia lui Nikolai al II-lea o păstrez ca amintire de la episcopul Antonie. Am o atitudine favorabilă față de Nikolai al II-lea, însă îmi este milă de omul care, prin intențiile sale, era mai bun decât alții, dar a cărui domnie a avut o soartă tragică. Am o atitudine pozitivă față de puterea sovietică și sunt implicat în cercetări militare cu caracter secret. Mi-am oferit de bunăvoie să execut aceste lucrări, propunând eu însumi domeniul. Consider puterea sovietică drept singura putere reală capabilă să aducă o îmbunătățire situației maselor. Nu sunt de acord cu unele măsuri ale puterii sovietice, însă sunt categoric împotriva oricărei intervenții, atât militare cât și economice. Nu am purtat cu nimeni nici un fel de discuții asupra măsurilor cu care nu sunt de acord".

Afacerea se precipită și, pe 8 iunie, soarta tuturor arestaților de la Butîrki fu hotărâtă. În protocolul ședinței Consfătuirii extraordinare a colegiului OGPU P.A. Florenski poartă numărul 25. „A fi eliberat cu arest la locul de reședință în Moscova, Leningrad, Harkov, Kiev, Odesa, Rostov pe Don, în gubernii și districtele însemnate cu fixarea unui domiciliu forțat pe o perioadă de trei ani". Pe 14 iunie părintele Pavel pleacă spre Nijni Novgorod, pe care și-l alesese ca reședință. Deportarea fu scurtă. În urma demersurilor Ekaterinei P. Peșkova urmă o nouă hotărâre a Consfătuirii extraordinare „Să fie eliberat înainte de expirarea termenului pedepsei cu promisiunea de a locui liber în URSS". În septembrie Pavel Florenski se întoarce acasă.

Situația Moscovei acelor vremuri o cetește pe părintele Pavel să spună: „Am fost deportat și întorcându-mă acasă am trezit în oraș".

În februarie 1933, P.A. Florenski fu din nou arestat. Acuzație reieșea că era implicat de participarea la o organizație contrarevoluționară, alcătuită din elemente pro-monarhiste și cadeți, care își propusese să instituie un guvern republican sprijinit de Biserica Ortodoxă. Cercetarea pentru care era însoțită de administrarea unor masive de corecții bătea asupra arestaților în scopul obținerii unor mărturii năsocite.

Pe 26 iunie 1933 Pavel Florenski fu condamnat de o troică extraordinară (comisie alcătuită din trei membri NKVD) la zece ani de muncă silnică în lagărele de reeducare prin muncă. Pe 15 august este trimis pentru început, în lagărul de reeducare *Svobodnîi* (*Cel liber*), din Siberia de Est. Sosește în lagăr pe 1 decembrie și este repartizat să lucreze la departamentul de cercetare științifică a construcțiilor lagărului (BAMLAG). Curând, pe 10 februarie, este trimis la staționarea de cercetări în domeniul refrigerației la Skovorodino. Transferul se datorează intervenției unei persoane rămase necunoscută, care își amintește: „Eu l-am făcut să îl întâlnesc pe Florenski în împrejurări cu totul neobișnuite. Știam că S. Bulgakov emigrase, iar Florenski preda pe atunci matematica și mergea la cursuri în anteriorul său. Se vorbea în Moscova anilor '30 că, în 1934, pe când lucram la secția de planificare pentru construcția drumului de la *Svobodnîi*, aruncasem ochii pe lista deținuților privind-o nu se opri pe numele «Florenski». La început nu am făcut nici o asociație, dar ce era legat de el aparținea trecutului de mult uitat, aparținea altei lumi. Citesc mai departe «matematician», și abia când a intrat în încăpere mi-am dat seama că era

[illegible] răspuns Sfânt Mucenic [illegible] despre Mucenicul [illegible] Stăruiam [illegible] Înțelegeam foarte bine [illegible] starea [illegible] speranță să [illegible] acestei stări. Florenski făcea cercetări [illegible] zăpadă cînd [illegible] *Consistoriume în zonele înghețului veșnic* 1946

La sfârșit [illegible] și începeam [illegible] august, grație [illegible] părintelui P P Peșkovei [illegible] Mihailovna și [illegible] Olga Mihail Maria [illegible] Vasili și Chiril [illegible] acest timp [illegible] geologică). Sosirea [illegible] care [illegible] Venise [illegible] discuta cu [illegible] URSS [illegible] Florenski și [illegible] debutul [illegible] personal [illegible] părintelui Pavel [illegible] rugă să [illegible] Apostol I Pavel [illegible] ce aveți în [illegible] Pavel Florenski [illegible] *Stroboami*

La 1 septembrie [illegible] în lagărul Solovetki [illegible] scrisoare din [illegible] a ei soață mutare. Dragă Anuța [illegible] din cauza voastră, fiindcă [illegible] spre voi mai [illegible] Nu aveam [illegible] dar nici nu [illegible] August am plecat [illegible] până pe 1 septembrie [illegible] *Stroboami* de pe 1 până pe [illegible]

[illegible] pentru [illegible] exceptională bibliotecă în care până la [illegible] intrasera volumele lui V V Rozanov [illegible] profesorului [illegible] Academiei I Korsunski I Bezmenov I Andreev [illegible] multe cărți [illegible] oameni [illegible] Vilno de [illegible] în anul 1934 Florenski [illegible] fondului de [illegible] Toată viața [illegible] filosofice [illegible] neplăcere. Acestei [illegible] nu mai [illegible] timp [illegible] modestul [illegible] pentru [illegible] corespondență [illegible] la vârsta de 52 de [illegible] strâns materiale [illegible] decarece [illegible] cărți [illegible] teme [illegible]

ca operele create pe întuneric gata finite păstrate mai sus, sub forma unor mii de cărți a căror cheie numai este încă necunoscută nimănui. În afară de asta adunasem desene, fotografii și o mulțime de însemnări de prin cărți. Însă astăzi întreaga trudă a vieții mele a dispărut pentru că toate cărțile, materialele, cornete mele precum și manuscrisele mai mult sau mai puțin prelucrate mi-au fost confiscate din ordinul OGPU. Cu această ocazie mi-au fost confiscate nu numai cărțile personale, ci și cele ale fiului meu care învață în institute științifice, ba chiar și cărțile pentru copii, inclusiv manualele. La condamnarea mea din 26 iulie 1933 de către PPOGPU – departamental Moscovei, nu a fost vorba de confiscarea averii și de aceea confiscarea cărților și a rezultatelor cercetărilor mele științifice și filosofice este pentru mine o grea lovitură [...]. Distrugerea rezultatelor muncii mele de o viață este pentru mine mult mai grea decât moartea fizică"[2]

Pe 15 noiembrie 1934, părintele Pavel Florenski fu mutat în lagărul Solovetk. A fost repartizat să muncească la Combinatul de industrializare a iodului. Aici s-a ocupat de problema extragerii iodului și a agar-agarului din algele marine, realizând mai multe zece descoperiri științifice și invenții patentate. La început a locuit în baracile comune ale „Kremlinului" – așa era numită mănăstirea. Apoi, în 1935 fu mutat în Postul Tuppovo (la 1,5 km de mănăstire). Aici, pe locul nevoințelor ocrotitorului său, Sfântul Filipp, părintele Pavel suporta ultimele încercări înainte de a se înfățișa, cu conștiință împăcată, la Dumnezeu.

Această an am trecut de cincizeci și șase de ani – scrie el pe 24 ianuarie 1935. Cercetându-mi viața, pot spune că nu am nici un fel de fel de resentimente. Fiecare să se bucure cum poate". „Lumea este astfel alcătuită încât nu poți ofensa nimic oamenii altfel decât plătind pentru asta

[illegible] și prigonirea [illegible] cărți mai sfâșietoare [illegible] este nimic față de prigoana ce [illegible] grele [illegible]. Aceasta este legea [illegible] principală [illegible] ți recunoaște caracterul imuabil și universal [illegible] dar la impactul cu concretețea cotidianului ca ceva [illegible] neașteptat".

În vara anului 193[illegible] începe reorganizarea lagărului de [illegible] specială din Solovki (SLON) și [illegible] (STON). Pavel Florenski fu numit în paracliserul [illegible] de pe teritoriul mănăstirii. „În general, totul este în [illegible] și toate [illegible] scria el într-una din scrisorile [illegible] datată 3-4 iunie 193[illegible]. În zilele din urmă am fost pus [illegible] pe timpul nopții producția realizată de noua [illegible] de iod. Aș putea lucra în acest timp (acum, de exemplu, scriu scrisoarea), însă frigul [illegible] mă combină [illegible] cu peretele pustiu și vântul care vâjâie prin geamurile [illegible] nu te pot predispune la lucru, și poți vedea după [illegible] că nici nu reușești să scrii scrisoarea cu mâinile înțepenite. [illegible] ceasul ora 6[illegible] dimineața. Ninge peste râu [illegible], să bată, răsucește vârtejuri de zăpadă. Atunci pâ[illegible] mi-mi repete e nelinștitoare ale pescărușilor. Și simt [illegible] ființa mea [illegible] ontului a faptelor și a stră[illegible] lor ei".

La sfârșitul lui iunie 193[illegible] au fost executați în masă [illegible] pe dealul Sekirno. Aflăm din comunicatul [illegible] că „între ei din aceste nopți [illegible] de 17-19 [illegible] dispariția din lagăr P.A. Florenski și L.I. Kurbatov. [illegible] Florenski, ce care în octombrie-noiembrie se văzuse [illegible] cu Florenski scria: „Bunul dumneavoastră Flo[illegible] era cel mai respectabil om din Solovki. Era genial. [illegible] odată, era un caz fenomenal matematician și [illegible]. Impresia pe care mi-o lăsase Florenski ca și tuturor [illegible] care l-au cunoscut, este aceea a unei ființe

spre [illegible] o atitudine nevrotoare fa[illegible] o mare [illegible] adică [illegible] anonimă [illegible]

Pe 25 noiembrie 1937 prin decizia „troicii" extraordinare a [illegible] din regiunea Leningrad, P A Florenski [illegible] condamnat [illegible] pedeapsa capitală pentru propagandă contrarevoluționară". Pe 8 decembrie 1937 este executat prin împușcare.

P A Florenski fu reabilitat [illegible] abia în 1958 și în 1959 pentru [illegible] lipsei de dovezi de învinuire în acțiunea antisovietică și pentru absența [illegible] penale.

Într-una din [illegible] din Solovki către fiul său Vsevolod, datată 21 februarie 1934, Florenski concluziona: „Cu atenția să mult disciplinată [illegible] am făcut întreaga [illegible] Am executat [illegible] ca pe un [illegible] ca pe un tablou [illegible] privire [illegible] dar în fiecare moment mai precis [illegible] fiecare [illegible] set [illegible] dintr-un [illegible] unghi de vedere. Am [illegible] rolul [illegible] o anumită secțiune [illegible] făcută sub un anumit unghi. Într-un anumit plan s-am încercat [illegible] să [illegible] cât mai [illegible] pe [illegible] mai interesată [illegible] respectivă. Suprafețele secțiunilor se schimbau [illegible] fiecare nouă [illegible] pe rând dinaintea [illegible] îmbogățea. De aici [illegible] neîntreruptă dialectică a [illegible] a [illegible] a privirilor [illegible] observației [illegible] în concepte [illegible] ale [illegible] constante [illegible] ale [illegible]

Întruparea [illegible] tipului de [illegible] a Renașterii [illegible] și [illegible] medievală [illegible] stă [illegible] la [illegible] începuturilor tragice [illegible] ale [illegible] pe [illegible] părinților Florenski. Chiar [illegible] consideră [illegible] conceptul [illegible] despre [illegible] ca [illegible] o [illegible] corespunzătoare [illegible] medievalității [illegible] a [illegible] secolelor XIV–XV. Formându-se [illegible] gândirea [illegible] om de știință [illegible] influența [illegible] acestor [illegible] și [illegible] religioase. Pavel Aleksandrovici Florenski avertiza asupra

[illegible] pericolului [illegible] a [illegible] unor [illegible] ale [illegible] Florenski [illegible] a [illegible] în [illegible] a [illegible] XX-a [illegible] a [illegible] spre [illegible] a [illegible] a [illegible] a

NOTE.

1 Pentru cititorul străin, nefamiliarizat cu cele mai recente perioade ale culturii ruse, o explicație suplimentară este necesară. Secolul XX, numit de Mereji kovski Noua Spiritualitate sau Ortodoxie, a fost

2 Discursurile din 27 aprilie 1933 și 15 mai 1935 sunt

3 Cf. Andrei A. Florenski, *Autobiografia Vasa Nisticdei*, 1988, nr. 1, p. 75 și u.

4 Cf. Ana Andreevna Florenskaia, *Capitolul Amintiri despre tatăl meu genealogia* Semnificația Sfântului Testament. Moscova, 1992, p. 279

5 Cf. Andrei Arhimandritul Florenski

6 Cf. Amintirile părintelui Pavel Florenski, *Capitolul* p. 145

7 *Ibidem*, pp. 211, 212

8 Serghei Nikolaevici Trubețkoi (1862–1905), filosof, religios, publicist

9 Andrei Bely, pseudonimul lui Boris Nikolaevici Bugaev (1880–1934), poet, scriitor, teoretician al simbolismului

10 Cf. Arhim. Ieroditheos Andreeva, Epistola lui Arhim. Florenskii duhovnicul părintelui Pavel Florenski", *Jurnalul Moskovskoi Patriarhii*, *Journal Patriarchies Moscovei*, nr. 10, 1981

11 Dmitri Sergheevici Merejkovski (1865–1941), poet, prozator și critic literar rus. Teoretician al curentului post-simbolist, unul dintre fondatorii. Romane de evocare istorică în care încearcă să reconcilieze concepțiile religioase creștine cu idealul păgânismului antic. Trilogia *Hristos și Antihrist* (1896–1905). Mențiuni și despre Arhimandritul Antonin Capustin, starețul mănăstirii Leonardo da Vinci „Antonin Prosvirnin, Alexandr Serghievici Mereji kovski, *Mic Dicționar enciclopedic*, Enciclopedică, București, 1981. Nikolai Berdaev își amintește de el și despre un sfat dat lui care atunci era un tânăr simbolist european. În memoriile sale, Merejkovski prezintă cel împărat un fel de magie neștiințifică, „cunoaștere magică" în înțelesul de știință a ființei. N. Berdaev, *Samopoznanie*, Editura Expansiune, 1991, p. 17

12 Cf. Arhim. Ioann Pogosteanski, *Teologia*, nr. 2, 1917

13 Cf. Arhim. Ioann Pogosteanski, Arhimandritul *Pavel Florenski profesor la Academia Teologică din Moscova*

14 Cf. Andrei A. Florenski, *Eseu de simbolism și de teodicee*, Moscova, 1930, p. 680

15 V. V. Rozanov, prozator rus, a lăsat o operă de artă. Pentru el, mai mult decât N. Berdaev, era unul dintre cei care nu dispun de o

[illegible] *Bogoslovskie Trudi* [illegible] 28, Moscova, 1987, p. 314.

[illegible] *Arhivele*, 1992.

[illegible] Prof. Serghei Bulgakov, *Părintele Pavel Florenski*, [illegible] Pseudo-[illegible] despre artă, pp. 13–14.

[illegible] Arhim. Ioann Pogosteanski, Arhimandritul Serghei Bulgakov, [illegible] pp. 18–19, [illegible] 1917, [illegible] Simfonia [illegible] Nikolai Berdaev, [illegible] Nikolai Berdaev, [illegible] Nikolai Berdaev,

EMPIREEA ŞI EMPIRIA

Dialog

Se dezbat [illegible]

A [illegible] atitea scrisul nostru [illegible] ar fi [illegible] dintr-o parte [illegible] de acelaşi refren [illegible] poate exista concepte [illegible] fără un [illegible] religios nu poate exista [illegible] fără trăită [illegible] fără experienţa [illegible]" Din punctul meu de vedere [illegible] admitem [illegible] absolute asupra [illegible] despre care vor [illegible] să cuprindă totul într-un singur [illegible] coerente după adevăr care să poată [illegible] are [illegible] să [illegible] punctul de vedere [illegible] absolut nu negăm [illegible] imposibil [illegible] din cauza [illegible] noastre

---

[illegible] *Empireea şi Empiria* [illegible]

B. Da, este posibil ca Dumnezeu să fie o ființă supranaturală, dar nu există niciun motiv să credem în existența Lui.

A. Ce vrei să spui?

B. Vreau să spun că, deși este posibil ca Dumnezeu să existe, nu există niciun motiv să credem în existența Lui.

A. Dar de ce nu există niciun motiv?

B. Nu există niciun motiv pentru că nu există nicio dovadă a existenței Lui.

A. Ba există dovezi. Există mii de dovezi ale existenței Lui.

B. Nu, nu există. Există mii de lucruri pe care oamenii le consideră dovezi ale existenței Lui, dar nu există nicio dovadă reală.

A. Ba există. Eu cred în Dumnezeu pentru că există dovezi.

B. Nu, nu există.

B Face ceva de [illegible]?

A Nu înțeleg. Face *Cum arată ființa*? [illegible] Vă pot spune ceva despre absența *Ființei* [illegible] nu pot în nici un fel înțelege ființa. Orice noțiune [illegible] tă în raport cu ceva ce ea însăși este deja [illegible] mea ei astrângere. Toate aceste [illegible] Nu vă rog, scutiți-mă de absurdități.

B *Quid est veritas?*

A Exact. Și ce să facă [illegible] adevărul? Nu degeaba [illegible] Dostoievski dincolo precizează [illegible] avut chef de pungășii de ce ar mai fi nevoie [illegible] de sancționa adevărul? Dar așa este [illegible] sancțiune la scară [illegible] a ajuns să înțeleagă adevărul.

B Aceasta se referă la noi?

A *A propos*, mi-am adus aminte. Ha-ha, am [illegible] acest subiect atât de [illegible]. Dar repet, vreau să [illegible] eg. Dacă eu nu recunosc posibilitatea unei viziuni [illegible] solute asupra [illegible] desigur că nu voi pretinde [illegible] a [illegible] pentru concepția ta. Mi-ar fi suficient să te [illegible] înțelege că însăși [illegible] și concepția ta stă *legat* [illegible] tre celelalte. Pentru [illegible] actualmente [illegible] este nimic pentru [illegible] mine o *pană* pentru [illegible] concepții. Cu toate că [illegible] nu sunt grozave, ele totuși nu-t rămân [illegible] gată. Ca [illegible] neavoastră. Căci [illegible] aspect teoretic ea este pentru [illegible] o [illegible] corporească [illegible] în parte de vechea practică [illegible] ouă a dăunătoare pentru societate *ate angustis in terris*. Însă pe acesta este esențial. Pot recunoaște și recunosc că a [illegible] asemenea stare de [illegible] atunci și numai atunci când mi se [illegible] *în primul rând*, posibilitatea [illegible] tuturor ființelor pe care [illegible] semenii și mulțumirea [illegible] lor [illegible] nu-mi [illegible] separat, ci sub forma unui sistem închegat, și *în al doilea rând* [illegible] mi se va arăta

[illegible] *neagă filosofia*, ca să ne folosim de [illegible] Schelling. Căci aceasta este filosofia care se ocupă cu [illegible] posibilului, a gândirii de [illegible] dubiul construind un sistem al posibilului. Dar nu [illegible] mă voi referi mai și la [illegible] probabilității. Aceasta este problema [illegible] proba[illegible] care [illegible] exprimă astăzi filosofia care califică probabilitățile [illegible] lor posibilități care stau pe [illegible] este grațioasă posibilitatea [illegible] mai vorbi că nu cred [illegible] să [illegible] de construcție. În plus, ceea ce [illegible] nu [illegible] în lipsă de timp. Pentru că [illegible] cer chiar [illegible] expus în mod [illegible] cât mai concentrat posibil [illegible] ei [illegible] special să [illegible] tratat.

A Păcat. În acest caz [illegible] repet, *decantata* [illegible] așteptarea *de omni re scibili* [illegible] *atque aliis*. Și [illegible] a cărei [illegible] dorință [illegible] ar fi cu prima [illegible] voi [illegible] pune câteva [illegible] și pe deasupra [illegible] voi sta de [illegible] voi putea, [illegible] de fiecare dată de partea [illegible] cordă.

B De[illegible]

A Dupa [illegible] apter [illegible] omul intr-o stare de boala in sensul ce [illegible] Adica atunci cand cineva [illegible] pe sine cu [illegible] echilibrat [illegible] fler[illegible] echilibrat [illegible] medical. Pentru acest echilibru [illegible] runde de tot felul bune in sensul strict al cuvântului [illegible] ultima consecinta nimicirea. Avand in vedere [illegible] ganism psihofizic adica [illegible] care [illegible] a intregului flux [illegible] ereditar [illegible] potrivit legitatilor [illegible] tate a necesar [illegible] pâcat. Fiecare [illegible] sa pe [illegible] Astfel [illegible] masuri [illegible] Acest [illegible] conform [illegible] pacatuieste [illegible] se [illegible] *extra limbi* si pe cei [illegible] tamen [illegible] rul nostru. Iata ca [illegible] cepte [illegible] Nu [illegible] cele [illegible] zele [illegible]

[illegible] *mesteri ma mbucer doban dite* [illegible] general [illegible] sa [illegible] toate [illegible] expunerea [illegible] de [illegible] persoane [illegible] metode [illegible] neamul omenesc. Iti voi [illegible] sa se vindece pe sine insusi [illegible] Profetul [illegible] [illegible] se [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Sufletul său [illegible] [illegible] [illegible]

B A[illegible] esențial[illegible] ființa[illegible] este[illegible] [illegible] esențial[illegible] [illegible] esențial[illegible] [illegible] esențial

[illegible] Rezonanțele acestor [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] *pentru* [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

A [illegible]

B Fără [illegible] Iisus Hristos despre care vorbeşti nu este [illegible] Iisus Hristos despre care vorbeşti nu este [illegible] ci *un despre acesta era vorba*. Iisus Hristos era un [illegible] al moralei [illegible] era un [illegible] spiritual [illegible] Însă toate acestea [illegible] le putem gândi într-un [illegible] tot mai puţin senzaţional, astfel încât e [illegible] firesc să mai fie experienţa observabilă [illegible] Ne putem imagina că toate aceste acţiuni [illegible] se [illegible] Iisus Hristos rămâne [illegible] Hristos iar [illegible] răscumpărare vom mai clarifica [illegible] Încât de importantă ar fi fost [illegible] Iisus Hristos era mai [illegible] De aceea poate fi comparată [illegible] cu [illegible] [illegible] harul purtate de Iisus sau [illegible] pe care o [illegible] aşa mai departe. Şi acestea sunt [illegible] importante [illegible] care nu sunt legate neapărat de misiunea Mântuitorului.

A Spui aşadar că, dacă ne-am imagina că Iisus n-ar fi [illegible] ar fi existat vreun Ioan [illegible] care să fi reprodus în [illegible] şi viaţa până în cele mai mici amănunte dacă [illegible] om ar fi fost [illegible] a lui Iisus, dacă ar fi [illegible] şi ar fi învăţat, n-ar fi fost el Hristosul şi Fiul lui Dumnezeu?

B Pe [illegible] despre asta este vorba. Eu nu pot accepta [illegible] personală. Tu [illegible] a învăţat. Cred că acest lucru nu [illegible] poate realiza pe cale empirică. Însă dacă tu vrei să ţi [illegible] prin această fictiune totală imaginară şi răspunzi [illegible] acesta n-ar fi fost Hristosul şi Fiul lui Dumnezeu, el [illegible] ar fi răscumpărat [illegible]

A. Aşadar, dacă am putea repeta istoria de două ori şi o dată am produce lumea ce după „răscumpărare" iar a doua oară doar am imita cu exactitate acelaşi tablou observabil experimental al realităţii empirice, înlocuindu-l pe Iisus cu un personaj fictiv care ar fi asemenea în toate cele experimental observabile, atunci aceste două stări ale lumii s-ar deosebi între ele?

B. Da. Pentru că în al doilea caz lumea n-ar fi răscumpărată, ar rămâne aceeaşi lume în păcat. Voi accepta fictiunea ta doar de dragul comodităţii discuţiei, de fapt însă nu recunosc posibilitatea imitării lui Hristos.

A. De abia acum încep să înţeleg ce vrei de fapt, dar sunt cu totul împotriva unor astfel de concepţii. Dacă mi permiţi, voi situa problema într-un câmp mai general. Se dau două obiecte α şi β. Între ele există o anumită diferenţă observabilă experimental. Însă ea este astfel încât poate fi oricât de mică, încât pentru deosebirea lui α de β va fi nevoie de un experiment din ce în ce mai precis. În sfârşit, la limită, putem gândi obiectele α şi β ca indistinctibile pentru orice fel de experiment, oricât de sensibil. Atunci diferenţa experimentală dintre α şi β este nulă. α nu este distinctibil de β prin nici o metodă experimentală. Poate fi α diferit de β? Poate exista, adică, între α şi β, o diferenţă principială? Fiind convins că întreaga esenţă şi existenţă a obiectului sunt epuizate de ceea ce poate fi aflat despre el din totalitatea experimentelor gândibile, cred că obiectele nu pot fi diferite dacă ele sunt indistinctibile pentru orice experiment, oricât de sensibil. Pentru tine se pare că poate exista o diferenţă principială chiar şi în acest ultim caz, al totalei indistincţii experimentale dintre cele două obiecte.

B. Da, aşa este. Iată un exemplu concret pentru clarificarea acestui mod de abordare a problemei. Avem două

experienţe identice şi, în fiecare, câte o bucăţică de aceeaşi greutate şi volum. Aceste bucăţi sunt spongioase, îmbibate cu lichid roşu, au miros de vin şi acelaşi gust. Astfel, un experiment elementar, efectuat nemijlocit cu organele de simţ, nu va descoperi între cele două bucăţele nici o diferenţă. Dacă am continua să facem mai departe experimente tot mai amănunţite, determinând greutatea specifică, densitatea, capacitatea calorică, conductivitatea electrică, structura microscopică şi aşa mai departe, nici atunci nu vom descoperi nici cea mai mică deosebire. Făcând, în sfârşit, analiza chimică cea mai exactă, vom găsi că cele două bucăţi au acelaşi conţinut. În urma unui astfel de experiment, tu susţii că cele două bucăţi nu pot fi diferite. Eu spun însă că *pot fi* diferite, diferite principial: una poate fi o bucată de pâine îmbibată cu vin, cealaltă – Trupul şi Sângele lui Hristos.

A. În mod simbolic?

B. Nu: pâinea şi vinul s-au *transfigurat*, real şi substanţial, adică şi-au schimbat esenţa şi substanţa, devenind adevăratul Trup şi Sânge ale lui Iisus Hristos.

A. Desigur, este un exemplu hotărâtor. Putem să-i adăugăm şi pe acela al mirungerii?

B. Da. La acelaşi lucru se referă şi botezul, de exemplu. Putem fie şi pe o scenă de teatru – să reproducem botezul în toate amănuntele sale palpabile, dar acesta va rămâne un şir de acte pur empirice. Pe când în cealaltă situaţie, acelaşi şir de acte este o taină care se distinge principial de cea reprezentată pe scenă şi care provoacă o schimbare principială în cel botezat: renaşterea sa. *Până* la botez, omul este identic pentru experimentul senzorial cu omul *de după* botez, şi totuşi, lăuntric ei sunt diferiţi: în omul botezat s-a adus *ceva* care nu poate fi descoperit

[illegible] pot [illegible] nu pot [illegible] sesiza [illegible] experimentul [illegible] care [illegible] este esențială.

A Dar [illegible] nu [illegible] adevărat de [illegible] dumneavoastră rezultat, dar putem oare accepta acest lucru? Mi se pare un fel de *reductio ad absurdum* [illegible] întrucât ce ciudat ființă s-ar [illegible] asemenea caz uscată.

B Sună ciudat și pare străină [illegible] mai ca urmare a [illegible] noțiuni excesive cu experiența sunt senzorial [illegible] fără o atitudine suficient de critică față de aceasta.

A Dar cum ce anume pot fi observat? Nu recunosc [illegible] o altă experiență. Pot sesiza diferența dintre obiecte printr-o singură metodă și nu prin douăzeci.

B Nu este adevărat. Și vom arăta că și alte metode de a sesiza diferența. Să punem problema [illegible] larg: metodele pot fi aranjate pe o scară și cu cât o metodă dată se află mai departe pe scală, cu atât ea descoperă diferențe mai adânci între obiecte. Dar ca să clarificăm dinainte în ce anume constau sau ar putea să consteze aceste diferențe dintre obiecte nesuspuse printr-o metodă dată, vom face o comparație elementară. Închipuiți-vă o bucată de sticlă și una de gheață, șefuite la fel. Priviți cu ochiul liber [illegible] ideea ca gheața să fie curată. Aceste bucăți sunt aproape identice și ți se poate părea că bucata de gheață nu este cu nimic mai interesantă și mai importantă decât bucata de sticlă. Dar din punctul de vedere al structurii moleculare gheața are un avantaj în fața sticlei. Și anume în felul cum muzica simfonică față de zgomotele unor mașini. Gheața conține muzică, sticla – zgomot; gheața conține armonie și ordine, sticla – haos și dezordine; gheața are organizare, sticla – anarhie. Fiecare particică a sticlei există numai pentru sine și, mai mult, se trudește de zor ca nu cumva să existe întreg. În gheață e invers: fiecare particică ocupă

[illegible] [illegible] [illegible] [

...ar înainte dacă. Atunci vom putea determina forma cor...
...pului, însă în momentul de față și pe celelalte însu...
...temperatura corpului, starea lui etc. Încă fenomenele psi...
...hice și altele vor rămâne pentru noi total neobservate ca...
...atare. Știm bine că două corpuri având aceeași caracte...
...ristici mecanice, însă temperaturi diferite diferă între ele și...
...totuși, folosind metode mecanice, nu putem surprinde...
...deloc această diferență. Dacă însă vom cerceta corpurile...
...noastre din punctul de vedere al fizicii, cu metodele și...
...resursele deținute de fizică pentru cercetarea obiectelor...
...atunci diferența dintre cele două corpuri – diferență...
...referitoare la temperatură – va fi sesizată imediat.

Tot așa, folosind metodele fizicii, nu vom putea distin...
...ge o substanță vie de una nevie. Chiar dacă recunoaștem...
...că într-o substanță vie au loc procese fizico-chimice deo...
...sebite comparativ cu cele din cea nevie, nici atunci nu...
...vom putea distinge viu de neviu, deoarece totdeauna se...
...poate construi mental o asemenea schemă de mecanisme...
...se poate *presupune* un asemenea dispozitiv al corpului viu...
...încât din punctul de vedere al fizicii el va putea fi cerce...
...tat ca unul nevie. Numai că noile metode – ne-fizice –...
...vor permite descoperirea diferenței dintre viu și nevi...
Iată câteva exemple de cazuri în care două obiecte iden...
...tice pentru un experiment senzorial de pe o anumită...
...treaptă fac să devină distincte pentru un experiment...
...trecut pe o altă treaptă. Este *primul tip* de caz. La cazurile *de al doilea tip* putem raporta exemplele în care două obiecte absolut identice pentru experimentul senzorial, oricare ar fi acesta, sunt totuși diferite pentru experimentul lăuntric. Să analizăm, de exemplu, domeniul moralei. Iată repet de două ori același gest – același pentru observatorii externi – în aceleași condiții. Presupunem că ambele gesturi se apropie unul de altul după expresia lor

...ș croară și cupă conștiințe exterioare în care au loc. La...
...rută, ele pot fi gândite ca absolut identice pentru ob...
...servatorul din afară. Orice experiment extern – al fizicii, al...
...biologiei și așa mai departe – de orice metode oricât de...
...exacte s-ar folosi, oricât ar fi de precis și de amănunțit, nu...
...va sesiza diferența dintre cele două gesturi ale mele. Din...
...punctul său de vedere un asemenea experiment nu poate...
...să nu le considere identice. Și totuși cele două gesturi...
...diferă unul de celălalt. Unul este moral, altul – imoral.
Apostolul spune: „De aceea, nu judecați cu nimic înainte de...
...vreme, până ce nu va veni Domnul, Care va lumina cele...
...ascunse ale întunericului și va vădi sfaturile inimilor..."
(*1 Cor* 4, 5). „Lucrul fiecăruia se va face cunoscut, îl va vădi...
...ziua (Domnului). Pentru că în foc se descoperă, și focul...
...însuși va lămuri ce fel este lucrul fiecăruia" (*1 Cor* 3, 13).
„Căci cine dintre oameni știe ale omului, decât duhul...
...omului, care este în el?" (*1 Cor* 2, 11).

A. Ultimul citat nu-mi este prea clar. Vrei să te explici?

B. Dacă vrei. Aproape fiecare om, încă din copilărie, se supune regulilor morale și cetățenești, sau cel puțin nu comite abateri foarte vizibile de la acestea. Fiecare vrea să fie considerat sincer, fiecare caută slava corectitudinii. Cine ar vrea să se înfățișeze societății *in naturalis*" dezbrăcat de toate veșmintele, dacă acest fapt ar aduce neplăceri? Și într-adevăr, aproape toți oamenii par sincer și corecți, ca și cum așa ar fi în adâncul inimii lor. Cel rău și cel bun, cel ce se conduce după suflet și cel ce se conduce după spirit, fiecare, dacă nu vrea să treacă drept anormal sau criminal, trăiește, în linii generale, la fel ca ceilalți. Diferența nu constă, în principal, în metodele de acțiune, ci în resorturile intime ale acțiunii, în motivațiile lor. Omul care se conduce după suflet nu iese din norme pentru că se teme să nu fie pedepsit sau că să nu și câștige o

[illegible] Dacă omenirea [illegible] depășește [illegible] pentru [illegible] pentru [illegible] ar [illegible] obligă să [illegible] Dumnezeu. [illegible] nevăzând constanța [illegible] a [illegible] organism a Bisericii [illegible] Hristos nedorind să [illegible] existența [illegible] ar [illegible] pe [illegible] acești oameni s-ar rupe din [illegible] înseamnă [illegible] pentru [illegible] datorită respingerii [illegible] Absolutului să facă toate acestea nu este doar avantajos ci și plăcut în sine. *Dragător*

Încercă atunci să [illegible] și să [illegible] unui astfel de om. Dar câtă vreme grăiește și negrăiește impresia fiind legate de realitatea empirică ele nu se pot desfășura în voia lor și pentru observatorul empiric ele fac cam același lucru. Numai omul care se conduce după spirit confirmând în sinea sa pe Dumnezeu și deschizându-se acestuia își face astfel conducerea conștientă a puterilor lui Dumnezeu, mădular viu al Trupului lui Hristos, împlinindu-și cu bucurie rolul. Înțelegerea că omul trăiește pentru sine dacă trăiește sau dacă moare pentru Domnul, moare (vezi *Rom* 14, 7–8). Iată de ce un asemenea om nu poate spune: Nu [illegible] avem gândul lui Hristos (*I Cor* 2, 16). Iată de ce un asemenea om are dreptul să afirme și să creadă că trăiește Hristos trăiește în mine (*Gal* 2, 20).

Fundamentele generale ale legilor morale și sociale sunt exprimate în *Cele zece porunci*. Nu este greu de ve-

[illegible] ca așa zisul [illegible] de treabă [illegible] nu se [illegible] prea mult de [illegible] este un om [illegible] suflet care [illegible] viața sa exterioară [illegible] măcar [illegible] în acord cu aceste prescripții la fel cu cel [illegible] se conduce după spirit. Era nu-i semne de respect [illegible] Dumnezeu merge pe la biserică, rostește rugăciuni [illegible] și [illegible] predici, își face cruce [illegible] își compune o [illegible] [illegible] [illegible] evlavioasă, postește – toate acestea le face ca și [illegible] omul spiritual. Apoi el nu comite crime, vorbă nu [illegible] fără nu ca [illegible] false mărturii, nu omoară, nu [illegible] [illegible] [illegible]

însă în inima sa comite furt după furt de aceea el este un hoț permanent

A Acest „om moral" i-a vorbit odată ceva despre sine Nu-ți aduci aminte? *„Trăind conform moralei riguroase Rău nimănuia-n viața n-am făcut"* Multe și diverse au fost ocaziile în care el *„rău nimănuia-n viața n-a făcut"* Iată, de pildă, una dintre ele *„O fiică-aveam cu foc/ S-a-ndrăgostit/ De-un profesor, să fugă-au vrut ei doi/ I-am spus c-o blestem/ Ea s-a pocnit/ Și un bogătaș carnut a luat apoi,/ Iar casa-i plină străluce ca pubar/ Dar Mașa mea se ofilește de-amar,/ Iar după ce de oftică-a zăcut,/ Mi-am stârnind durerea-ntregii case Trăind conform moralei riguroase, Rău nimănuia-n viața n-am făcut"* (Nikolai Alekseevici Nekrasov *Omul moral*)

B Este cazul celui care încă nu a conștientizat prea bine că și acest fel de „binefacere" îl străfrontează Dar știi tu cum îl chinuie lanțurile exterioare pe omul care a devenit conștient de ele? Propria sa corectitudine îi devine o grea povară și un ideal necruțător Îți tu oare minte pe *sieur Clubin* al lui Victor Hugo? Știi tu oare minte cum acest „cel mai cinstit om al tuturor mărilor" care era de o fățărnicie artistică și își cânta rolul până în cele mai mici amănunte, care punea totul în joc pentru a-și crea reputația celui mai cinstit om, ardea de nerăbdare să vină ziua când își va bate joc cu neînsemnare de cei care i-au dat crezare când va putea să și dea jos masca, să „iubească și să se desfete cu crima de dragul căreia a fost atâta vreme „cinstit"?

„Timp de treizeci de ani purtă el masca fățărniciei Ura faptă bună Era un monstru cu chip de om Era prizonierul cinstei Ca o mumie în cosciug așa era închis în învelișul unui Respectul public îl apăsa Este groaznic să ai faima unui om cinstit Deseori își ascundea sub un zâmbet

scrâșnirea dinților Fapta bună i-a sugrumat și toată viața încercase să muște mâna care i-ar fi stat pe gură în timp ce voia să o sărute Le era drag tuturor și de aceea îi era pe toți În sfârșit sosi și ceasul său Se răzbună Pe cine? Pe toți și pentru toate Se răzbună pe toți cei în fața cărora trebuise să se prefacă Oricine gândea bine despre el îi era dușman" (Victor Hugo, *Oamenii mării*)"

Numai gândindu-ne ce înseamnă fapta bună lipsită de dragostea de Dumnezeu fără permanenta preaumplere de Absolut a întregii ființe, putem înțelege că vorbele Apostolului, citate de atâtea ori, nu sunt o cerință crudă și excesivă, ci expresia factorului de bază al vieții *etice* o conduită izvorâtă din propria natură a omului, iar nu adusă de undeva din afară Aceasta este condiția oricărei vieți cu sens în adevăr „De aș grăi în limbile oamenilor și ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare și chimval răsunător Și de aș avea darul proorociei și tainele toate le-aș cunoaște și orice știință și de aș avea atâta credință încât să mut și munții, iar dragoste nu am, nimic nu sunt Și de aș împărți toată avuția mea și de aș da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu mi folosește (*1 Cor* 13, 1-3)

Însă nici un semn exterior nu descoperă cu exactitate dacă am iubire sau nu Nici un experiment senzorial nu va arăta în nume-mi a ce fac ceea ce fac, în numele a ce mă autodisciplinez în toate modurile posibile în numele a ce mă ocup pe toate căile de ajutorarea altora și de lucrările publice fac tot ce îmi stă în putință și sfârșesc viața martiriceșteș pe rug Nici un experiment senzorial nu va descoperi dacă sunt „aramă sunătoare sau chimval răsunător" om mădular lucrând conștient al Trupului lui Hristos Însă această *indistinctibilitate empirică* ascunde în spatele său o *diferență esențială* care poate fi sesizată

numai prin observare sau de către alți experimentatori este obiectul articolului.

A *Amen*" Te-ai exprimat prea mult sub influența tendinței de a-ți părea *savant* pentru a te face plăcut cititorilor.

B Putem acum să trecem *la cel de-al treilea tip* de cazuri când între cele două obiecte supuse observației nu descoperim nici o diferență și astfel le considerăm ca indistinctibile și identice în timp ce *raționamentul abstract* dă posibilitatea găsirii diferenței principiale dintre cele două obiecte. Deoarece cu observația avem de a face mai mult în geometrie, mai jos aici vom găsi exemple demonstrative. Va trebui să le trecem în revistă numai pe cele mai simple, cu toate că aceste cercetări matematice au o importanță hotărâtoare în rezolvarea problemelor noastre. Pentru început vom admite existența *mărimilor ce comensurabile*, adică a unor mărimi de acest tip care însă nu au o măsură comună. Când există o măsură comună, spunem că mărimile sunt de *comensurabilitate*, atunci ea poate fi exprimată printr-un număr". Dacă însă relația dintre mărimi nu este de acest tip, atunci nu există un număr care să o exprime. Astfel prima pereche de mărimi este diferită principial de cealaltă. Însă această diferență nu poate fi observată, ci este stabilită prin raționamente. Pentru a fi mai concreți, să ne referim la mărimile geometrice. Să presupunem că ni se dau, printr-o construcție oarecare, două segmente de dreaptă. Comparându-le, putem descoperi o relație dintre lungimile lor, să zicem că unul conține segmentul de mai multe ori. Însă prin această metodă a comparării segmentelor nu vom descoperi niciodată principial diferența care există între comparația mărimilor de tip dat. Cercetând însă *cauza* pentru care au fost obținute segmentele, vom putea

[illegible] este exprimată lungimea segmentului este [illegible] pentru a caracteriza lungimea segmentului în ter[illegible] abstracte, noi creăm un *simbol matematic abstract* [illegible] o notă specială matematică asemănătoare. Astfel de exemple întâlnim atunci când pătratului și dreptunghiului le atribuim corespunzător existența unei mărimi *diferența transcendă* [illegible] inaccesibilă pentru observație. Această proprietate a segmentelor [illegible] cunoscută încă de pe vremea pitagoreenilor și descoperirea [illegible] este atribuită tuturor acestei grupări. Nu [illegible] greu să ne închipuim ce impresie zguduitoare a avut [illegible] asupra concepțiilor lor despre existență. Cu [illegible] ajutorul căruia pitagoreicii [illegible] existența [illegible] universal a numărului, un prim număr semnifica [illegible] un *număr întreg*. Situația se înrăutățește și [illegible] pe când pitagoreicii considerau [illegible] observațiile [illegible] pot fi exprimate de către un număr care nu se află [illegible] măsurate prin numere naturale, ca și cum ar fi [illegible] sente pentru că esența obiectului era pentru pitago[illegible] rei numărul care exprimă. Era ca și cum [illegible] ar fi [illegible] negată privarea [illegible] de [illegible] trăsătură [illegible] [illegible] trebuie să [illegible] [illegible] [illegible]

Ei rătăna e neagră. Cu fiere clocotește în suflet o taină nu și află răgazul. Prietene, astupă mai bine pervazul! Ca focul de veci stă la geam și privește."

De fapt, pitagoreicnii nu erau atât de necomunicativi și de închiși în concepțiile lor *filosofice*, precum se obișnuiește să se creadă despre ei. Dar *asemenea* descoperiri, asemenea descoperiri trebuiau să rămână secrete, trebuiau învăluite adânc în tăcere.

Să descoperi ceea ce ai zărit întâmplător, să dezvălui ceea ce ai experiat și găsit înseamnă să smulgi, cu o mână profanatoare, ceea ce zeii au acoperit, înseamnă să dezgolești fără rușine misterul divin. Vai și amar de neghiobul care va îndrăzni să scoată în lumină ceea ce este ascuns! El va aduce pierirea, chiar prin existența sa, atât asupra lui însuși, cât și asupra întregii comunități. Singura cale de salvare este izgonirea hoțului din preajma sfințeniei, renegarea lui, declararea lui ca dușman în fața zeilor. Fie ca zeu nemărginit să-și îndrepte toată mânia lor asupra vinovatului și numai asupra lui!

Așa se și întâmplă. Întemeietorul grupării, Pitagora, era încă în viață, își trăia ultimii săi ani, când se dezlănțui furtuna. Iar gruparea, care asculta muzica temperată a *kithara-elor* și se îndeletnicea cu exerciții de evlavie și cu contemplarea ordinii și a armoniilor cerești, se tulbură brusc. Negiguțul Hyppas, trădător care înșela încrederea sacrei adunări, sfidă mânia locuitorilor cerești și, uitând de tăcerea cuvenită adevărurilor dumnezeiești, dezvăluie profanilor taina, el comise un sacrilegiu divulgând neinițiaților și nepurificaților sacra propoziție despre incomensurabilități. Hyppas fu judecat și dat afară în mod rușinos din ordin. Fie ca nemuritorii să-l judece! Și iată că tocmai judecata preaînțelepților locuitori ai înălțimilor eterice nu întârzie să sosească. Imediat ce nelegiuitul ajunse cu corabia

[illegible]

[illegible] de cercul. Prosecând aspru un [illegible] enterul său, vrăjitul searbăd [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] sunt [illegible] să zicem așa înșirate pe dreapta [illegible] Ar [illegible] tre să determinăm poziția unui punct de pe dreapta [illegible] un punct bine determinat trebuie precizată [illegible] prin depărtarea dintre cele două puncte exprimată printr-un anumit număr de unități de măsură a lungimii de exemplu în milimetri. Dacă se dă unitatea de măsură și numărul punctului este perfect determinat. Așeză în felul acesta punctele pe [illegible] regula generală după care vom obține ca rezultat grupul de puncte distribuite după legea după care Asdel putem cere de exemplu să fie luate toate punctele [illegible] numere corespunzătoare coordonatele punctelor [illegible] toate numerele raționale mai mari sau egale cu zero și mai mici sau egale cu unu. Va fi grupul punctelor [illegible] din interval [0 1].

În cazul grupurilor se întâlnesc la fiecare pas cazuri când două grupuri de natură diferită — pe care îl [illegible] raționamentele posibile — sîntem nevoiți să le tratăm cu totă obiectivitatea — nu pot fi considerate [illegible] cele [illegible] pe baza observației. Să luăm de exemplu grupul punctelor determinate de toate numerele între 0 și 1 [illegible] excluzând pe 0 și pe 1 va fi așa numitul *grup închis* (0 1). Să luăm apoi grupul punctelor determinate de toate numerele [illegible] includând pe 0 și excluzând pe 1 acesta se numește *grup semiînchis* [0 1). Ambele grupuri sînt complet deosebite [illegible] de cele două grupuri [illegible] observația [illegible] la prima vedere. Ea arată în felul cel mai [illegible] în ce constă deosebirea fundamentală dintre grupul proprietățile celor două grupuri. Pentru grupul închis avem voie să zicem așa marginile punctelor și 1 sînt pentru el puncte de [illegible] deși nu există număr care să fie mai la stânga de 0 [illegible] mai la dreapta de 1. Același lucru se poate spune și despre capătul stâng [illegible] al doilea grup [illegible]

[illegible] grupuri [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] corespunzător grupului [illegible] grup. [illegible] unde oricare dintre ele este raţională [illegible] numărul de puncte [illegible] întregime despre [illegible] mandat de [illegible] care [illegible] grupului nostru are o proprietate [illegible] oricare pereche de numere raţionale [illegible] final de cel [illegible] există numărul [illegible] de numere raţionale [illegible] cu care oricare [illegible] segmentul de dreaptă [illegible] va fi obligatoriu [illegible] o matime [illegible] punctele grupului. Datorită acestei proprietăţi grupul [illegible] poate fi considerat [illegible] aparţinând [illegible] grupuri compacte peste tot. Astfel [illegible] o parte acest *grup compact peste tot* şi [illegible] cealaltă parte *grupul* [illegible] care am vorbit. Toate punctele care aparţin primului grup aparţin şi celui de-al doilea. Însă nu putem afirma contrariul: grupul perfect are o infinitate de puncte care nu aparţin primului. Primul grup poate fi considerat [illegible] obţinut din al doilea prin „perforarea" sa cu o infinitate de puncte. Al doilea rezultă din primul prin umplerea golurilor. Cele două grupuri sunt esenţial diferite [illegible] cardinalul proprietăţilor lor. Sunt chiar [illegible] diferenţe [illegible] fundamentale. Astfel pot fi considerate greşeli dintre cele mai grosolane. Şi totuşi, ele nu pot fi descoperite decât [illegible] cu ajutorul [illegible] microscop. Pentru [illegible] este ca un fel de cameră de prăjit presărată [illegible] de-a lungul [illegible] creşte [illegible] este asemănător [illegible] conţinută. Primul conţine punctele despărţite [illegible] pe un singur [illegible] margine. Al doilea [illegible] şi [illegible] de puncte. Şi totuşi, [illegible] două grupuri [illegible] pot fi *reprezentate* [illegible] diferite [illegible] nu pot fi *gândite*

[illegible] Numărul [illegible] grupului [illegible] [illegible] diferenţa [illegible] două grupuri [illegible] [illegible]

As putea să [illegible] exemple [illegible] grupuri [illegible] însă [illegible] timp mai grabnic să merg mai departe.

A. Mai departe? Mai avem oare motive?

B. Trebuie să ne reformulăm [illegible] *de-a patrulea* [illegible] obiecte care nu pot fi [illegible] între ele printr-o [illegible] metodă [illegible] afară percepţie mistică. Nu vreau acum să fiu [illegible] demonstrez [illegible] când am început o [illegible] enunţa [illegible] *numerandum non ad probandum*. De aceea [illegible] nu pot [illegible] explicaţii [illegible] pentru înţelegerea în întregime [illegible] modului [illegible].

Credem că Tatăl [illegible] creşte [illegible] începând cu simplele [illegible] noţiuni [illegible] [illegible] valorile, şi [illegible] ajungând astfel [illegible] obiecte [illegible] [illegible] cu ajutorul [illegible] experienţă senzorială, oricât de sensibilă [illegible] de subtilă, [illegible] este sigur că toate acestea diferă substanţial [illegible] de noţiunile [illegible] de cercetat. Şi [illegible] în [illegible] literatura [illegible] bisericească [illegible] despre această deosebire. După cum [illegible] vorbim [illegible] în geometrie despre [illegible] diferenţa dintre [illegible] o [illegible] diagonală [illegible] şa. În ce măsură este [illegible] există în Taine [illegible] şi [illegible] în realitate [illegible] o esenţă [illegible] aparte [illegible] ceva fundamental [illegible] [illegible] în felul [illegible] nouă fiinţă [illegible] această [illegible] este o altă [illegible] întrebare. Nu [illegible] vrem însă [illegible] această [illegible] posibilitate.

A. Dar oare [illegible] putem [illegible] afirmă [illegible] această afirmaţie [illegible] ceva fundamental [illegible] nou [illegible] în felul [illegible] dovezi [illegible] aplicăm?

B. Nu [illegible] vă spune să [illegible] arătăm [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Despre [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Este bine [illegible] [illegible] despre care [illegible] Însă pentru [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] pentru [illegible] Astfel [illegible] pierzanele sufletului [illegible] pentru [illegible] poezia [illegible] transfigurează [illegible] transformă [illegible] în *simbol* [illegible] organice [illegible] reprezentabil [illegible] simbolizat [illegible] simbolizant".[1]

[illegible] transparență [illegible] transparență [illegible] vizibile [illegible] „Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea [illegible] înțelegându-se prin [illegible] Lui puterea [illegible] *Ioan*, 20

[illegible] este [illegible] *accesibile* [illegible] altă [illegible] ea însăși [illegible] Este [illegible] [illegible] focul. Și [illegible] o mare de [illegible] [illegible] foc [illegible] [illegible] [illegible]

Anexă la
EMPIREEA SI EMPIRIA

Observații asupra stărilor trăite după primirea Sfintelor Taine

I

Existența unor stări deosebite după primirea pentru prima oară a Tainelor este un lucru neîndoielnic. Însă în afara acestei percepții observația oamenilor normali există în mod cu totul excepțional neobișnuita lungă descriere a stărilor mistice a lui Ember Caroline Emmerich *Anmutige Betrachtungen über die Geheimnisse des Leidens unseres Herrn Jesus Christus*, care se deschide unor înțelegeri, viziuni, clarvăzători omenești construcțiile speculative. Clarviziunile de acest fel stau în identitate cu cele ale gândirii sacramentale relative obiective sunt mai presus de simțire și de rațiune.

Deosebit de multe vizionari ale sfinților sunt înregistrate și cazuri în care poate pentru că sunt cazuri de mai puțină sau deloc desfășurare de vedenii *Erscheinungen*, se înțelege că cele mai importante descrieri. Nu le vedem elemente pentru a ușura înțelegerea lucrurilor complicate vedem elemente care pot deveni un obstacol. Însă tocmai aceste revelații sunt cele mai puțin apărute în categoria experiențelor senzoriale și cele mai puțin apărute în grupa fenomenelor pe care Myers le-a denumit *visions intellectuelles*.

II

II.

Iată prin care se oferă consumul natural al lumii este recepțiat de conștiința ca *mister*? Acest nucleu poate fi înscris de asemenea în caracterul *tainic* [illegible]

se face exact în momentul în care Mântuitorul rostea cuvintele

În tradiția isihastă există multe exemple care ilustrează ideea că Euharistia este o taină a comuniunii cu Dumnezeu. Una dintre cele mai importante mărturii în acest sens este cea a Sfântului Grigorie Palama, care în scrierile sale a subliniat faptul că Euharistia este un mijloc prin care omul se unește cu Dumnezeu. El a scris că „Euharistia este o taină a iubirii lui Dumnezeu pentru oameni, o taină a unirii lor cu El”.

După cuvintele părinților care aveau loc în timpul Sfintei Liturghii, preotul rostește: „Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin”. Această formulă este un exemplu de modul în care Euharistia este prezentată ca o taină a iubirii lui Dumnezeu pentru oameni.

În descrierea întâmplărilor miraculoase percepția mistică este descrisă cu o deosebită claritate. Astfel, de exemplu, se povestește într-o legendă despre Ioan Hrizostom, care, în timpul Sfintei Liturghii, a văzut, cu ochii săi, pogorârea Duhului Sfânt. Motivul este că pâinile euharistice erau deja sfințite cu desăvârșire (*Omonoia*, cap. 25). În altă legendă, se spune că preoții pot întârzia în săvârșirea Liturghiei, astfel pentru a face rânduiala „După ce preotul canonul de rugăciune al Sfintei Dumnezeiești se va sfârși, părintele va sta alături de sfântul altar și până ce nu va veni Duhul Sfânt asupra sfântului altar, nu va începe să facă Sfânta Liturghie”. În altă legendă, despre același Papă de la Roma, se povestește că, în timpul Sfintei Liturghii, Papa de la Roma, care era în Roma, a fost răpit în duh și a văzut cum Papa de la Roma, Sfântul Agapet, a început să pregătească cu multă evlavie și frică de Dumnezeu să săvârșească Liturghia. Și, intrând în sfântul altar, a așezat pe fața sfântului altar Papa, care, atunci când stătea în fața sfântului altar, a început Sfânta Anafora”. După ce termină sfânta proscomidie, înainte de a începe Sfânta Liturghie, a doua oară și a treia oară, a patra oară Sfânta

la Altar. Fericitul Papă se minunează de cele văzute. Papa, după ce a terminat de săvârșit Sfânta Liturghie, a răspuns episcopului care era de față: „Pogorârea Sfântului Duh asupra darurilor mai înainte sfințite”. Dar neîncrezătorul diacon, care era de față, a spus: „Dacă nu văd cu ochii mei, nu pot să cred”. Atunci episcopul i-a spus: „Dacă nu vei crede, nu vei vedea”. Și, îndată, diaconul a văzut cum Papa de la Roma, Sfântul Agapet, a început să pregătească cu multă evlavie și frică de Dumnezeu să săvârșească Liturghia. Și, intrând în sfântul altar, a așezat pe fața sfântului altar Papa, care, atunci când stătea în fața sfântului altar, a început Sfânta Anafora”. După ce termină sfânta proscomidie, înainte de a începe Sfânta Liturghie, a doua oară, a treia oară, a patra oară Sfânta

Unele percepte mistice se întrupează în forma simbolică a viziunilor în timp ce situațiile expuse mai sus se referă, după cum se vede, la percepții nemijlocite, prezentate ca într-o ramă ce conține un exemplu al acestor percepții.

Un bătrân simplu în credință, dar mare în nevoințele sale, spunea: „Pâinea pe care o mâncăm nu este cu adevărat Trupul lui Hristos”. Numeroși monahi ortodocși s-au străduit să-l convingă spunând că această pâine este cu adevărat Trupul lui Hristos, însă fără nici un folos. Până la urmă, Dacă nu mă voi convinge cu ochii mei, nu pot să cred”. Le răspundea el. Atunci, după rugăciune de o săptămână, în ziua de duminică, în timpul Sfintei Liturghii, în timpul Dumnezeiescului Agapet

[illegible]

[illegible] Vazând [illegible] pre[illegible] [illegible] Sânge [illegible] [illegible] pre[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] *Istoria* [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTE

DOGMATISM ŞI DOGMATICA

Discurs ţinut la 20 ianuarie 1906
în cadrul Cercului de Filosofie
al Academiei Teologice din Moscova

Cinstitului meu prieten
Ivan Serghiei Serebreanschi Trostki

ONORATA ADUNARE

Doresc dinainte să mi cer scuze pentru tonul exagerat al prezentei expuneri, ton intr-atît de necorespunzător ignoranţei mele. Am fost nevoit să stăruiesc asupra problemelor şi să le dau o rezolvare contrară. Mă voi feri de acest pericol în măsura în care îmi va sta în putinţă, dar nu pot să nu spun încă de la început că nu voi face nici un pas înapoi în privinţa esenţei lucrurilor.

---

* Text publicat în limba rusă în 1907 în revista Voprosi filosofii i psihologhii (Probleme de filosofie şi psihologie) a Societăţii de Psihologie de pe lîngă Universitatea din Moscova.

I

Începutul a Dumnezeu „în duh s-au desvârșit *ἐπὶ πνεύματι κατηρτίσασθε*” aceasta este datoria celor ce doresc să nască. Conștiința omului în sfera religioasă este începutul lui Dumnezeu. El cere să i se justifice Sa. Omul omenește să i se arate lui Dumnezeu în mod real. Omul fapt că omul este ființă care nu mănâncă numai cu ochii, ci și își stăpânește sau își caută obiectul în chip material. Așa și Evanghelia poate să se arate mai întâi în Adevărul Său în dreptatea Sa. Iată înainte de a stăpâni a Dumnezeu înainte ca omul să poată să se arate.

Astfel poate să Teodoreta Iisus ele în momentul care a venit regi pentru că în baza religiei să devină mântuirea să se arate lume omenească. Primul cuvânt este în momente este o *Taina* a mister dar în care Vârful progresează în Dumnezeu spre mântuire a omului în Dumnezeu să *kenoza*. Dar pentru că omul este să pentru a face această dumnezeire și curățirea de omisoare a lui Dumnezeu care, este pentru a face a Dumnezeu este necesar ca omul să împlinească *cel de-al doilea* moment pentru Dumnezeu. Această parte a religiei este baza omului este așadar relația cu Dumnezeu pentru a face pe Dumnezeu este mântuirea omului sau mântuirea lui este *Iisus* [illegible]

[illegible] Acest să de [illegible] este [illegible] Dumnezeu [illegible] ce pentru spune *Sa* [illegible] a lui a cu pe care căzând [illegible] această soarte ce a se va [illegible] de frică [illegible] pentru Dumnezeu. A ce se va [illegible] de la Dumnezeu.

Insaghirea cu care a prelatii de a pentru ce este ceea caracteristică [illegible] el în adevăr strigă al „Mă este [illegible] pe care o recunoaște ca Dumnezeu ca Fiul său [illegible] în sfera Sa și de acea nu se [illegible] dar tocmai pentru acea că e sfânt. Cuvântul sfânt [illegible] ce adresăm de este un [illegible] este adevărat el este mult mai general mai [illegible] în caracterizarea Bunului *Bagoi* și [illegible] pentru [illegible] Dumnezeu pentru [illegible] existențe celorlalte [illegible] pentru [illegible]

Dumnezeu pe Creator sau Dumnezeu [illegible] ce nu s-a [illegible] în fapt [illegible] *epistrife* în fapt înțelesul [illegible] ce este [illegible] ființe nu s-a [illegible] în propria [illegible] a [illegible] de necesitate [illegible] nu [illegible] este [illegible] pentru [illegible] Proniete [illegible] ce risipește în [illegible] în numele Său [illegible] Bunul [illegible] ce [illegible] de Bună Vestire în fața [illegible] [illegible] de [illegible] ce [illegible] Dumnezeu [illegible] Profete [illegible] [illegible] [illegible]

Zeloi la [illegible] *1905)*

[illegible] *Dumnezeu* [illegible] *Dumnezeu* [illegible] *Dumnezeu* [

τοῦ πρωτοτόκου χτίσεως τῷ πατρὶ εὐδόκησεν πᾶν πλήρωμα

[illegible] 13. Sfinții [illegible] pe [illegible] Ei [illegible] nu
[illegible] despre schimbarea [illegible] consimțită
De aceea Mântuitorul zice și *Nimeni nu vă zice vouă robi*
Iisus rezervă Ucenicilor Săi cuvântul *prieteni*, explicându-le: *robul*
nu știe ce face stăpânul său, dar Tatăl Ceresc a descoperit
Fiului *tot ce a auzit de la Tatăl*. Mesajul
le-am făcut cunoscut este *tot ce am auzit de la Tatăl*. Mesajul
Tot ce am auzit de la Tatăl Meu v-am făcut cunoscut (*In.* 15, 15).

Adevărata cunoaștere a Dumnezeului viu este incompatibilă
cu orice păgânism. *Nu ați cunoscut* percepe *cu* rob din ființa
cel mai profund a libertății sale. Cunoașterea nu are puterea să
pătrundă în esența Ființei Dumnezeiești. În Persoana divină „Pe
Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată" (*1 In.* 4, 12).
Dumnezeu rămâne pentru creștini *cunoscutul* tainelor
lui Dumnezeu, ei îl *cunosc* pe Tatăl Ceresc. Își închină
și de aceea se adresează Tatălui Ceresc în rugăciune cu
cel mai profund respect pentru Persoanele lui Dumnezeu și nu
se limitează doar la manifestările Puterilor dumnezeiești.
Cel ce Mă vede pe Mine a văzut pe Cel ce M-a trimis (*In.* 12, 45).
Cel ce Mă vede pe Mine a văzut pe Tatăl (*In.* 14, 9). Vechiul Testament
nu se putea mândri cu contemplarea Puterilor dumnezeiești
și tocmai de aceea strălucirea Ființei Dumnezeiești
nu a fost cunoscută. Creștinismul nu a construit o cunoaștere
exclusivă a Ființei Dumnezeiești, ci a făcut
posibilă comuniunea cu Dumnezeu.

Această credință în închinare la Dumnezeu cel Adevărat
nu este satisfăcută numai de cunoașterea lui Dumnezeu

[illegible] cunoaștere [illegible] Dumnezeu [illegible]
[illegible] Dumnezeu

I.

Durităt[illegible] știu despre ce fiecare zi dă naștere că mi se strădanie rugăciune acest instabile și nesc[illegible] nuscătoare cuvinte a[illegible] nu sunt sfârșite pentru întreaga viață. Lucrul[illegible] știu este că[illegible] exterior are atâta de mare importanță. Iată ce zice poetul filosof: *Va veni[illegible] nu mă știi și nu recunoști? Sunt ale mele ochii și ale tale mele roade. Nu-ți poate cade ochiul ca în barbar! Din mama născut-ai. Trecută-mi-au durerile mamă vrednic părând ești ca pentru prima dată! O, cu sărutare șerpuri cânturi-mi-ai mele. Ce repede se-nsemnă mi-au ei mâinile stele. Cu inima mi-e mai a suspinului, ce ieri? Adio, trupșet me! Un fost-ai vreodată mie? Cum ei se petrece! Ce rece este tema. Vorbesc ei ori poemele mea sunt. Ai de-naparate? S-oare umbra vorbă. Le-a face nesimțit vrednic de-n[illegible] aiure?*

[illegible] fără de sfârșit. Ce-ți pasă ție de mine? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce spun eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce gândesc eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce simt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce fac eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu?

[illegible] Ce-ți pasă ție de mine? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce spun eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce gândesc eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce simt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce fac eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu?

[illegible] Ce-ți pasă ție de mine? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce spun eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce gândesc eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce simt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce fac eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu?

[illegible] Ce-ți pasă ție de mine? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce spun eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce gândesc eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce simt eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce fac eu? Ce-ți pasă ție de ceea ce sunt eu?

[illegible]

[illegible]

[illegible]

IV

xxx Mod... ...ncepție... ...ă... ...ne... ...ă... ...ă... ...ă

Stenograma dezbaterilor pe marginea referatului DOGMATISM ŞI DOGMATICĂ

Acest stenograma ne permite să reconstituim cel puţin Cercului de Filosofie şi Academiei Teologice din Moscova, [illegible] N.M. Barskov, I.P. Borisov, N.P. Gorodnikov, V.N. Muraviov, V.I. Parnassk, A.F. Sveteev, S.S. Trotski, P.A. Florenski, G.H. Popov, [illegible] profesori ai Facultăţii de Patrologie, redactorul revistei „Bogoslovskie trudy" Vasilievski, Popov şi secretarul Academiei arhiepiscopul Evdokim Meşcerski. Stenograma dezbaterilor constituie un document de [illegible]

S.S. Trotski I am mai multe referate şi în timpul acestuia am scris. Am [illegible] ane. Îmi voi [illegible] cât mai [illegible] pregătesc [illegible] Dogmatismul [illegible] dogmatică [illegible] mai [illegible] [illegible] mai [illegible] [illegible] [illegible]

P.A. Florenski

I.V. Popov

P.A. Florenski

S.S. Troitki

I.V. Popov

P.A. Florenski

N.P. Gornostaev

P.A Florenski

N.P Gornostaev

P.A. Florenski

N.P. Gornostaev

P.A. Florenski

I.V. Popov

P.A. Florenski

N.P. Gornostaev

P.A. Florenski

N.P. Gornostaev

P.A. Florenski

N.P. Gornostaev

P A Florenski

I V Popov

N P Gornostaev

I.V. Popov

N.P Gornostaev

I.V Popov

N.P. Gornostaev

I V. Popov

N.P. Gornostaev

I.V. Popov

N P. Gornostaev

P A. Florenski

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

P.A. Florenski:

S.S. Troițki Dar

Preasf. Rector

P.A. Florenski

S.S. Troițki

I.V. Popov

S.S. Troițki

P.A. Florenski

V.I. Parnasski

P.A. Florenski

O voce neidentificată

P.A. Florenski

V.I. Parnasski

P.A. Florenski

Preasf. Rector

S.S. Troițki

V.I. Parnasski

Preasf. Rector [illegible]

V.I. Parnasski [illegible]

I.V. Popov [illegible]

P.A. Florenski [illegible]

V.I. Parnasski [illegible]

G.H. Pop-Haralampiev [illegible]

S.S. Troitki [illegible]

G.H. Pop-Haralampiev [illegible]

S.S. Troitki [illegible]

I.V. Popov [illegible]

P.P. Borisov [illegible]

Preasf. Rector [illegible]

P.A. Florenski [illegible]

Pr. A F. Sovetov [illegible] Vreţi să transformaţi [illegible] Dar dogmatica rămâne şi există [illegible] E reprezentarea [illegible] Apoi [illegible] dogmatică [illegible] Aşadar dogmatica [illegible]

P.A. Florenski [illegible] Dar [illegible] părţile teologiei [illegible]

Preasf. Rector O mică notă istorică [illegible] Apoi [illegible] Aşadar [illegible] Dar [illegible] Nu [illegible] Dar [illegible]

S.S. Trouţki Nu [illegible] Dar [illegible]

I V. Popov [illegible] Dar [illegible] Apoi [illegible] Dumnezeu [illegible] Dumnezeu [illegible]

P.A. Florenski Dar [illegible]

I V. Popov [illegible]

P.A. Florenski [illegible]

Preasf. Rector [illegible]

I V. Popov: [illegible]

V N. Makov În [illegible]

I.V Popov [illegible]

P.A. Florenski [illegible]

V.N Makov [illegible]

P.A. Florenski [illegible]

V.N. Makov [illegible]

G.H. Pop-Haralampiev [illegible]

Secretar
Secretar V.S. ELIBIKI

Rezumatul prelegerii I.V. Popov

[illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTE

[illegible]

[illegible] de semnificație [illegible]

[illegible]

[illegible] Berdeaev [illegible] Vezi [illegible] *Teoria cunoașterii* [illegible] Kiev 1915 p. 80.

22 Cu privire [illegible]

23 Nikolai Alexandrovici Musin [illegible] 1857–1937, scriitor rus. Vezi *Religia [illegible]lor în Dicționarul filosofiei* Sankt Petersburg 1903 [illegible]

24 Argumente [illegible]

25 Argumente [illegible] dumnezeiesc [illegible]

26 Comunicarea [illegible] Sfântului [illegible] Ioan Gură de Aur [illegible] ne preschimbă din [illegible] necesară [illegible] în „fiu al credinței”, [illegible] mănăstire”. Însă [illegible] ne cunoaștem noi [illegible] să le câștigăm după botez prin [illegible] de la care le-am primit în act [illegible] în vremea [illegible] de altădată [illegible] și [illegible] vom câștiga [illegible] dreptul să numim [illegible] Bisericii noastre Dumnezeiești [illegible]

27 *Dogmatica experimentală* [illegible] depun mărturie întreaga [illegible] și contemporană, care [illegible] pe ipoteze [illegible] experimentale [illegible]

28 Dogmă [illegible] se pare că semnul [illegible] simbol” a devenit [illegible] universalei de [illegible] Cruce [illegible] de semn

29 Din stenograma [illegible] cineva punct întrebarea)

30 Manuscris [illegible]

4 *Pentru principiul* [illegible] a enunța [illegible]

STÂLPUL ȘI TEMELIA ADEVĂRULUI

- Experiența teodiceei ortodoxe în douăsprezece scrisori - (fragmente)

Scrisoarea I Către cititor

Experiența religioasă [illegible] un [illegible] legitim de [illegible]cunoaștere a dogmelor [illegible] aș vrea să rezum ideea [illegible] generală a acestei cărți sau, mai exact, a acestor însemnări [illegible] mele scrise în momente diferite și sub impulsul unor [illegible] stări de spirit diferite.

Numai bazându-ne pe experiența nemijlocită putem [illegible] contempla și prețui tezaurul spiritual al Bisericii. Numai [illegible] când bucuriile ameți vederii [illegible], le vom putea [illegible] până [illegible] ca să putem descifra bucuriile scrierilor [illegible] ceștii Sfinți Bisericii [illegible] pentru viață și moarte pentru [illegible] moarte. În fața sufletului întunecat [illegible] de patimile cuvioșilor [illegible] necă, în fața sufletului paralizat [illegible] trupurile lor în [illegible] trezesc [illegible] o amărâtă [illegible] nemișcare. Nu se știe oare că [illegible] și [illegible] se tem de Cruce? Nu este oare un [illegible] de Biserică care el să fie [illegible] să o privească cu [illegible]

---

* Este considerată [illegible] a lui P. A. Florenski și a [illegible] între anii 1908–1911 [illegible]

[illegible] se impresionează cu ce [illegible] ne chemare rostită în cuvinte [illegible]

Cuvântul Biserică este numele [illegible] unde se [illegible] nisteste frumusețea, unde se cunoaște pretutindeni unde pacea adâncă se pogoară în inimi. Nu există nici un act [illegible] care să fi putut cu să poată defini cuvântul Biserică. Cei ce caută să găsească definiția acestui cuvânt se pierd în [illegible] negreșit imposibilitatea de a fi prinși în formele logicii noastre. Dar tocmai această [illegible] a cuvântului Biserică [illegible] posibilitatea de a fi prinși în formele logicii noastre [illegible] toate acestea nu dovedesc oare că ea este însăși *viața* veșnică nouă deosebită cât omenirea credincioasă [illegible] inaccesibilă rațiunii?

Iar divergențele semantice în definirea cuvântului Biserică posibilitatea de a aborda în cuvinte această noțiune cu [illegible] diferite în scopul definirii caracterului postit [illegible] incompletă și mereu insuficientelor forme [illegible] verbale aplicate [illegible] Biserică oare nu confirmă practic [illegible] cuvintele Apostolului Pavel spuse cu [illegible] Căci Biserica este trupul lui Hristos [illegible] plinirea Celui ce plinește toate [illegible] în toți (Efes. 1, 23). Așa cum poate fi [illegible] *plinirea* [illegible] [illegible] [illegible] fie așezată în cadrul îngust [illegible] [illegible] [illegible] logicii? Ar fi riscant să credem că această [illegible] determinare logică [illegible] [illegible] [illegible] existența [illegible] Bisericii [illegible] [illegible] omul pe [illegible] [illegible] [illegible] se bazează [illegible] [illegible] această

Dar și Biserica [illegible] manifestă [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ortodoxă [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] *Eugheni Lovinescu*

[illegible]

[illegible]

[illegible]

DUMNEZEUL CEL CUNOSCUT

Dar să privim mai de aproape cum stă treaba cu faptul că este privit de Cel

Când am văzut că expresia *nu-l cunoaște* putea însemna mai multe lucruri că el este organul prin care funcția sa este privită ca *λογος* în sensul în care

a avea însemnă de asemenea a conține

este „cel care nu este de cunoscut în sensul că

este *adevărul* este ceea ce

este cunoaștere nu este raportul dintre obiect

subiect cunoscător este o comunicare între persoane care este fiecare este

subiect pentru celălalt în sensul că

persoană este cognoscibilă numai de

cunoașterea fundamentală înțeleasă

subiectul cunoscător *raportare fundamentală*

obiect real cunoscibil este în realitate

declarație nemijlocită distinge

cunoașterea fundamentală a Adevărului

ceea ce Adevărul este, adică în realitate în

[illegible] Dumnezeu este. Tremurul de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] De unde cunoaștem [illegible] [illegible] Acest lucru este posibil prin *transfigurarea* omului prin iubirea lui pentru Dumnezeu. Iubirea ca esență a dumnezeirii este Dumnezeu. Cel ce cunoaște pe Dumnezeu în iubire este ganditul cunoașterea rodită a Adevărului și Universului. Cunoașterea Adevărului se descoperă prin Iubirea care este cu Dragoste. Acest pământ și nu poate să [illegible] Adevărul [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] privită ca [illegible] identitate [illegible] în [illegible] singe.

De altă parte, [illegible] în [illegible] sine se face cunoscută identitatea persoanei reale și [illegible] cu aceasta și cea morală.

Această idee [illegible] nedicată însă considerabil a fost [illegible] văzută după cum se știe de Kant și prin el a ajuns să facă parte din fundamentele sistemelor idealiste speculative ale lui Fichte și Schelling. De nenumărate ori s-a [illegible] mai felurite variante ea a [illegible] repetată de filosofii celor mai diverse orientări. Această temă fundamentală a [illegible] identității este în general reflectarea identității de sine a Eului fie ca proces al reflecției fie ca rezultat al procesului în conștiință și al obișnuinței sau cu alte cuvinte că identitatea în sensul ei propriu s. primar poate fi [illegible] numai în identitatea de sine a *persoanei* și nu în asemănarea de sine a obiectului. În sfârșit, „bătrânul școlii de la Marburg" Herman Cohen afirmă din nou că identitatea de sine a Eului este o reflectare a identității gândirii.

Concluzia generală este limpede: determinarea identității cu cât este mai exactă cu atât izolează mai precis un obiect sau identitatea *subiectivă după proprietățile* obiectelor sale. Cu atât mai hotărâtă excludere din observațiile ei identității *numerice* în acest caz ea [illegible] le face exclusiv [illegible] *obiectele*. Dimpotrivă, când se are în vedere identitatea numerică ea poate fi doar descrisă, lămurită facându-i înțelese sensul ce aparține ideii de identitate și în acest caz [illegible] vorbi numai despre identitatea numerică se [illegible] găsite în profunzimile persoanei.

Evident că nu poate fi așa! Căci identitatea numerică este cea mai [illegible] pe care o putem spune singură caracterizează persoana. A defini identitatea numerică înseamnă a determina persoana. Iar a determina înseamn

[illegible]. Este [illegible] persoană [illegible] se [illegible] care [illegible] în [illegible] supă [illegible] ființă [illegible] persoană este [illegible] înțeleasă [illegible] din [illegible] care [illegible] acceptă [illegible] transcendentul *nicăieri*. Acceptă. Putem [illegible] să [illegible] un [illegible] simbol [illegible] cu [illegible] sens [illegible] în [illegible] sau [illegible] un [illegible] *nicăieri*. Înțelegem să [illegible] vedem *unde* în sistemul cerului, în cuvintele să facem este în [illegible] acesta să se [illegible] supună [illegible] operațiilor [illegible] cum [illegible] în [illegible] înțelegem un semn [illegible] *nicăieri*. Înțelegem [illegible] care [illegible] vrea [illegible] să [illegible] poată [illegible] raționa [illegible] cu [illegible] nimic [illegible] în [illegible] experiență, o [illegible] creatoare [illegible] în [illegible] care [illegible] de [illegible] sine [illegible] identitatea [illegible] constă [illegible] de [illegible] sine [illegible] este [illegible] identitatea *nimănui*" este [illegible] nonsens [illegible] și [illegible] concept.

Care este concluzia generală a întregului [illegible]? Este [illegible] existența [illegible] segregării [illegible] strict [illegible] identități [illegible] numerice [illegible] identități [illegible] generală [illegible] și [illegible] care [illegible] este [illegible] separarea [illegible] *bună* [illegible] *care [illegible] psihologică* [illegible] corespunzând [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *nesofisticat* [illegible] [illegible] *tabăra* [illegible] *teoretică* [illegible] corespunzând [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] se [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Acest [illegible] poate [illegible] sci-
să [illegible] te [illegible] [illegible] Dar
eze [illegible] [illegible] 3 0 [illegible]
Ac [illegible] [illegible] [illegible] Cr [illegible] Ac
al [illegible] ege [illegible] ce [illegible] [illegible] [illegible]
Care [illegible] [illegible] *răuce* [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
pentru *că om* [illegible] [illegible] [illegible]
pe fratele său rămâne în moarte Oricine [illegible] pe fratele
său [illegible] nu are viață veșnică în [illegible] (*1 In* 3
14-15) Însă aceasta nu înseamnă [illegible] [illegible]
a nu avea [illegible] veșnică" este o simplă reformulare a ter-
menilor „a urî" și „a ucide" care înțelesese legătura [illegible]
ființă dintre cele două stări. Cel care urăște viața veș-
nică" [illegible] că cel care a pătruns în viața Treimii nu mai
poate să [illegible] pentru [illegible] însușirea [illegible] de frate este o
manifestare [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
din Dumnezeu. Cel rău [illegible]

[illegible] [illegible] obișnuită [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
cu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

...*ομοούσια*. Acesta ...ceea ce este le... ...unei ființe.

...Tocmai această rămâne ...sfinte taine este cauza ...mai dragostea reciprocă pentru care fiii ...mai de gândire *ομο νοια* a gândurilor unice a celor ce se ...besc nu pot fi în puterea ...riporturile exterioare dintre oameni, care nu oferă decât *asemănarea* de gândire *ομο νοια* pe care se bazează viața umană socială, viața statului și celelalte *Unități de gândire* fără însă temeiul pe care ne poate da mântuirea, cum ...ma *ομο λογίαμεν*. Cuvinte cunoașterea și recunoașterea Jogmei *ființă de ființă* și *ομοούσια în* sau *prin mădularea* acestei ființe gândire ne atinge de Taina Dumnezeirii Treimice.

Aceeași idee despre legătura nezdruncinată dintre ...tatea internă a credincioșilor și în consecință comunitatea și prosăvârșirea lui Dumnezeu care este Treimea în ...tate este conținută și în rugăciunea preoților din timpul liturghiei „Și dă-ne nouă ca o gură și cu o inimă să slăvim și să cântăm de mare cuviință numele Tău, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor." Diferența constă numai în momentul ...prezentării prosăvârșirii *numelui* Dumnezeirii Treimii prosăvârșire care decurge din mărturisirea de către creștini a acestui Nume *între* rostit în Trei Nume.

La fel sensul mențiunii ...ar nu cel pământesc ...are ...ză în „Cine zice că este în lumină și pe fratele său ...ește este în întuneric până acum. Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și în ea nu este în ...ui cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în ...meric și nu știe încotro se duce pentru că întunericul ...rbit ochii" (*1 In.* 2, 9-11). Lumina este Adevărul și

...Aici se ...pune ...necesară ...trecere ...pentru ...recere ...pentru ...Zeu se recunoaște în ...ființă ...ce ...hotărâre din Dumnezeu este ce ...văzut ...Dumnezeu *în* ...Iar ...sufletul ...ne ...perfecțiunea ...în ...ființă ...ființă ...ge concepții ...despre ...Ne ...ființă ...semnă ...ființă ...ființă ...ființ

Adevărul care este *iubirea* (în limba [illegible]) are o notă realistă. Dragostea față de aproapele este grefată pe dragostea *față* de Adevărul întrupat: mănăstirea autentică (sau mănăstirea ca instituție) este comunitatea în care Adevărul Însuși, Adevărul În-Ipostaziat în inimă, aduce comunitatea în suflet a dragostei lui Dumnezeu față de oameni. „Dacă ne iubim unii pe alții, atunci Dumnezeu petrece în noi și dragostea Lui este desăvârșită în noi" (*1 In.* 4, 12). Atunci am intrat nu numai într-o relație impersonală creștină-proniatoare cu Dumnezeu (ca și într-o relație personală ca de la Tată la fiu. De aceea, dacă „inima noastră nu ne acuză" – căci inima este cea care trebuie curățită mai mult de cât de scoarța mizeriei, ca să poată vedea – „dacă inima noastră nu ne acuză și este capabilă să vadă curățenia iubirii, cu alte cuvinte, dacă noi conștientizăm cu conștiința purificată că iubim cu adevărat nu cu vorbe numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul" (*1 In.* 3, 18), că am primit într-adevăr o esență nouă, că am intrat cu adevărat în comuniune personală cu Dumnezeu, atunci „avem îndrăzneală la Dumnezeu" – căci cel trupesc judecă despre toate trupește. Căci „cel ce păzește poruncile Lui acela rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el" (*1 In.* 3, 24), dacă Îl iubim, atunci „rămânem în El și El întru noi" (*1 In.* 4, 13).

Spunem „*iubire*". Dar întrebarea este în ce anume se exprimă *concret* această iubire? În depășirea limitelor egoiste, în ieșirea din sine pentru care este nevoie de comunicare duhovnicească cu celălalt. „Dacă spunem că avem împărtășire cu El, dar umblăm în întuneric, atunci mințim și nu umblăm în Adevăr; dacă umblăm în lumină, așa cum El este în lumină, atunci avem împărtășire unii cu alții" (*1 In.* 4, 13).[3]

Adevărul absolut se face cunoscut prin dragoste. Dar cuvântul „dragoste", după cum deja am explicat, nu tre-

sens înțeles în sens subiectiv-psihologic ci în sens obiectiv metafizic. Nu înseamnă că iubirea de frate ar fi însoțită conținutul Adevărului, cum susțin toți sectanții și alți ruși religioși de felul acestora, nu înseamnă că această iubire de frate epuizează totul. Nu și iubirea de frate este *manifestarea* în fața altuia, este *trecerea* asupra altuia ca un fel de absorbție în actul acelei pătrunderi în viața dumnezeiască, constientizată ca aflare a Adevărului de către subiectul care comunică cu Dumnezeu. Natura metafizică a iubirii constă în depășirea supra-logică a identității de sine goale Eu-Eu și în ieșirea *din sine*. Aceasta se produce prin revărsarea asupra altuia, prin topirea în el-altul a puterii lui Dumnezeu care rupe legăturile firii egoism omenesc. În virtutea acestei acțiuni, Eul se desfășoară într-altul, în non-Eu, astfel non-Eu se face de o ființă cu fratele, *de-o-ființă* (ὁμοούσιος) iar nu doar *de-o-ființă-asemenea* (ὁμοιούσιος) care *asemănare-de-ființă* constituie tocmai *moralismul* – deșartă încercare nebunească a iubirii omenești în afara lui Dumnezeu. Rădăcinându-se *deasupra* logicei și lipsite de conținut egal a identității și identificându-se cu fratele iubit, Eu devine non-Eu în libertate sau exprimându-ne în limba cântărilor bisericești „se golește", „se ostenește", „se răpește" pe sine „se desartă" pe sine (vezi *Fil.* 2, 7) adică se lipsește de atributele sale obligatorii și caracteristice și de legile naturale ale activității sale lăuntrice, desfășurate după legea egoismului ontologic sau a identității de dragul numelui existenței străine. Eul iese din limitele sale din norma ființei sale și se supune de bunăvoie noului mod, pentru ca astfel să-și includă propriul Eu în Eu-l altei ființe. Astfel, în Eul impersonal devine persoană, *un alt* Eu adică Tu. Dar în această „sanctificare" sau „istovire" a Eului în această „golire" sau „kenoza" – κένωσις, se produce

[illegible] Eu-l în norma sa, spectacolul existenței [illegible] acest[illegible] normă nu mai este pur și simplu [illegible] este [illegible] dacă nu este și pur și simplu prezența [illegible] moment dat și într-un spațiu dat care semnifică [illegible] versală și veșnică. Prin desenarea mea în *date* [illegible] [illegible] ce viață își găsește „răscumpărarea" ce sub rama [illegible] păcătoasei afirmări se eliberează din păcatul originar [illegible] despre care vorbea gânditorul grec[illegible] al [illegible] [illegible] rândul „răscumpărat, se proslăvește" altul se [illegible] în valoarea sa nepieritoare. Dimpotrivă *fără* de [illegible] [illegible] Eu-l ar fi domnit prin norma sa numai potențial nu [illegible]

„Dragostea este tocmai acel „da" pe care Eu-l spune [illegible] R. Hammerling[*] subliniază acest lucru în formula [illegible] „das lebhafte Sich-selbst-[illegible]-innen des Seins" „este chiar existența însăși". Dragostea îmbină valoarea cu datul, introduce în datul omenesc [illegible] simțul datoriei. *Datoria* iar datoria este de apt tocmai cel [illegible] [illegible] confera datului *longevitate* în [illegible] datoriei, acesta *își* [illegible] [illegible] [illegible]

...separare. Dar este totodată reciproc acest ...osebire. Este diferențierea de care ființa se prezintă ființării ca un sir nazuind către infinit. Rațiunea desface pluralitatea ființelor unele de altele. Ea este cauza gradirea spațio-temporală intrând în Eternitate. Acolo întregul proces al intelectului celor ce iubesc este un singur act în care se simte zvâcnind sub nemărginit semnificația de neînțeles separate și de iubit. Acest act unic, etern și desăvârșit este *unitatea ne-finită* în Dumnezeu a celor ce se iubesc și totodată. Eul este *unul și același* cu celălalt Eu, ființând în același timp diferit de el. Fiecare Eu este nemărginit în acela Tu, în virtutea renunțării la sine de către celălalt Eu și este Eu în virtutea renunțării la celălalt Eu de către primul. În acest Eu-uri separate, disparate înșiruite unele împotriva celorlalte apare o *ființă* o ființă branitară care își are începutul în fața sa în Dumnezeu *„finis amoris ut duo unum sint"* „în fața dragostei fie ca cei doi să fie unul" (n.tr.). Dar, totodată, fiecare Eu vede în chipul dumnezeiesc al celuilalt Eu ca într-o oglindă *propriul* său chip dumnezeiesc.

Esența acestei dorințe este *iubirea* și ca iubire concret materializată este ideea pentru contemplarea obiectivată. Dar punctul de pornire al unirii-în-ființă este pentru primul Eu Adevărul, pentru al doilea pentru Tu este Dragostea, iar pentru al treilea pentru El punctul de sprijin va fi Frumusețea. În El Frumusețea trezește Dragostea, iar Dragostea îi oferă cunoașterea Adevărului. Destăinuindu-se ce frumusețea Domnul Eu o iubește și prin aceasta o cunoaște confirmând fiecare Eu în originalitatea sa ipostatică. Prin această confirmare a sa, Eul contemplativ restaurează identitatea de sine a ipostasurilor conștiente pe primul Eu ca Eu iubitor și al iubitului pe cel de-al doilea ca Eu iubit și iubitor ca Tu. Astfel, prin oferirea sa

...primul principiu al ființării este Dumnezeu. Dumnezeu se împărtășește ca iubire. Dar iubirea este relație. Dar Ființa ce se comunică în comunicarea Sa devine ființă ce se contemplă în oglindirea Sa. Dar ființa ce se contemplă în oglindirea Sa devine ființă ce se iubește. Dar iubirea se împlinește prin fiecare ce de-al treilea Eu, ființând întregul ca ființă în Biserică sau în Trupul lui Hristos ca ființă în Treime, ființa a postasurilor divin-dumnezeiești. Pentru al treilea Eu poate fi primul într-o ființă a doua treime, sau al doilea într-o a treia. Astfel acest unul iubitor pornind de la Treime Absolută - Care existențial unul pe altul se cunoaște pătrunzându-se de fiecare și susținându-se total prin puterea Sa de a se propaga mai departe și tot mai departe. După Fericitul Augustin iubirea este o viață care îmbină ori se străduiește să îmbine. " O idee asemănătoare exprima și Ioan Scott Eriugena[9]: „Dragostea - spune el - este legătura și înlănțuirea prin intermediul căreia toate ființele se îmbină într-o negrăită prietenie și într-o unitate de neînțeles." Aceasta este tocmai aderarea Sfântului Duh la Care mângâie cu bucuria contemplării. Cu Care prezența este și pe toate le umple cu binecuvântată bogăție dătătoare de viață și prin sălășluirea Sa curățitoare, de toată întunecarea. Dar pentru conștiința Sa de viață dătătoare devine vizibilă numai în raze unei înalte deschideri spirituale. Aceasta este schema auto-fundamentării persoanelor. Dar cum anume conștiința se dezvăluie pe sine iubirea ca această forță centripetă a existenței care izvorăște de la cel ce cunoaște Adevărul? Vrem a intra în detalii. Vom aminti numai fragmentul arhicunoscut (1 Cor. 13, 4-7) din pasajul *Imn al iubirii* în care este spus totul. Dragostea este îndelung răbdătoare, dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește. Dragostea nu se poartă cu necu-

...Vatăl nu ...este de sine de sine ...de mine ...
...este ...Nu se ...ceptate ...de ceva. Tatăl ...este ...
...este ...

...ecare din ipostasurile ...având în sine Viața ...
...cească ...noaște ...în ...pecte ...zică ...ontoru ...pozițiile ...speciale în ...
...se deosebește și prin ...ul ...a ...spunsă prin ...rea deosebită a acestora prin ...
...parte ...ului ...care Dumnezeu. Această ...
...cunoaștere ...și ...o trăsătură originală ...
...parte ...prima ipostas este ...
...gelosă ...de a doilea este smerită, ...
...iar ...al treilea ipostas este ...
trepidantă.

...discursivă nu sunt ...
Adevărului cunoaștere. Aceasta se naște în suflet în urma *revelației* ...a Adevărului însuși în ipostazul ... urma ...harice a sufletului de către Duhul Sfânt. Începutul ...este actul voinței credinței ...acestuia ...și care se săvârșește prin „...rea ...către Tatăl, Care ...este în Ceruri (*Mt.* 5, 14). Dar ...în ...tul ...credinței nu ...
Cu ...Tatăl ...Numai ...în Fiul și primind în Acesta ...Duhului Sfânt ...ul află ...este Tatăl (*Lc.* 10, 22) numai în ...Dumnezeu Tatăl pe Tatăl ca Tatăl și ...el însuși se face ...Prin Fiul ...promite pe Duhul Sfânt și atunci, în Mângâietorul ...timpul ...întunecata ...ce negrăitele ...dumnezeiești, se luceafă ...cu freamătul ...văzând ...în ...lumina minții sale ...lumina ta zorilor" și ...însuși ...duhovnicesc și ...mat. Astfel ...despre aceștia în troparul ...Serghie ...: „În tine s-a să-

...Sfânt. Descoperirea Sa este ...mai ...adică Sfântul Duh este direct numit Izvorul și ...numitorul ...numitele ...ale Cuviosului „...minții" care se unește ...cu „...dumnezeiască" sau „...ața" ...ața întâia cunoscătoare pe care o ...întâia care cuprinde în sine ...argumentelor sale *firi-rațiunea* ...ită ca ...a ...concret absolut ...știința cunoscătoare absolută. ...minții este însăși ...Divinității. În-Ipostatice este ...dumnezească, care nu se dă pur și simplu, ci se-dă pe-sine. Este „...cunoștinței", care a ...ut lumii de la Nașterea Domnului Iisus Hristos, după cum se cântă și în troparul Nașterii Domnului „Nașterea Ta, Hristoase Dumnezeul nostru, ...Răsărit a lumii *lumina cunoștinței*..." (*Sinaxar*, ...ul a. IV-lea).

Este „...lui Hristos", care „...ează pe toată ...ea". Este acea *„lumina a minții"* de dragul căreia „...în înaltă rugăciune de dimineață Tie Dumnezeule" este, ...după cum spune Sfânta Biserică, ...lumina ...dumnezeiești pentru care ne rugăm „Luminează-mă cu dragostea Ta ...rugu-mă. Să Te văd pe Tine Cuvânt ...al Dumnezeu ...este acea lumină în a cărei vedere se află ...contemplarea ...dumnezeiască și deci ...mântuirea noastră, care nu ...ne-ar fi în afara lui Dumnezeu. Nu se roagă oare ortodoxul „Mântuiește-mă pe mine cu *strălucirea* Ta"?

...văzând lumina nu se luminează el oare „...fiu sun ...cu Tine Hristoase al meu: *în lumina ta în veci strălucești* ...care luminează lumea"? Și oare nu aduce el la ...ude „Părintelui ...luminilor" (*Iac.* 1, 17) sau mai exact, ...luminătorului" „Care ne-a arătat nouă lumină"?

...încă, pregătindu-se să dea otpustul, nu rostește oare ...nesfârșit de îndemnătoarele rugăciuni „Hristoase ...ina cea adevărată, luminează și sfințește pe tot omul

[illegible] se află în lume ca să se înscrie cât pe noi înșine toți [illegible] să se zămislească în ea umanul cel neîmpătimit.[illegible]

[illegible] în sfârșit Lumina [illegible] a sfintei slave a Tatălui ceresc Celui fără de moarte Celui Sfânt și Ferice, Iisus Hristoase Venind la apusul *soarelui*, văzând lumina *cea de seară*, *lăudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh Dumnezeu*. Vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase Fiul lui Dumnezeu. *Cel ce dai viață*. Pentru aceasta lumea Te slăvește"

Aici se concretizează ferm legătura dintre toate ideile dezbătute până acum Domnul Iisus este smerita, lina lumină a sfintei slave fără de moarte, adică a Sfântului Duh, de aceea Ferice Tatăl Ceresc Dar El acest soare lin al lumii, a răsărit deasupra pământului, iar apoi a apus, lăsându-ne parcă singuri să mai înaintăm. Noi am văzut lumina acestui soare în apus și am întrezărit în ea, în această lumină a lumii lumina Purtarea-Făcătoarei Treimi. De aceea lăudăm acum Treimea pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh Dumnezeu. De aceea lumea Îi slăvește în cântări pline de har pe Fiul lui Dumnezeu Cel ce dă viață lumii prin acea luminare în trei străluciri a făpturii.

Dar acestea sunt doar câteva fragmente referitoare la lumina taborică, culese aproape la întâmplare. Ideea luminii luminii este una din puținele idei *fundamentale* ale întregului ritual al slujbei, căci acesta a fost întocmit de oameni înduhovniciți, oameni care au experiat cunoașterea harică. De lumina duhovnicească.

Chiar și pentru contemplația senzorială lumina este un privilegiu luminat – intuitiv luminat. Toate celelalte ca sunete, mirosuri, căldura și altele, pot fi numunate mai degrabă prin descompunerea lor ritmică: ele nu sunt luminate în sine, în sens intuitiv, ci în sensul unei anumite satisfacții *intelectuale*. Vom atrage atenția și asupra fap-

[illegible] că aproape nu reținem tonul în sine, ci doar [illegible] absolută, ori mirosurile sau gesturile aproape că nu le putem reproduce în închipuire. Înălțimea relativă a tonurilor adică un corelativ conținut rațional perceput inconștient, fără obiectul satisfacției mai-zicând conform sentinței exprimări a lui Leibniz „sufletul care ascultă muzică se exersează inconștient în aritmetică", adică în acea activitate considerată întotdeauna ca model simplu a rationalității.

Lumina însă este luminată indiferent de toate descompunerile indiferent de formă, în sine și ea face ca tot ce este vizibil să fie luminat. „Nu există obiect atât de resplendit și încât lumina intensă să nu-l facă luminat", spune un scriitor aproape contemporan. Atât stimulul pe care-l dă simțurilor, cât și proprietatea ei specifică de a fi într-un fel infinită, asemeni spațiului și timpului, conferă oricărei materii o înfățișare „voioasă". Frumusețea ca manifestare sau exteriorizare a ceea ce se obiectivează, este esențial legată de lumină sau după cum mărturisește Apostolul: „Iar tot ce este pe față se descoperă prin lumină" (*Ef* 5, 13). Iar prin aceasta, frumusețea, împreună cu lumina cea care o descoperă, se dizolvă una într-alta și se transformă și ea în lumina – despre aceasta iarăși ne înștiințează Apostolul în cuvintele: „Căci tot ce este descoperit lumină este" (*Ef* 5, 14). Așadar, dacă frumusețea este tocmai capacitatea de a se descoperi, iar această capacitate este lumina, atunci, repet, frumusețea este lumină, iar lumina este frumusețe. Lumina absolută este frumusețea absolută – însăși iubirea în desăvârșirea ei, și prin ea orice persoană devine luminată duhovnicește. Duhul Sfânt care încununează prin Sine iubirea dintre Tată și Fiu este în același timp și obiectul și organul de contemplare a frumuseții. Iată de ce Sfinții Părinți numeau ascetica ar-

invățătură căreia scop este contemplarea prin Duhul Sfânt a luminii negrăite – o numește nu știință oarecare la care mai la *artă mestesug* mai degrabă chiar „*arta artelor* „*mestesug al mestesugarilor* Știința *științe* teoretică – *φιλοσοφία* este dragostea de înțelepciune este înțelepciunea iubitoare însă cunoașterea *vedenie* contemplativă dată de ascetică este *φιλοκαλία*, dragostea de frumusețe este frumusețea iubitoare Culegerile de scrieri ascetice numite din vechime „Filocalii" *φιλοκαλίαι* nu sunt de fapt „*Dragostea de bunătate*" („*Любротолюбие* în înțelesul modern al cuvântului Aici „*bunătatea*" este considerată în sensul său arhaic general însemnând mai degrabă frumusețe decât perfecțiune morală și *φιλοκαλία* înseamnă *dragoste-de-frumusețe* Căci într-adevăr ascetica nu creează omul „bun" ci omul *frumos*, și caracteristica distinctivă a sfinților nu constă deloc în „bunătatea" ce care există și la oamenii supuși cărnii, chiar și la cei foarte păcătoși, ci în *frumusețea* duhovnicească frumusețea orbitoare a persoanei strălucind de lumină și purtătoare de lumină toată inaccesibilă omului grosolan și înrobit rațiunii Căci „mai minunat decât Hristos" – singurul fără de păcat – „nimic nu este"

Dar să nu vorbim despre asceză există carte întregi consacrate descrierii căii ascetice singura cale către Adevărul cel veșnic În ascetică la fel ca în matematică nu există căi împărătești fiindcă numai inima curățită poate să primească în sine cu lumina negrăită a dumnezeirii și să devină astfel nimbată

„Când omul a încălcat legea spune Sfântul Macarie cel Mare diavolul a acoperit tot sufletul cu *o perdea întunecată* Iată ce ce soseste în sfârșit harul și smulge toată perdeaua astfel încât sufletul, făcându-se *curat* și primindu-și *natura sa proprie* conștiința curată și deși

va contempla de acum pentru totdeauna *în curățenia* cu ochi *curați* slava Luminii celei Adevărate și Necreate Soarele Dreptății strălucind chiar în inimă" Pe măsură ochiul trupesc când este *curat* vede totdeauna soarele la fel și mintea *curățindu-se* ca desăvârșire, vede totdeauna slava Luminii Hristosului și cu Domnul petrece ziua și noaptea Tot așa Trupul Domnului, unindu-se cu dumnezeirea, coexistă cu Duhul Sfânt Dar aceasta întreaga nu este atinsă deodată și prin diferite munci prin suferință prin adâncă nevoință "

Această autopurificare sau autoîndreptare este necesară pentru adunarea întregii ființe în inimă pentru întărirea lăuntrică în jurul inimii a tuturor puterilor spirituale minte, voința și sentimentul „Adunarea minții în inimă este *atenția*, adunarea voinței este *blocnunea*, adunarea sentimentului este *trezvia*" Această întreită autoadunare este cea care aduce după sine „intrarea în biserica din lăuntru", în care poate fi întrezărit „templul ceresc" Lumina cunoașterii (*vedenie*) dumnezeiești este averea persoanelor curățite Însă iubirea lui Dumnezeu care îl luminează pe cel drept, izvorând de acum din el, poate – prin milostivirea negrăită a lui Dumnezeu, prin rugăciunile Maicii Domnului, pentru anumite scopuri deosebite – poate fi dată și altora, care nu au atins încă duhovnicirea Singurătatea ascetului nu este decât calea către o unire mai înaltă La ascet, granițele Eului neînțeles între sine sunt șterse și zdrobite, astfel încât o putere nepământeană se revarsă prin el în sufletul care se atinge de al său. O iubire de oameni de nedescris îi strălucește acestuia dar vede oare în această ființă cel ce nu a atins desăvârșirea totală ceea ce poate și ar trebui să vadă în ea? Mă îndoiesc

Așa era și în Vechiul Testament „Iar când se pogora Moise din Muntele Sinai – povestește Sfânta Scriptura –

...în mâini cele două table ale legii, el nu știa că *a strălucea* pentru că grăise Dumnezeu cu el. Iar Aaron și toți fiii lui Israel, văzând pe Moise că are *fața strălucitoare*, s-au temut să se apropie de el. [...] Iar când a încetat de a grăi cu ei, *Moise și-a acoperit fața cu un văl*. Când însă intra el înaintea Domnului ca să vorbească cu El, atunci își ridica vălul până când ieșea [...]. Și *vedeau* fiii lui Israel că *fața lui Moise strălucea* și Moise *își punea iarăși vălul peste fața sa*, până când intra din nou să vorbească cu Domnul" (*Ies.* 34, 29–35).

Însă ceea ce fusese aproape singură excepție în Vechiul Testament, pentru „prietenul unul al lui Dumnezeu", devine aproape lege în Noul Testament. Putem aduce nenumărate exemple despre unirea înnoită de sfinți. Iată câteva cazuri:

„Era odată un om care se numea Avva Pamvo, despre care se povestește că a petrecut trei ani în gândul de a-l ruga pe Dumnezeu să-i dea slava cea cerească încă de pe pământ. Dar într-atât l-a slăvit Dumnezeu, încât *nu puteau cineva să-l privească în față de slava pe care o avea*"[43].

„Se spunea despre Avva Pamvo că, precum a luat Moise icoana slavei lui Adam, când s-a slăvit fața lui (*Ies.* 34, 29), așa și fața lui Avva Pamvo *ca fulgerul strălucea* și era ca un împărat șezând pe tron. De aceeași lucrare erau și Avva Sisoan și Avva Sisoe"[44].

„Se spunea despre Avva Sisoe că, atunci când era să se săvârșească, șezând părinții lângă dânsul, *a strălucit fața lui ca soarele*. Și el a zis lor: «Iată, Avva Antonie a venit». Și după puțin timp a zis iarăși: «Iată, ceata proorocilor a venit». Și fața lui a strălucit și mai mult. Apoi a spus: «Iată văd ceata Apostolilor». Și *lumina feței sale s-a dublat* iarăși. Și se vedea că vorbește cu cineva. Atunci bătrânii l-au rugat de el, zicând: «Cu cine vorbești, părinte?». El le

...spunse: «Iată, a venit îngerul Sfântului Duh, pe care m-a trimis pentru puțină vreme să mă ajute și să-mi spună dacă voiesc să mă retrag din pustie sau să rămân în ea»". Acestea le-a spus. «Sunt convins că încă nu am pus început pocăinței». Dar toți știau că este desăvârșit. Deodată fața lui s-a umplut iarăși asemenea soarelui. Toți se îngroziră, dar el le spunea: «Iată, Domnul a venit». Iar Domnului a zis: «Acceptă-mă mâine vasul ales al Pustiei». Și îndată *s-a dus la cer și era luminos ca fulgerul*. Și toată casa s-a umplut de o bună mireasmă[45].

Povestea unuia din părinți că s-a întâlnit odată cineva cu Avva Silvan și, văzându-i *fața și trupul luminoase ca de unul înger*, căzu cu fața la pământ. El spunea, de asemenea, că *și alți bătrâni au avut acest dar*[46].

Un frate venit la schit, la chilia lui Avva Arsenie, privi pe ușă și văzu pe bătrânul *peste tot ca un foc*. Acest frate s-a crezut că a văzut greșit cu duhul. Și când a bătut, bătrânul s-a ieșit și, văzându-l pe frate ca și spăimântat, l-a întrebat: «Este multă vreme de când bați? Nu cumva ai văzut ceva?». Fratele spuse că nu. Și, după ce au vorbit, bătrânul i-a dat drumul"[47].

Din exemplele aproape contemporane voi alege un singur fragment din povestirea lui N. A. Motovilov despre o stare de la începutul iernii anului 1831 la cuviosul Serafim al Sarovului. Vom vedea aici cum întreaga mentalitate *isihastă* se întrupează în toate sferele realității concrete. Starea în explicată de Motovilov că tot scopul nevoinței noastre constă în strângerea Sfântului Duh. Motovilov nu înțelegea cum poate descoperi ce se află în Duhul Sfânt. Iată povestirea cu cuvintele martorului:

„Atunci părintele Serafim mi-a luat de umeri cu destulă tărie și mi-a spus: «Iată, acum suntem împreună în Duhul Dumnezeu». De ce nu mă privești?». Eu i-a răspuns:

«Nu pot părinte să vă privesc pentru că fulgere ies din ochii dumneavoastră! Fața vi s-a făcut mai luminoasă decât soarele, și mă junghie ochii de durere!» Părintele Serafim spuse: «Nu vă temeți, frația voastră! Ați devenit și voi la fel de luminos ca și mine. Vă aflați și frația voastră în plinătatea Duhului lui Dumnezeu, altfel nu ați fi putut să mă vedeți astfel.» Și înclinându-și capul către mine, el îmi șopti încetișor la ureche: «Mulțumiți Domnului Dumnezeu pentru negrăita milostivire pe care v-a arătat-o. Ați văzut că noi nu ne-am făcut cruce, ci numai în inima mea m-am rugat cu mintea la Domnul Dumnezeu, spunând în sinea mea: Doamne, învrednicește-l să vadă limpede și cu ochii trupești acea pogorâre a Duhului Tău, cu care îi învrednicești pe robii Tăi, când binevoiești să te arăți în lumina măreției Tale slave. Și iată că Domnul a împlinit pe loc rugămintea sărmanului Serafim. Cum să nu-i mulțumim pentru acest dar negrăit pe care ni l-a făcut amândurora! Să știi, părinte, că nici marilor păstrători nu le arată întotdeauna Domnul Dumnezeu milostivirea Sa. Căci este harul lui Dumnezeu. Cel ce a binevoit, ca o mamă iubitoare de prunci, să vă aline mâhnirea inimii prin ocrotirea Însăși a lui Dumnezeu. Așa că de ce nu mă priviți în ochi, părinte? Priviți-mă cu curaj și nu vă temeți! Domnul este cu noi.»

După aceste cuvinte i-am aruncat o privire în față și sfânta frică m-a cuprins și mai tare. Închipuiți-vă, în mijlocul soarelui, chiar în mijlocul strălucirii razelor ce ard, o față de om care vă vorbește! Îi vedeți mișcarea buzelor, expresia schimbătoare a ochilor, îi auziți vocea, simțiți că cineva vă ține cu mâinile de umeri, dar nu vedeți trupul, ci doar o lumină orbitoare, care se întinde până departe, pe câțiva stânjeni de jur împrejur, umplând cu strălucirea sa zăpada și întinderea zăpezii care acoperă poiana, și fulgii mărunți de nea care se cernea peste mine și peste marele stareț. Vă place, oare, imaginea în care mă aflam?

Ce simțiți acum?, mă întreba părintele Serafim. «Mă simt neobișnuit de bine.» «Ce fel de bine? Ce anume simțiți?» I am răspuns: «Simt așa o pace și o liniște în sufletul meu, că nu găsesc cuvinte ca să exprim!» «Aceasta este frația voastră, spuse părintele Serafim, acea lume despre care spusese Domnul ucenicilor Săi: *Pacea mea o dau vouă, nu pe cea pe care o dă lumea. Eu o dau. Dacă ați fi din lume, lumea v-ar fi iubit, dar de vreme ce sunteți aleși din lume, de aceea lumea vă urăște. Îndrăzniți, căci Eu am biruit lumea!* Și iată că acestor oameni disprețuiți de lumea aceasta, dar aleși de Dumnezeu, le dă Dumnezeu acea lume pe care o simțiți acum în frația voastră. Ce altceva mai simțiți?» mă întrebă părintele Serafim. «O nemaiîntâlnită dulceață!» i-am răspuns. El continuă atunci: «Este acea dulceață despre care se vorbește în Sfânta Scriptură: *Din bogățiile casei Tale se vor sătura și de la izvorul dulcețiilor Tale se vor adăpa.* Aceasta este dulceața care ne umple acum inimile și se revarsă prin toate venele noastre într-o negrăită desfătare, numele noastre parcă se topesc de la această dulceață și suntem mândri umpluți de așa o fericire, care nu poate fi exprimată în nici o limbă. Ce altceva mai simțiți?» «O bucurie nemaicunoscută în toată inima mea!» Părintele Serafim continuă: «Când Duhul lui Dumnezeu Se pogoară asupra omului și îl învăluie cu plinătatea preaumplerii Sale, atunci sufletul omului este cuprins de o negrăită bucurie, căci Duhul Sfânt umple cu bucurie orice lucru de care Se atinge. Este acea grigoșie despre care Domnul vorbește în Evanghelia Sa: *Când femeia trebuie să nască, are dureri, iar când îi vine sorocul și naște fiu, datorită*

bucurie mai dinainte pentru ca s-a născut om în lume. În lume voi suferi, dar când ea va privi, se va bucura inima voastră și bucuria nimeni nu o va lua nimănui. Dar oricât de înălțătoare ar fi bucuria aceasta pe care o simțiți acum în inima fraților voastre, ea este totuși numai pe lângă aceea despre care a spus chiar Domnul, prin gura Apostolului: *Acea bucurie nimeni n-a văzut, nici ureche n-a auzit nici în inima omului nu s-a suit, cea pe care a pregătit-o Domnul celor care-l iubesc pe El.* Ce altceva mai sfântă, bucuria mea?» I am răspuns: «O nemaiîntâlnită căldură!» «De unde căldură părinte? Că doar suntem în pădure. Este iarnă, sub picioarele noastre e zăpadă, nu chiar și peste noi s-a pus mai bine de o palmă de omăt, și ninge în continuare. Ce fel de căldură poate să fie?» I-am răspuns: «O căldură ca cea din baia de aburi, când se mai toarnă apă peste pietrele încinse și din ele se înalță aburul.» «Iar mirosul – mă întrebă el – este la fel ca cel din baia de aburi?» «Nu!» – i-am răspuns – o mireasmă plăcută ca aceasta nu se găsește nicăieri pe pământ. Demult, când încă trăia mama mea și îmi plăcea să dansez pe la baluri și la serate, mătușa mă stropea uneori cu parfum cumpărat din cele mai scumpe magazine ale Kazanului, dar acel parfum nu răspândea o asemenea mireasmă.» Cu un zâmbet plăcut, Părintele Serafim spuse: «Cunosc și eu aceste lucruri la fel ce bine ca și dumneavoastră, părinte. Dar anume vă întreb, ca să aflu dacă le simțiți tocmai în acest fel. Acesta este adevărul, frăția voastră? Nici o desfătare a vreunei mireasme pământești nu poate fi comparată cu cea pe care o simțim noi acum, pentru că suntem înconjurați de mireasma Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Există oare ceva pământesc care să-i semene? Observați, frăția voastră, spuneați că în jurul nostru e cald ca la baia de aburi, dar privim că zăpada nu se to-

peste noi de pe mine, nici de pe frățiile voastre, nici de sub picioarele noastre. Înșelarea că această căldură nu se află în aer ci în noi înșine. Ea este tocmai acea căldură pentru care Duhul Sfânt, prin cuvintele rugăciunii, ne poruncește să chemăm pe Dumnezeu: *Încălzește-mă cu căldura Duhului Tău Sfânt!* Încălzit de aceasta, pustnicul și pustnicul nu se temeau de gerul iernii, îmbrăcați fiind ca într-o haină călduroasă în îmbrăcămintea harică țesută de Sfântul Duh. Așa și trebuie să fie de fapt, pentru că harul dumnezeiesc trebuie să sălășluiască înlăuntrul nostru, în inima noastră, căci Domnul a spus: *Împărăția lui Dumnezeu înăuntru este!* Prin Împărăția lui Dumnezeu Domnul S-a referit la harul Sfântului Duh. Această Împărăție a lui Dumnezeu se află acum în noi, iar harul Duhului Sfânt ne luminează și ne încălzește și din afară, umplând cu bunătate și nenumăratele sale mireasme aerul ce ne înconjoară, ne îndulcește simțurile de desfătare cerească adăpându-ne sufletele cu o bucurie mai presus de orice cuvinte.»

Întâmplarea pe care tocmai am povestit-o aproape că nu emporana noastră, fiind scrisă de un om iscusit, este încărcată de detalii plurivalente și de multe elemente de artă. Din această perspectivă ea este neprețuită și, probabil, aproape unică. Însă realitatea duhului este mărginită de șiruri nesfârșite de povești ale vieților sfinților, astfel încât trebuie să fii fără minte ca să respingi autenticitatea acestor descoperiri ale luminii harice. Ele sunt confirmate și de *cununa* prezentă în icoane – fie ca *nimb* sau *aureolă* sau *slavă*, în oricare din multele și diversele ei forme[45] – care reprezintă tocmai această lumină harică revărsată din purtătorii de duh, *cunună* care nu ar fi putut să apară și să se mențină în iconografie și în celelalte arte plastice dacă ar fi fost o simplă convenție – așa cum uneori se presupune – un atribut formal al sfințeniei.

[illegible] templarea *ideii* [illegible] necreștină [illegible] [illegible] *omoousia* [illegible] [illegible] [illegible]

să care îl apere pe om. Cine are acest ochi vede pe Dumnezeu prin experiență realitatea posibilă „poate să primească cunoașterea care depășește înțelegerea caracterului necesar al ființării ființării *atemporalității*.

Și dacă dogma este „ochiul minții” atunci purtătorul prioritar al dogmei este „ochiul omenirii” acel ochi cu care umanitatea contemplă lumina inaccesibilă a negrăitei slave dumnezeiești. De abia acum se lămurește sensul profund al definiției date de Sfântul Grigorie Teologul lui Atanasie cel Mare. Acesta exprimând și salvgardând dogma Treimii a fost cu adevărat „ochiul cel mai sfânt al universului.”[44] Prin el, universul a văzut Adevărul.

Calea spinoasă a lucrării minții este înconjurată de ferestrele cerească a vederii absolute.

„Simțind nevoia să mă întorc la mine însumi, am pornit, călăuzit de Tine, în adâncul meu interioară. Am putut să fac aceasta pentru că Tu ai devenit ajutorul meu” - spune Fericitul Augustin. Am intrat și am văzut cu un fel de ochi al sufletului meu o *lumină neschimbătoare* aflată mai presus de acest ochi al sufletului meu, mai presus de mintea mea. Nu era acea lumină obișnuită pe care a văzut-o aproape fiecare. Era mai puternică decât lumina soarelui, dar nu în sensul că această lumină ar străluci mult mai tare și ar ocupa totul cu volumul ei. Nu era așa, ci altfel, cu totul altfel decât toate acestea. Și ea era deasupra minții mele, dar nu așa cum săptămâna plutește deasupra apei, ori cum cerul se înalță deasupra pământului. Ea era mai înaltă decât mine pentru că ea m-a creat pe mine, iar eu eram mai jos decât ea pentru că eu sunt creat de ea. *Cine cunoaște adevărul, acela cunoaște această lumină, iar cine cunoaște această lumină, acela cunoaște veșnicia. Iubirea o cunoaște.* O, Veșnicul Adevăr, Iubirea Adevărată și Iubita Veșnicie! Tu ești, Dumnezeul meu, după Tine tânjesc ziua

noaptea. Când Te-am cunoscut pentru prima dată, [illegible] prima dată Te-am văzut ca existând cea ce vedeam [illegible] ea care văzusem încă nu existam. Tu ai strigat de departe: „Eu sunt Cel ce sunt”. Și am auzit cum se aude în inimă. Și nu a mai rămas în mine nici o îndoială, mai ușor fi fost mai ușor să mă îndoiesc de propria mea viață decât de aceea că există un Adevăr care se poate vedea prin observarea faptelor”[45]

Slavă Ție, Cela ce ne-ai arătat nouă lumina

NOTE

20 [illegible]

21 [illegible] *Volksmärchen* [illegible] Wesen [illegible] gera subsistente [illegible] principe [illegible] *Revue de l'histoire* [illegible] consistance [illegible] negatio perempta [illegible] [illegible] referiri negative [illegible] *Grande Encyclopédie Française*

22 Este [illegible] sur [illegible] *Grande Encyclopédie Française*

23 [illegible]

24 [illegible]

25 [illegible] multitudo [illegible] plebe [illegible] probabile [illegible] [illegible] [illegible]

PLANSUL MAICII DOMNULUI*

Văzând-o I pe Hristos pe Cruce răstignit
De bucurie între tâlhari preasfânta Maica Sa
Lovindu-se cu pumnii-n sânge Fiul meu
Cel fără de păcat Eşti unit pe Cruce fără nădejde
ca un tâlhar ca să reduci viaţa
neamului omenesc după mare milă Ta!
Cum pot eu să sufăr să te văd
unit pe lemn pe Tine născut fără durere
zămislit fără de bărbat!
Ce cădută durere ca un e frântă inima mea
S-a împlut cu fiere bietul Simeon
O sabie în ea străpunge inima!
Lumea se bucură prin naşterea Ta Tine
izbăvirea dar pântecele meu arde
la vederea răstignirii Tale cum sufăr
Tu singur pentru toţi o Fiul meu
Dar între tine Mântuitorul meu
Şi mămuca-i pe toţi cei ce-n cântări zic
«Pe-nviindu-Te Cruce
şi ale Născătoare de Dumnezeu

Doresc să prelucrez textul *Plânsul Maicii Domnului* cu o nouă gândire despre poezia bisericească

---

* Acest minunat imn liturgic este cunoscut în limba română sub numele de *Cântarea Răstignirii Domnului* sau *Plânsul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu* când se săvârşeşte slujba Crucii. Cântarea aceasta este atât de

Există anumite feluri de cuvinte. Ele sunt impregnate de rugăciune. De acestea sunt pline tipăriturile. Din cauza acestor emanații otrăvitoare pătrunse în acest, până aproape, orbire, ochiul duhovnicesc. Din pricina acestor produse apăsătoare ale fabricilor de literatură sufletul oboseşte şi se umple de praf. Aceste cuvinte trec mecanic printr-un cap într-altul ca dintr-o cutie într-alta, iar în acest timp pare uneori ca regele acestei lumi, care ține în mână sa toate împărățiile, nu este altcineva decât Marele Secretar al Cancelariei Mondiale, care își distribuie în diferite capete ca în dosare plictisitoarele sale probleme.

Aceste cuvinte au uneori pretenția măreției. Însă fastul lor este asemenea fastului florilor de hârtie, prăfuite, decolorate și murdărite de muște. Asemenea cuvinte sunt nu mai falsificări.

Dar mai există și alte cuvinte, cuvinte *Logos* în adevăratul și cel mai înalt înțeles, născute din inimă, care odată cu nașterea lor deschid o particică de suflet. Cuvinte care scot la lumină și adeverește sacrul din suflet. Ele cresc din suflet ca niște fructe de aur și când le vine sorocul se umplu de sucurile sufletului. În sparele acestor cuvinte se ascund sacrele puteri sufletești, plenitudinea inimii se revarsă din ele. Adesea neamatoasele noastre vederi cuvintele sunt centre în care se concentrează energia psihică, în același fel în care norii își poartă în ei provizia de electricitate. Și la întâlnirea a două suflete aceste cuvinte-forță se aprind ca fulgere e tunetele bubuie în ele și sufletul întâlnit în cale se pătrunde de noile sentimente, gânduri și dorințe pur

---

rât în secolul al XIII-lea de Constantinopol. A compus cânări bisericești a preluat și stihirile *Învățătorule* acătiste antologii ale *Vieților Sfinților* publicat pentru prima dată în revista *Hristianin Creștinul* nr. 5, 1917. *În ed.*

[illegible] se numește pe noile poezii [illegible] nu poate [illegible] sufletul.

Care poate fi altfel? Asemenea cuvinte nu se scriu cu cerneală ci cu sânge stors din piept în picătură lentă, iar acest sânge în care se află viața nu se naște și nu se închegă niciodată. Cu puterea mereu înnoită a vieții răspândită în misterioasa sânge naște iarăși viață în oceanul vieții. Puterea creatrice a omenirii este arătată în cuvânt, iar puterea sufletului înaintează mereu de la locul căderii în cercuri tot mai largi.

Cu atâtea cât au nestins cuvintele proorocilor de pă cum o candelă se aprinde de la flacăra altei candele, la fel și sufletul se aprinde de la cuvântul înroșit în focul altui suflet.

Dar greutatea tainică a cuvintelor mângâietoare depinde de natura plasmatoare de cuvinte, de calitatea tezaurului său interior. „Omul bun din vistieria cea bună a inimii sale, scoate cele bune, pe când omul rău din vistieria cea rea a inimii sale, scoate cele rele. Căci din prisosul inimii grăiește gura sa" (*Lc* 6, 45). Cuvântul creator este dezvăluirea exactă a acestei vistierii.

Există cuvinte descântece, chemătoare ale puterilor întunericului. Dar nu despre acestea ne propunem să vorbim acum.

Există cuvinte-chemare în care răsună cântecul tainic al eternității, cuvinte care aduc protecție barică asupra celui ce le pronunță. Presviterul Rufin povestește în cartea sa *Viețile Părinților Pustiei* următoarele: „Trăia în oarecare vreme un bărbat sfânt, pustnic de viață aleasă. Dumnezeu, pe nume Ioan. El avea un asemenea dar al luminii încât, de orice supărare sau durere ar fi fost cuprins un suflet, acesta se umplea îndată de sănătate și de veselie în urma că-

[illegible] Prin ea [illegible]
Aveți [illegible] cu [illegible]

Fiecare persoană își dă părerea și organizează [illegible] anumite de a fi sneeră cuvânta său interior și rezultat de [illegible] cuvântul său pentru binele de afară. De [illegible] Vaccarea cuvântului. După cum se spune în *Poveștile* [illegible] bătut cu Anton e tel Mare. Oamenii nu au nimic mai la [illegible] prej de cuvânta. E [illegible] ată pur [illegible] nează prin cuvânt [illegible] prin [illegible] lumea noi. Îl [illegible] m [illegible] Dumnezeu [illegible] prin cu [illegible] vârtu [illegible] nefiosator [illegible] psul de [illegible] ne trimitem sufletul [illegible] [illegible] ată.

Și [illegible] [illegible] m există [illegible] [illegible] oane persoane superioare [illegible] [illegible] hotărâre să [illegible] patronse [illegible] [illegible] [illegible] umană [illegible] [illegible] [illegible]

ca rangul și potențial [illegible] congrese chiar dacă vocea participanților sunt [illegible] sau formal [illegible]. Însă în momentul în care de a pune mecanic stăpânire pe Dar creația liturgică se va transforma inevitabil într-o pastișă.

Toate acestea sunt chestiuni elementare și nu merită să se vorbească despre ele amănunțit. Dar din păcate acest lucru a fost uitat cu ocazia invitațiilor recente la creație liturgică. Dacă va exista Duhul va exista și creație liturgică, fără nici un fel de invitații; dacă nu va fi Duhul nu va apărea nici creație, indiferent câte chemări s-ar face. Aceste apeluri nu fac decât să ne oblige să nesocotim ceea ce *este* vital și certitudine, și nu sunt în stare decât să ofere nimic în schimb. Dar este oare nevoie să dăm ceva *în schimb*? Poate că multe din cele existente nu sunt încă nici de departe trăite și asimilate în toată profunzimea lor. Nu e oare mai just să mergem pe calea pozitivă, umplând de Duh și transfigurând noi și noi cuvinte pentru ca ființa să nu rămână[5]?

Printre nenumăratele cântări bisericești minunate prin puterea lor tainică *Cântarea Sfintei Patruzecimi* și a *Sfintei Cincizecimi* sunt parcă adumbrite de o mențiune tă frumusețe duhovnicească. Ca și cum, la aceste slujbe, adâncul fără sfârșit al Paștilor Domnului și al Învierii străluce singur cu o lumină ascunsă.

Iar printre celelalte cântări pe cea din urmă este puțin cunoscuta creație a lui Simeon Logofătul, cuprinzând sub denumirea *Canonul Răstignirii Domnului și al Plânsului Preasfintei Născătoare de Dumnezeu*. Trebuie să presupunem că nu prea a atras atenția asupra sa, pentru că cea rânduiala bisericească se cântă în ajunul Vecerniei de dinaintea Vinerii Mari. Când mi s-a întâmplat să-l citesc pentru prima dată, parcă mi s-a înfipt brusc în inimă, cu pu-

[illegible] cred că atunci [illegible] pentru [illegible] constituie [illegible] Ce dragoste! La sfârșitul [illegible] nostră [illegible] se desfășoară pe câteva pagini o mare [illegible] răstignirea Celui Drept, îngroparea de Dumnezeu, durerea de nedescris a Maicii Sale, deznădejdea ucenicilor. Însă lumina durerii și a groazei omenești se luminează la vederea smereniei dumnezeiești și a bucuriei învestitoare de Înviere și de mântuire a întregii făpturi.

Se va găsi oare un piept care să nu fi fost săgetat de *Plânsul Maicii Domnului*? Nu-mi pot închipui un suflet atât de învârtoșat. Însă o mamă de bărbat care nu a tresărit, o chinuire a pântecelor maternității care nu s-ar fi propriul copil parte a trupului său, nu va simți [illegible] de Preacurata Fecioară nici o mângâiere din [illegible] pentru Hristos de care se vor strânge mulțimile mamelor la [illegible] *Plânsul* [illegible] Voită mângâietoarelor, ar fi trebuit să fie închinată această creație a lui Simeon Logofătul. Pentru că numai voi o veți trăi cu adevărat, veți încuraja în piepturile voastre și veți găsi în ea izvorul unor noi cântări. Și într-o bună zi veți apărea în societatea noastră decadentă ca și amintiți de chinurile și de Învierea seminției noastre.

NOTE

[illegible]

[illegible] Bucureşti [illegible] 1903 [illegible]

[illegible] 1905 [illegible]

UN PORTRET AL ARHIMANDRITULUI SERAPION MAŞKIN*

τῆς ἀρετῆς ἀψάμενος καὶ
τῆς ἄκρας φιλοσοφίας μεσάσας
(Isidor Pelusiot, *Ep.* CXVII 1)

atingând cumnea și gustând
înaltimile filosofiei

I

Nici datoria, nici fericirea [illegible] sunt regula fundamentală a existenței. A fi îndrăgostit de Dumnezeu, a te înșela de Dumnezeu, *amor Dei, delectatio*, atât în ce constă adevărata tărie a personalității. Omul desăvârșit este obligat să-și trăiască viața unei personalități [illegible]. El este conștient a personalității nu în cazul [illegible] obiect străin, în cazul [illegible]

---

* Portretul a fost publicat pentru prima dată în [illegible] Kazanskaia Pravoslavnaia Bogoslovskaia Entsiklopedia, vol. I, Petersburg, [illegible] Kazanskaia Dukhovnaia Akademiia, 1906, pp. 1–4. Textul de față este [illegible] Pravoslavnaia Bogoslovskaia Entsiklopedia, vol. I, Petersburg, 1906, pp. 1–4. [illegible]

Textul a fost publicat pentru prima dată în [illegible] Kazanskaia Pravoslavnaia Bogoslovskaia Entsiklopedia, vol. I, Petersburg, 1906, pp. 1–4. [illegible]

ceasmul prevăzător [illegible]
nădejdea.

Astfel gândise să răspândească Serafim Mișkin. Astfel gândise să trăiască și ceea ce atât de asemănător lui Vladimir Soloviov. Astfel gândiseră să trăiască mulți alți filosofi care poate nu au lăsat nimic scris despre meditațiile lor. Toți aceștia adânc cufundați în sine se izolează de teocentrismul existenței. Pentru toți hărăzirea ființei ca un întreg sistematic printr-o ordine și o armonie acestea nu descoperă orbite capricioase și meandre abia bănuite, ci mișcarea după orbitele firești ale Soarelui unic.

Se părea că acest Infinit îi cuprinsese și fermecase ca în noaptea în zborul ei cutezător spre înaltul contemplației, așa le-a arătat Puterea unificatoare în diversitatea polifonă a plenitudinii că a lăsat să întrezărească în haosul de axe imobile în fuga evenimențială că a orbit cu [illegible] muzeaua ei coborând apoi în lume pentru a o înșela cu dragostea de Dumnezeu pentru a vedea în ea *aratarea dumnezeiesc* amprenta luminoasă și fiecare ființă dintre cei care văzătoarea înălțimile pare a fi un precursor al lui Origen un înaintaș al Cuviosului Serafim ca și Origen și înaintașilor predecesori fiecare pare un vlăstar al înălțimilor o cărăbuș care trăiește în lume dar nu aparține acestei lumi acestei lumi care se înalță și dispare dinaintea ochiului omenesc. Fiecare își cântă tristețea în partitura îngerilor.

Ascultându-i pe Serafim Mișkin și Vladimir Soloviov se prelungește ascuns în fiecare amintire sufletească bucurii și tristeți și ca un zâmbet senin între două trecători *Dragul meu [illegible] are [illegible] sorți [illegible] dar [illegible] dorește [illegible] dragul meu [illegible] care cum ca tot [illegible] este [illegible]*

[illegible] pământ [illegible] pământ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] către concret [illegible] l
rea [illegible] e nemijlocit să se exprime
poziția [illegible] față de religie față de moral politică și socială
Nici [illegible] a sau geniul religios nu pot [illegible] p
această cursă către veșnicie Iar [illegible] se
întâlnește în [illegible] singur nou religia pentru că a noastră
și atee sau [illegible] este religios în ea sau până și poziția [illegible]
este metafizic Imediat ce apare o personalitate cu [illegible]
care gândire ea își exprimă interesul [illegible] față de această poziție
sau negativă față de problemele religioase și cea ce e mai
important față de practica religioasă

Skotoroduri [illegible] ca și marele scriitor Dostoievski, sufletul
viu al [illegible] trubeților, serapioni [illegible] mentikovski, ruzanovi, sunt
par excepții numai la prima vedere Însă o privire atentă
va lămuri imediat înrudirea lor cu [illegible] și chiar cu so-
cial-democrații *noștri* și cu pozitiviștii *noștri* Toți au
aceeași năzuință, o aceeași sclipire a lor *religios* zeu
să le fie [illegible] aceeași idee a filosofului în cap
care își împlinește aspirațiile prin propria sa viață aceeași
exigență a bogăției ei nuanțelor și a extinderii generoa-
zări a amplorii în concepții [illegible] ce a ameților [illegible]
aperçus a vol d'oiseau și a punerii grabnice în practică
fără compromisuri, a oricăror [illegible] sociale zămislite de gân-
direa lor. Năzuința spre absolut este [illegible] sorocită eșecului
spiritul rus Dacă această nu se găsește expresă în religie
atunci se transformă într-o [illegible] distrugătoare în toate sfe-
re de activitate iar formele finite [illegible] o presimțea pa-
siunea infinite Simplificând [illegible] concepțiile care nu satisfac
spiritul rus și sub aceste valori practice se strecoară ne-
greșit metafizicul necondiționatului [illegible] teoreticul desăvârșit
Fiecare sfâșiere asemănătoare [illegible] gata să se extindă
fără limită să ocupe volumul [illegible] Simpla generalizare
se transformă într-un adevăr universal valabil și ce nu

[illegible] ale [illegible]
[illegible] în ce [illegible] să [illegible] e
[illegible] obțină ceea ce [illegible]

Nu [illegible] de [illegible] în primul rând în Rusia

III

[illegible] ideea [illegible] a *înțeleptului* așa cum e [illegible] în *Cea*
a lui Demonax [illegible] la [illegible] și a găsit împlinirea cea
[illegible] în imaginea paristică a *monahului* ca [illegible]
[illegible] în *Gnostul* Sfântului Clement Alexandrinul este un
[illegible] filosof contemplativ și un ascet care cercetează Adevărul
[illegible] pune în practică Adevărul descoperit pregătindu-se
[illegible] pentru aceasta încă din timpul vieții întreaga sa ființă. La
[illegible] este înțeles filosofia și de către cel Sfinți Părinți

După ce se copsese și se desprinsese de copacul natal,
[illegible] pământul acestei [illegible] purtată de vântul nuțitor, și-a găsit
[illegible] locul cel mai bun în brațele mănoase și în cernoziomul
[illegible] Rusiei. Acel [illegible] filosof-călugăr al ascezei, me-
[illegible] ai gnosticului s-a aclimatizat și a dat lăstari vi-
guroși. Skovoroda, Soloviov și Serapion nu sunt [illegible] cunoscuți
[illegible] pentru că au rămas pierduți în sensul. Dar oare câți asemenea
gnostici au rămas necunoscuți? Cine poate să știe? Privi-
rea atentă descoperă noi și noi [illegible] contemplativi care
[illegible] împânzesc Rusia. Este ideea populară a [illegible] sufletului viu,
caracterizat printr-o comunitate a misticii cu logica severă,
neobișnuită în Apus, o combinație a [illegible] de-a dreptul
[illegible] împletește cu dragostea lucrătoare a creștinului [illegible]
[illegible] ideal public progresist pe scurt, îmbinarea armonioasă între spiritul rațional-teoretic și activitatea practică
[illegible] de aceea, misticii ruși sunt poporul cel mai neobișnuit din
punctul de vedere al ocaziunii [illegible] nu în fel de gân-

vernare a ființei celei divine nu o poate satisface scrisa ce adevărat neconformist el este în mod organic un adept [illegible] *față de orice rădăcină omenească* pentru că a fi de origine se consideră semnul Împărăției lui Dumnezeu."

Dar dintre toți acești filosofi mistici ce-și exprimă cel mai convingător ideea aleasă se pare părintele Serapion Mașkin, care este cel mai curat ca o mărturisire sinceră a lui cel mai apropiat de absolut prin caracterul lui metafizic cel mai radical în opiniile sale sociale cel mai categoric în înfățișările sale cel mai negativ față de tot ce este exterior cel mai consecvent în viața sa și dacă-i este permis unui om să judece acest lucru cel mai credincios rob al Domnului său.

IV

Cinstea ușită din comun a gândirii și libertatea interioară a părintelui Serapion cunoscute tuturor celor care-l întâlniseră personal, îl determinau să fie sincer până la capăt în tot ceea ce vorbea și scria. De aceea fiecare cuvânt din scrierile sale este pătruns de cea mai autentică trăire a subiectului tratat iar fraza greoaie și lipsită de eleganță ascunde asemeni unui portofel cu piese prețioase cărată orbitoare monede de aur. Asemenea peneluri de pictură în a căror minuscule particule se combină culori aprinse cu luciu metalice operele părintelui Serapion se dezvăluie a fi în cele mai mărturisite părți ale lor produsele unei creații trăite, experiate, gândite pe cont propriu și de aceea chiar dacă le-am nega valoarea metafizică ele vor continua să fie de un nefăcut interes psihologic – un vestigiu al faptului de a fi al răposatului înțelept, al dom

[illegible] ce [illegible] [illegible] [illegible]

...

...

...

[illegible] s-a lăsase acoperită parțial de [illegible] pleoapă. Avea [illegible] mâini. Era greu de crezut că a cunoscut faptul că părintele Serafim se bucură să-l [illegible] până și Sfinții Taine însă nu se sfiesc de cele mai sfinte lucruri, chiar vinerea.

Deseori, căzând cu fața la pământ în rugăciune, el rămânea așa răstignit. Și ceea ce în toată viața sa părintele Serafim privea cu insistență chipul Mântuitorului străduindu-se să prindă cât o trăsătură și să și-o însușească. Purta întotdeauna în buzunar Evanghelia și în orice clipă liberă sau cu ocazia vreunei călătorii răsfoind cu repeziciune paginile o repetă în șoaptă stând cu capul ușor plecat. Găsea și recita pasajul pe care și-l amintise cu vreun motiv sau altul. Această cercetare a chipului Mântuitorului și rugăciunea insistentă neîntreruptă nu erau pentru părintele Serafim o împlinire formală a datoriei și în general, părintele Serafim nu recunoștea nici un fel de îndatoriri formale. Dimpotrivă, să contemplarea chipului Mântuitorului și rugăciunea erau o sfântă a sufletului, un mijloc de a-și trăi întreaga viață a sa [illegible] lului său. Ca și Vladimir Soloviov el căsește un umplu mână însă aproape de necurată. După cum singur mărturisește, poate că pregătea aproape pentru ca el să-și [illegible] său interior să nu fi fost tulburat. În manuscrisele părintelui pot fi întâlnite descrieri profunde și amănunțite ale caracteristicilor răului și ale atingerilor acestuia de suflet. Sunt cele mai adevărate acțiuni de soiul acesta pe care le-a întâmpinat să le cunoască. Părintele găsea doar în Hristos izbăvirea de forțele care îl sfâșiau. Se poate spune că părintele Serafim a fugit spre Hristos apucându-l de picioare. Ca rezultat nu l-a depășit. Apoi i se arătară Hris-

[illegible] sfântul cu privirile de veșnic [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] sens [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Iar cu o mîhnire [illegible] Optime cu greu pe [illegible] Avînd în vedere că [illegible] osteni egal împărțită [illegible] cărora era necesară [illegible] putem crea o [illegible] ceea. Chiar și câinilor nu [illegible] ce. În pușa banilor părintele Serapion începu să [illegible] parte altmenteri [illegible] dăcea mâncarea, rămînînd flămînd. Odată se întoarse de la prînz fără haine [illegible] fu nevoit să recunoască faptul că [illegible] fu nevoit să recunoască [illegible] aptul că [illegible]

Această totală [illegible] de sine s-a văzut clar și în testamentul său. Nici un cuvînt despre opera sa, despre problemele [illegible] personale în schimb, o grijă mișcătoare [illegible] de ceilalți nu [illegible] față nici pe [illegible] sau de [illegible]

Toți cei care [illegible] cunoscuseră pe părintele Serapion, pe care am avut ocazia să [illegible] întîlnesc, vorbeau în primul rînd de bunătatea și de [illegible] lui. Dar omenească ingratitudine, care nu știuse să aibă grijă de starețul înțelept în timpul vieții acestuia, nu s-a mărginit [illegible] nici la moartea lui. Pe locul [illegible] mormîntului său nu vedeai decît o bucată [illegible] acoperită de iarbă. Mormîntul nu are nici [illegible] cu [illegible] nu se știu [illegible] sufletul său nici [illegible] părăsise. În Postul [illegible] [illegible] mai [illegible] decât cel puțin [illegible] [illegible] [illegible] se [illegible] [illegible] [illegible]

VI

[illegible] părintele Serapion [illegible] meneşte ce mărturisea [illegible] decât o aiureală. Mărturisirea. Ar fi fost [illegible] prea ştiinţific să creadă constiinţa proprie a omului [illegible] spiritual [illegible] mărturisi. Dar [illegible] trăsătură sufletească [illegible] dintre cele mai de preţ mărgăritare ale [illegible] concepţia creştină despre taină, bazată pe mandatul [illegible]. Părintele Serapion [illegible] în [illegible] mărturisi [illegible] ca [illegible] păcatele [illegible] mărturisi [illegible] ca [illegible] păcatele [illegible] mărturisi [illegible] ca [illegible] păcatele

VII

[illegible] rapoarte cu Dumnezeu, [illegible] tre[illegible] [illegible] tă[illegible] [illegible] e natură.

„Dezvoltare, natură [illegible] omogenitate, diversitate este înscrisă pe [illegible] după Biblie, creația [illegible] natură. Ambele sunt scrise de Dumnezeu."

Pentru părinte e Serapion [illegible] [illegible] [illegible]

VI.1

Acest interes față de sistem care stau avea [illegible] un [illegible] [illegible] [illegible]

SAGA PAMANTULUI

adica

ISTORIA VIETII IEROMONAHULUI AVVA ISIDOR
De LA SCHITUL GHETSEMANI

cu cuvântări și reflecții cronologice
de nevrednicul său fiu duhovnicesc, Pavel Florenski

PREGUVANTARI

către binecredincioasa mea fiică

[illegible]

CAPITOLUL I

Arătarea Mântuitorului Iisus Hristos ucenicilor la Marea Tiberiadei

Cuvintele rostite de cunoscuta cântăreață Maria Tănase înainte de a-și începe recitalul, *Pe Dumnezeu să-l slăviți*, ne-au amintit de cuvintele Mântuitorului Iisus Hristos către ucenicii Săi: *Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura* (Marcu 16, 15).

Acum, după ce Domnul Iisus Hristos a înviat din morți, El Se arată ucenicilor Săi pentru a-i întări în credința în Învierea Sa. Sfântul Apostol Ioan folosește cuvântul *arătat* (în grecește *ephanerosen*) pentru a sublinia faptul că Hristos Cel Înviat Se arată ucenicilor Săi în chip văzut, pentru ca ei să poată mărturisi despre Învierea Sa. Cuvântul *arătat* (în grecește *ephanerosen*) înseamnă a face cunoscut, a descoperi, a manifesta ceva sau pe cineva care era ascuns privirii. Sfântul Apostol Ioan folosește acest cuvânt pentru a sublinia faptul că Hristos Cel Înviat Se arată ucenicilor Săi în chip văzut, pentru ca ei să poată mărturisi despre Învierea Sa. Sfântul Apostol Ioan folosește acest cuvânt pentru a sublinia faptul că Hristos Cel Înviat Se arată ucenicilor Săi în chip văzut, pentru ca ei să poată mărturisi despre Învierea Sa.

Cuvintele rostite de cunoscuta cântăreață Maria Tănase înainte de a-și începe recitalul, *Pe Dumnezeu să-l slăviți*, ne-au amintit de cuvintele Mântuitorului Iisus Hristos către ucenicii Săi: *Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la toată făptura* (Marcu 16, 15).

Acum, după ce Domnul Iisus Hristos a înviat din morți, El Se arată ucenicilor Săi pentru a-i întări în credința în Învierea Sa. Sfântul Apostol Ioan folosește cuvântul *arătat* (în grecește *ephanerosen*) pentru a sublinia faptul că Hristos Cel Înviat Se arată ucenicilor Săi în chip văzut, pentru ca ei să poată mărturisi despre Învierea Sa. Cuvântul *arătat* (în grecește *ephanerosen*) înseamnă a face cunoscut, a descoperi, a manifesta ceva sau pe cineva care era ascuns privirii. Sfântul Apostol Ioan folosește acest cuvânt pentru a sublinia faptul că Hristos Cel Înviat Se arată ucenicilor Săi în chip văzut, pentru ca ei să poată mărturisi despre Învierea Sa. Sfântul Apostol Ioan folosește acest cuvânt pentru a sublinia faptul că Hristos Cel Înviat Se arată ucenicilor Săi în chip văzut, pentru ca ei să poată mărturisi despre Învierea Sa.

[illegible] să facem [illegible] Maica Domnului [illegible] Cernigov [illegible] Stareţul o cheamă [illegible] ştie [illegible] cu [illegible] fără excepţie

[illegible] să mergem fără teamă la Schitul Cetăţeni [illegible] seară de [illegible] se vede [illegible]

Casuţa în care a locuit un [illegible] pământ [illegible] Schitului [illegible] vorbi despre [illegible] Înainte [illegible] Athonit Sam[illegible] de[illegible] Ieromonahul [illegible] după Ioanichie [illegible] Avraamie [illegible] ucise [illegible] mână [illegible] pestel [illegible] Maica Domnului [illegible] Cernigov [illegible] Isaia [illegible] chilioară [illegible] pătrat [illegible] aşezată [illegible] Isaia [illegible] se [illegible] lângă [illegible] Nu [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] după [illegible] se [illegible] pe
[illegible] părintele [illegible]lor

În [illegible] se află [illegible] [illegible] este [illegible]
sută pe care [illegible] pe [illegible] [illegible] este [illegible]
ce [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
cerb și pe acestea [illegible] arată [illegible] [illegible]
tele Isidor

Dacă străbați [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
mucată, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
zece schitufe [illegible] pe care [illegible] [illegible]
mată cu celelalte [illegible] [illegible] [illegible]
tia. Este așa numita „Pustie Dinafară" a părintelui Isidor
unde are obicei să se [illegible] pentru rugăciune și
pentru meditație duhovnicească. Deasupra „Pustiei Dinăun-
tru" crește salcâm, care [illegible] [illegible] [illegible]
pătul lor zburător. Iar Avva, privind împrejur spre [illegible]
bucurie copilărească: „La mulți ani!" În „Pustie" [illegible]
crește cerbor sinulse de grădinar [illegible] [illegible]
cuti de conserve [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] direct cu pământ. [illegible] [illegible]
găsit adăpostul bronzate [illegible] [illegible]
[illegible] copac tânăr servește drept [illegible]
zat [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
stejarul din Mamvri sub care [illegible] [illegible]
găzduit Preasfânta Treime (*Fac.* 18, 1). „Scaunul" cu bolo-
vani este sânca [illegible] [illegible] [illegible]
de lemn [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
de cerb sunt după spusele părintelui Isidor [illegible]
Eustatie Placidul. Nu există în „Pustie" nici un [illegible]
fără o semnificație [illegible]. Chiar și [illegible]

[illegible] din [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] pen-
tru părintele Isidor [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
toate înțelesurile lumii.

Dacă deschidem [illegible] [illegible] [illegible] „Pustia Dinăun-
tru" sau „Pustia Dinafară" din fața [illegible] este [illegible] neîn-
gradit, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] este fixată în pământ o masă rotundă, iar în [illegible]
ei este „mobila", cum obișnuia să spună părintele, adică
„divanul" „totolicii", „scaunele" și [illegible] făcute din crengi
uscate și scândură. Părintele Isidor [illegible] [illegible] singur
pe toate. Este greu să-ți imaginezi ceva mai stângaci.

Uneori vara Avva [illegible] [illegible] [illegible] în această „Pustie
Dinafară". Își aducea masa [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] zâmbitor: „Am și un divan aici. Este foarte comod să
te întinzi pe el și să te relaxezi. Eu mă odihnesc deseori
[illegible]. E așa bine." „Vă rog, părinte, întindeți-vă!" se adresa
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Dar cât de bine poate fi să stai întins
pe ciotori, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
De jur împrejurul „mobilei" se întind câteva răzoare: două
[illegible] legume și [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] pe [illegible] ca [illegible] [illegible] [illegible]

CAPITOLUL III

În care este descrisă bucuria părintelui Isidor

Când s-a oprit în pragul bucătăriei, părintele Avraam a început să se uite cu atenție în jur, ca și cum ar fi căutat ceva. Nu a găsit însă ceea ce căuta, așa că s-a întors către Ilie și l-a întrebat:

— Unde este oaspetele nostru?

Ilie a arătat cu mâna spre ușa deschisă a camerei de alături, de unde se auzeau glasuri și râsete. Părintele Avraam a zâmbit mulțumit, apoi a spus:

— Bine, fiule, bine. Să-l lăsăm să se bucure de compania părintelui Isidor. Au mult de vorbit, sunt convins.

Ilie a dat din cap, dar nu s-a mișcat din loc. Părintele Avraam l-a privit cu blândețe și a adăugat:

— Du-te și tu, Ilie. Ajută-l pe părintele Isidor să aducă tot ce are nevoie. Eu voi rămâne aici să pregătesc masa.

Ilie a ezitat o clipă, apoi a ieșit din bucătărie. Părintele Avraam a rămas singur și a început să pregătească masa. Era un om în vârstă, cu o barbă albă și lungă, cu ochi blânzi și mâini aspre, de muncitor. Era părintele Avraam, stareț la Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul, unde se aflau acum și părintele Isidor, și Ilie, și oaspetele lor misterios.

Părintele Avraam era un om simplu, dar înțelept. Știa să asculte, să vorbească la momentul potrivit și să tacă atunci când era nevoie. Știa să aibă răbdare cu oamenii și să-i primească așa cum sunt, fără să-i judece. Știa să vadă în fiecare om ceea ce este bun și frumos, chiar și atunci când omul însuși nu știa acest lucru.

Părintele Avraam a pus pe masă o farfurie cu brânză, o farfurie cu măsline, o farfurie cu roșii și o farfurie cu pâine. A mai pus pe masă o sticlă cu vin și trei pahare. Apoi s-a așezat pe un scaun și a început să aștepte.

Nu a trecut mult timp până când ușa camerei de alături s-a deschis și părintele Isidor a intrat în bucătărie, urmat de Ilie. Părintele Isidor era un om mai în vârstă decât părintele Avraam, cu o barbă albă și mai lungă, cu ochi blânzi și mâini aspre, de muncitor. Era părintele Isidor, stareț la Mănăstirea Sfântul Ioan Botezătorul, unde se aflau acum și părintele Avraam, și Ilie, și oaspetele lor misterios.

Părintele Isidor era un om simplu, dar înțelept. Știa să asculte, să vorbească la momentul potrivit și să tacă atunci când era nevoie. Știa să aibă răbdare cu oamenii și să-i primească așa cum sunt, fără să-i judece. Știa să vadă în fiecare om ceea ce este bun și frumos, chiar și atunci când omul însuși nu știa acest lucru.

Părintele Isidor a pus pe masă o farfurie cu brânză, o farfurie cu măsline, o farfurie cu roșii și o farfurie cu pâine. A mai pus pe masă o sticlă cu vin și trei pahare. Apoi s-a așezat pe un scaun și a început să aștepte.

Nu a trecut mult timp până când ușa camerei de alături s-a deschis și părintele Avraam a intrat în bucătărie, urmat de Ilie.

[illegible]

Cum s-a vestit mireasa pricepută mai mult ca sigur să se îmbrace [illegible] Dar [illegible] starea ei de față cu [illegible] Crede cu mai [illegible] pe care [illegible] cu mândria voastră cu dragostea cu [illegible] dar ați [illegible] cu toate [illegible] ei [illegible] pentru că [illegible] mâna mea e bună. Și [illegible] acestă [illegible] mie." Iată ce vrea probabil să spună. [illegible] cu mobilierul [illegible] Această [illegible] era că să spună: [illegible] tru Hristos. Privirea însă [illegible] nu părea [illegible] Dar dacă această [illegible] fuzare a [illegible] Isidor poate fi [illegible] Hristos. Se părea că [illegible] era [illegible] [illegible] era rezultatul premeditat [illegible]

După [illegible] [illegible] [illegible] real [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Arsenie [illegible] pământe [illegible] Sfântă Scriptură. Vă [illegible] egumă [illegible] Bine [illegible] răspunse [illegible] Apoi se [illegible]

Nu [illegible] tot atunci [illegible] pământe [illegible] Isidor cu Preasfințitul Episcop E[illegible]n „Pesta Domnului". În [illegible] pe mâsuța rea [illegible] pahare cu [illegible] pentru o [illegible] gândă [illegible] sarde [illegible] câteva peșmeți și vreo [illegible] două biscuiți de [illegible] [illegible] Tot stând [illegible] [illegible] începu să plouă [illegible] și gazda [illegible] acăpostură sub șteaua din Mamvri, [illegible] cupa care [illegible] conțin pământe [illegible] Isidor strânse [illegible] de la [illegible] și găsi peșmeții puțin umpluți de [illegible] [illegible] în cutia de la conserve. După [illegible] episcop [illegible] mănânce ceea ce [illegible] [illegible] Dar [illegible] [illegible] replică episcopul [illegible] [illegible] Dar eu [illegible] [illegible] uscat peșmeții. Acum [illegible] explică starețul.

Iată încă o [illegible] [illegible] în memorie [illegible] Preasfințitul Episcop [illegible] [illegible] se [illegible] în fața sa [illegible] seminariști. [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Serghie Pe[illegible] [illegible] [illegible]

O[illegible] [illegible] [illegible] după ce părăsise [illegible] [illegible] [illegible]

s-a pus în rugă. Avva Isaac cunoscând toate acestea, a adus [illegible] și dă mucenicului cununa cerească. Cu câteva clipe înainte de a găti pe [illegible] sfântul a adăsat în vecinătatea Ierusalimului, pe [illegible] și o agață a găsi mănăstirea. Apoi a scos câțiva bani, nu se știe de unde, căci bani proprii n-a avut niciodată, [illegible] dă mucenicului și i-a spus: „Însuși Domnul te-a trimis, ca să te împace". Însă inima împietrită nu se lasă înduplecată de dragoste. Atunci octogenarul starețul face o plecăciune până la pământ în fața mucenicului, implorându-l să se mai înfurie. La fel fac studenții împreună cu toți cei care asistaseră la toate acestea. Mucenicul însă la rândul său a făcut o plecăciune și mai adâncă. Nimeni nu știe în afară de Dumnezeu cum s-ar fi terminat toate acestea. Deodată bate la ușă un om de serviciu, care pe ascuns îl roagă pe student să elibereze camera căci se afla acolo cel mai sfânt [illegible] adăsat în vecinătatea Ierusalimului de către [illegible] și o agață a găsi mănăstirea. Apoi acesta, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] existe [illegible] primeni [illegible] pentru [illegible] Pentru [illegible] Pentru [illegible]

CAPITOLUL VII

Din care ai toma cunoști cu mama ta observa
că adânca smerenie nu-ți Duhul Sfânt se mărită
cu o prea mică independență

[illegible] Lui [illegible] pentru [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Părinții [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] primele zile ale verii. Pe[illegible] mult [illegible]. Pregătesc cele [illegible] vase. Adică [illegible] de zmeură excelent preparată. [illegible] pe care o dulceață și observă: «Bun [illegible]. Se zice că astă [illegible] Spun: «Da, zmeura este [illegible] un bun [illegible] de încălzire și febrifug [illegible]. Îți propun să-[illegible] în Paște [illegible] borcanul. Stareța [illegible] cu oarecare [illegible] nu știe [illegible] să spună: «O mare [illegible] ea [illegible] de ceea [illegible]. Dar dacă nu [illegible] supărare îl [illegible] pot [illegible] păstrez pentru [illegible] până». Înțeleasă bine [illegible] cu un zvâc [illegible] și [illegible] că [illegible] să [illegible] pământeni [illegible] în [illegible] în [illegible] [illegible] [illegible]

mute pentru că respirația era ceea ce trebuia să facă. Iată așa rugăciunea era firească pentru părintele Isidor. Noi nu vedem în ea decât o ființă inspirând și expirând. Dumnezeu însă vede cum în ea se unește cu totul cu Dumnezeu. Altceva ar fi fost dacă tatăl nostru după trup respira aer, iar tatăl nostru după duh respira har doar din când în când, o dată sau de două ori pe zi sau pe săptămână. Dar nu așa era viața de rugăciune a starețului. Fiecine simțea că părintele Isidor nu întrerupea rugăciunea nici când vorbea, nici când trebăluia prin gospodărie. Însă nimeni nu cuteza să-l întrebe de așa ceva. Însă la drept vorbind, asemenea întrebări nici nu-și aveau rostul.

CAPITOLUL X

care arată cititorului libertatea spirituală a bătrânului Avva Isidor și care de asemenea povestește cum s-a spurcat acesta

Adâncă smerenie a Avvei Isidor nu excludea independența sa hotărâtă în fața părerilor omenești. Tot astfel nevoința sa nu era contrazisă de depărtarea deplină față de spiritualele. Părintele înțelegea într-adevăr. Că Domn este și al sâmbetei Fiul Omului" (*Mt.* 12, 8) și că „sâmbăta a fost făcută pentru om, iar nu omul pentru sâmbătă" (*Mc.* 2, 27). El nu era supus legii, ci era liber. El trăia potrivit regulii, dar în fiecare împrejurare a vieții știa ce este spiritul legii Bisericii și care este litera. Și dacă era nevoie, în ceea ce liber și hotărât litera pentru păstrarea spiritului. Iată de ce putea să auzi despre el: „N-am văzut nimic deosebit în viața lui. N-a avut un trup prea aspru, se folosea de toate. Nu se sfia să meargă nici la baia de aburi, dar cu măsură. Se folosea și de vin uneori".

Dar se întâmplă să încalce o rânduială bisericească. Astfel o dată pe an Avva mănâncă într-o casă străină în ziua de post. Gazdele i-au propus: „Nu vrei să mănânci? Nu mai e mult până la Paște". Dar totuna refuză părintele Avraamie. Dar oricum mai înspăimântă ca ometă pe părintele Isidor. Pentru a nu supăra gazdele atât de primitoare, părintele Isidor se spurcă într-o zi de post.

Nu o dată repeta starețul: „Mai bine să nu ții postul decât să superi pe cineva refuzându-l".

Atădată, ambii părinți erau în vizită la aceeași familie, iar era zi de post. Gazdele le propuseră ambilor. Părintele Isidor își unse pâinea și mâncă, iar celălalt Avvă refuză. „De ce nu mănânci?" întreabă Avva Isidor. „Azi e vineri". „Îți poruncesc să mănânci". „Eu nu-ți sunt supus ție, ci ascultător lui Dumnezeu", replică starețul Avraamie.

Odată, în prima săptămână a Postului Mare, Avva îl anunță chiar el pe episcop: „Părinte, iartă-mă, păcătosul că m-am spurcat în prima săptămână a Marelui Post". „Cum s-a întâmplat?", întreba episcopul. „Mi-a mai rămas ceva lapte, mi-a fost milă să-l arunc, așa că l-am băut".

Astfel se spurca de două ori părintele Isidor în prima săptămână a Postului Mare și aceasta numai cu câțiva ani înainte de moartea sa, când era foarte bătrân. Dar cine poate să înțeleagă? Poate se deprindea cu cea mai adâncă treaptă a smereniei? Sau așa este posibil să învețe smerenia pe interlocutorul său?

Părintele nu refuza niciodată „Este mult mai rău să superi pe om refuzându-l". La trapeză, când se propunea, bea câte un păharel de vin uneori, încă și mai rar. La bătrânețe bea uneori și trei, dar la mai multe nu se învoia pentru nimic.

Se pare că părintele nu știa nici o altă dreptate. Episcopul îl întreba uneori: „Ce dreptate ții, părinte?". „Nu am nici un fel de dreptate", răspundea starețul. „Cum

așa? Doar în sinea lui împreună cu ceilalți [illegible] Unele ca
Nam când l-am întrebat despre primirea de către stareț a
Arsos părăsea rândurile trase [illegible] Avva Atanasie
acesta nu răspunse «Ce fel de pravilă trebuie? Nu
n-am o pravilă. Iată pravila repetă întruna *Doamne*
miluiește! O rugăciune lungă și scurtă, dar pe asta a so-
ți mănânce, sunt numai două cuvinte. Iată ce pravilă simplă
– termină zâmbind. Avva Isidor ar da naibii pe asta nu
pot tine

De altfel trebuie să înțelegem sensul acestor cuvinte
Părintele nu respingea deloc pravila și repeta numai
„Doamne miluiește" ci și multe alte rugăciuni. Dar prin
acest răspuns el își arăta în același timp adânca smerenie
cât și marea libertate a călugărului ceea ce era [illegible] pildă
pentru alții

[illegible] pleca de la Schit fără a cere voie [illegible] unul dintre
starețul povestea „Trăia odată la noi un zăvorât părintele
Alexandru Părintele Isidor era apropiat de acesta își măr
turisea unul altuia păcatele Părintele Isidor era îngădă-
tor cu păcatele Se întâmpla să-l întâlnească în afara Schitu
îl și întreba «Părinte v-ați cerut voie? Ați luat binecu-
vântarea?»

Odată am vrut să mergem la episcopul E să-i cerem
voie dar egumenul ne-a lăsat zicând «O să se răzgândească
vor să ne lase cât mai spre seară» Părintele Isidor spuse mai târziu
«Nu vedeți că egumenul își bate joc de noi? Să mergem
să mergem la episcop"

Cât era de liber cu bătrânul părintele Isidor poți vedea
citindu-se și din această întâmplare într-o după-amiază
Avva Isidor ședea pe prispă și cu o singură mânecuță pe o mână
Avva pleca să vadă de sarcinile ce se cuveneau
îi porunci să-și spună singur păcatele mai departe cu
mărunțișe pe o bucată de hârtie pe un carton

Plutind deasupra lumii, Avva putea părăsi în el ne-
pecetluit Fără a disprețuia lumea, nu se scârbea nici nu se

[illegible] Fără pic de simplitate [illegible] pentru un [illegible] putere
[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible] de [illegible] mi-a arătat [illegible] de ochi [illegible] se merge spre [illegible] Isaia [illegible] de Neamț până [illegible] Posadi sunt vreo trei verste [illegible] părintele Isidor povestește un suflet [illegible] se [illegible] cu tot felul de fleacuri de păcate. Chiar dintre cei ce trăiau în afara legii. Tot felul de oameni veneau la el, chiar și oameni înarmați. În timpul mișcării revoluționare părintele se expunea frecvent pericolului. Vorbind într-o zi despre «fată», am tăiat pe tăpșa dar mă depănea el de nouă ori de ocarmuire». Însă părintelui nu-i lipsea duhul dacilor curajoși. Vedeam uneori cum iese la el oarecum cu sfială – chiar și cu această stăruie cuvântul «Spuneați ceva, părinte, despre cineva care a tăiat oameni?» Da, a fost un soldat odată.

Chiar cu câteva zile înaintea morții sale, când avânda privirea să se ridice pe pat în capul oaselor, starețul încă spovedea. Ochiul duhovnicesc al părintelui era îndreptar la domnia de sine a celui ce se pocăia. În schimb cu noime dădea putere Simplitatea duhului său înmuia chiar și rănile sufletești cele mai învechite. Povestea chiar el: „Un anume [illegible] Câte douăzeci de ani își poartă păcatul în suflet, iar mie nu-i spun"

Chiar a simplă întâlnire cu părintele Isidor privirea sa încălzea, nu se știe ce ce sufletul neobișnuit. Îl înșela pământul a parcă pentru rărunchiul ca o mângâiere de Sfânt. Când cineva avea sufletul neîmpăcat, părintele îi înălța pe frate care păcătuise și-l privea în ochi. Acela nu era în neputință să suporte privirea luminoasă a stareței.

Așa s-a întâmplat odată cu o tânără încărcată cazută în gr[illegible] unchiul [illegible] Avva, implorându-l să se roage pentru ea. Iar acela l-a trecut atunci pe Avva pentru prima dată

[illegible] către schimnic [illegible] părintele în grădină. Mergând mână în mână, [illegible] Mi se părea că mă vede prin ochi. Mi se părea că mă vede prin mădularele sufletului. Am căzut în jos și am rămas. Iar Avva Z. se: «Bine ai venit, Pace ție, Mișa!»

De obicei părintele Isidor [illegible] dădea cel ce se mărturisea o listă a păcatelor și-l punea să le citească cu voce tare. Însemnându-și în minte pe acelea pe care el le trecuse. Se întâmpla uneori ca în timpul acestei lecturi Avva să părăsească chilia în tăcere și să ponosească cu o singură mânecuță, ca să pregătească o gustare mărturisitorului său.

Niciodată nu se supăra. Lacă păcătuia, suferea împreună cu tine. Când nu se mânia. Privea toate lucrurile cu calm, simplu și egal și numai spunea cu dragoste: „Trebuie să ne rugăm mai mult". Mai ales ne sfătuia să chemăm ajutorul Maicii Domnului. Dar întotdeauna îi arăta fiecăruia eficiența *Rugăciunii Celor Cinci Rani ale Mântuitorului* și ne învăța cum să se roage cu ea.

Spovedania părintelui, simplă în aparență, era ca totul deosebită, căutând cele inexprimabile ale veșniciei. De obicei, la spovedanie vezi în fața ta un om. Aici era tocmai pe dos, mărturisitorul se vedea pe sine nu în fața unui om, ci în fața Atotputerniciei Domnului, ci în fața Veșniciei Însești. Ceva neschimbător se uită la tine, te vede și în același timp nu se uită și nu te vede. Ca și cum te-ai spovedi în fața Universului". Nu veți vedea nici surprindere, nici mustrări, nici cea mai mică mișcare pe fața stareței. Nici întrebări deosebite. Între un cuvânt oricine se spovedea la el, știa cu siguranță că a ajuns în împărăția liniștii.

Așa se întâmpla cu mulți și, în general, cu toți cei din afara Schitului. În Schit părintele Isidor nu fu numit

[illegible] general [illegible] demult pe pări[illegible] [illegible]pți[illegible] spovedise pe [illegible]. Însă [illegible] [illegible] [illegible]

se afli [illegible] Hristos [illegible]
neam [illegible] [illegible]
ce po[illegible] [illegible] Mereșanu [illegible]
Național [illegible] de profesori. Da
dreptul [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] acestei
se tocmă [illegible] [illegible] [illegible] Apoi [illegible] [illegible] de
la capăt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ochiori [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
tuseră [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Dar [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ceva [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Acum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

[illegible] pe unele se pre[illegible] [illegible]
[illegible] stări spune cu prietenie [illegible] un prieten să
[illegible] revele vorbirea [illegible] de un pustnic [illegible]
[illegible] se duse împreună cu fratele cel [illegible] [illegible]
ce era scris [illegible] [illegible] [illegible] ceea ce am ză-
cut sfântul [illegible] [illegible] [illegible] pronunțând [illegible]
[illegible] [illegible] de rugăciune de spovedanie. Și [illegible]
că staretul îi spune: „La ce mă [illegible] pe [illegible]?" [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

După ce starețul [illegible] rugăciunea de dezlegare, [illegible]
în stare să spună un singur [illegible]: „Am [illegible] pe [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] *Învățătura [illegible] [illegible] din [illegible]*". Fă-
cându-și [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
cu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

A [illegible] [illegible] [illegible] să plângă, s-[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
spuse că nu va [illegible] [illegible] pe care plecam [illegible] [illegible]
mână.

Acum [illegible] [illegible] [illegible] că *au trăznit Puterea și pe Fiul Ei, Biserica*. Ut 10. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Mitropolitul Moldovei [illegible] Mărturisirea [illegible] despre ea. Și [illegible] cel din această [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] se stropșește [illegible] se [illegible] Scaunul [illegible] Scaunul [illegible] Scaunul

[illegible]

Dar cel mai adesea Avva Isaia punea vizitatorii să citească împreună cartea *Binecuvântările* pe care le-a dat Iacov fiilor săi. Prevăzând Maica Domnului cele ce se vor săvârși la Schitul Cozia peste o sută de ani, de Adormirea Maicii Domnului și Înălțarea Preasfintei Născătoare de „Bine-cuvântată Stăpâna mea, mângâie-mă cu cuvântul Tău cel bun.

Soborul îngeresc se minunează văzându-te pe tine cu mormântul lăudându-ți sufletul în mâinile Domnului și cu Dumnezeu mângâindu-te. Prăznuirea cu sfânta Ta Adormire este cinstită în cerul [illegible].

Așa a cântat Maica Domnului cărunta stareță Isaia, și, întorcându-se înapoi, a început să le transcrie și să le cânte câte două pe la chiliile lor părinții Isaiei, pentru că ea știa că Maica Domnului se bucură când cântările și rugăciunile sunt de la Maica Domnului și cu vreme chiar ea Însăși le-a rânduit în acest chip, cerându-le.

Pe măsură ce sărutările mângâietoare cădeau peste ei, Maica Domnului a luat-o în brațe de la Cernigovo cu bucuria și bunătatea ei obișnuită, răspunzându-i că nu Avva Isaia să meargă la ea să se roage.

Când Venerabilul Andrei și ceilalți prieteni ai săi au aflat totdeauna de vremea și de folosul fiecărei vizite, repetând de fiecare dată cu această ocazie că [illegible]

[illegible]

Când cineva se pregătește să se ducă la Avva Isaia, este permis să întrebe ce anume îl va învăța. Vezi cum te ubește Dumnezeu? Nu te uita!

Era odată un frate bun care a intrat pe ușa părintească a Avva Isaia care a întrebat: „Ce să mă învețe părinte? Oare nu știe cât Dumnezeu te caută? Ce vrea bună să-ți vrea nenorocire, ca să-ți vrea bună sau ca să-ți vrea nenorocire, ca să-ți vrea bună sau ca să-ți vrea nenorocire, ca să-ți vrea bună sau ca

[illegible]

[illegible] Rugăciunea [illegible] Rugăciunea [illegible] Rugăciunea [

CAPITOLUL XV

Cum pentru cei ce cred în Dumnezeu sunt semne și în ei înșiși
și afară, și în cea străină
de Dumnezeu credință dulce și al facerii de minune

[illegible] Dumnezeu [illegible]
[illegible] [illegible]

Anna este [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

CAPITOLUL XVII

[illegible]

[illegible]

scenele ei mai. Se pare că dragostea sa pentru poezie s-ară fi născut tocmai în această povară. Dar cu ea gustul său pentru astfel de distracții omenești fusese mai cât sufletul. Încă de pe atunci începuse să se coacă asceza monahală.

În timpul nopții tata cu mama începeau să se ocupe amândoi cu treburile lor – povestea ei cu pelin timp înaintea morții sale –, iar eu mă întorceam cu fața pe rotesa privesc la tablourile cu Cuviosa Zosima și Savatie" și vedeam parcă pășuni verzi și tăcășuni"

Dintr-un simplu semn, aceste gânduri de tinerețe se transformară într-o hotărâre puternică. Odată, tânărul Ioan se ruga în Biserica Acoperământul. Maica Domnului din tinerețe sărmana. Un fulger ca o undă albă îl descoperă apoi starețul trecut, uimindu-l palid, ce-a îngrijit cunoscutul, și se descărcă cu tunet. Oamenii nu păzură mișcare, iconostasul se înnegri. Acest semn pe care bătrânii locului îl țin minte avu influență asupra lui Ioan. După cum se exprima un frate sceptean „fulgerul trăsni dar pe el îl încălzi". „Gândul îmi zboară înspre Athos – povestea starețul. Însă nereușind atunci să și realizeze acest gând Ioan intră în Schitul Ghetsemani, întemeiat de Mitropolitul Filaret. Aici se înfrățește curând cu consătenii săi arhimandritul Antonie, care era originar tot din Lskovo, și era fiul nelegitim al cneazului Gruzinski. Este cazul să amintim că, judecând după anumite aspecte și anumite dispoziții de familie „Gruzinski" pe care-l purta Ioan după constituția firavă a trupului său și mai ales după chipul și nasul său caucazian, putem presupune originea nobilă a lui Ioan. Nu este exclus să fi avut sânge de cneaz.

Arhimandritul Antonie îl face pe Ioan [illegible] la sa. Pe atunci, Ioan era un tânăr [illegible]

[illegible] pe [illegible] [illegible] [illegible]

Athos în această grea încercare de bătrânețe și neputință. Avva Vartolomeu, în acest timp, se retrăsese în Sfânta Schit pentru a se ruga și a se pregăti pentru marea trecere. Cu această plecare a Sfântului Părinte Isidor, Dar neavând resursele necesare pentru a-și obține chilia, părintele fu nevoit în scurtă vreme să părăsească Sfânta Mănăstire și să se întoarcă în patrie. Aici se așeză din nou în Parascliv, dar în scurtă vreme deveni din ce în ce mai rău și fu trimis la Schit, unde locuia, fără să mai părăsească până la sfârșitul său.

Din evenimentele acestei vremi putem aminti numirea părintelui Isidor ca duhovnic al tuturor monahilor după moartea părintelui Varnava, care avu loc în 1906.

CAPITOLUL XVIII

care relatează sfârșitul Avvei Isidor

Astfel trecu ostenita viață a părintelui Isidor. Sfârșitul său fu neînchipuit de liniștit. Puteam crede chiar că numărătoarea treptată a respirării îi crevenea tot mai slabă și în final dispăru, cu totul se stinse și, împreună cu respirația, viața își luă zborul.

Până în ultima clipă a vieții sale Avva nu își pierdu niciodată limpezimea cunoștinței și dorința sa vesele, rămânând lucid chiar și pe patul de moarte. Nu își slăbi nici măcar memoria chipurilor, a numelor, a fragmentelor de poezie religioasă, a diferitelor probleme din viața fiecărui. Boala lui era chinuitoare: avea un hemoroid, diaree și hemoragie, dar nu se plângea niciodată în mănăstire. Când era întreg de sănătate, răspundea întotdeauna cu zâmbetul său neschimbător „Binișor, slavă Domnului, sunt bine". În pat se uscase de tot, mâinile i se topiră și se făcură ca

[illegible] este [illegible] pentru [illegible] Părintele [illegible] se [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

CAPITOLUL XX

Nu mai pe care cititorul grăbit poate să nu-l parcurgă
deoarece nu va mai afla nimic nou despre starețul Isidor

Călugării frați [illegible] pe Starețul Nicodim și [illegible] cu [illegible]. Iată cum se [illegible] în fața [illegible] Care va fi [illegible] fericirea [illegible]?

Fericitul [illegible] Isidor [illegible] Domnului [illegible] Dumnezeu [illegible] de [illegible] Sfânta [illegible] Le [illegible] mai [illegible] de pe [illegible] cu [illegible] pentru [illegible] Dumnezeu, [illegible] cu [illegible] pe [illegible] să [illegible] în [illegible] Și [illegible] pe [illegible] Pentru [illegible] în [illegible] cea [illegible] Pentru [illegible] sfinți [illegible].

[illegible] Voi [illegible] pe [illegible] nu [illegible] pe [illegible] Domnul [illegible] Dumnezeu [illegible] în [illegible] Și [illegible] Le [illegible] voi [illegible] Dumnezeu [illegible] Cea [illegible] de [illegible] fie [illegible] după [illegible] mi-am [illegible] mai [illegible] vor [illegible] în [illegible] fiind [illegible] ignoranță, [illegible] în [illegible] mea [illegible] celor [illegible].”

Astfel [illegible] mărire [illegible] a [illegible]. Și [illegible], [illegible] de [illegible] Isidor, [illegible] fără [illegible] cea [illegible]. În [illegible] pe [illegible], *în chip [illegible] sfinții se [illegible] de [illegible]*. Ce [illegible] în [illegible] pe [illegible] Isidor [illegible] în [illegible] sau [illegible] în [illegible] Și [illegible] o [illegible] asupra [illegible] pe [illegible] să [illegible].

Căci [illegible] Isidor [illegible] Dumnezeu [illegible] să [illegible] în [illegible] mai [illegible] de [illegible] Și [illegible] pe [illegible] Dumnezeu [illegible] Fiindcă [illegible] nu [illegible] în [illegible] era [illegible].

[illegible] cu [illegible] Dumnezeu. Iată [illegible] pe [illegible] era [illegible] în [illegible] Unul [illegible] în [illegible] Avva [illegible]

Adăugîre
textul fotelor de partie pe care le împărtea
părintele Isidor –

RUGĂCIUNEA

compusă de N V Gogol către Preasfanta Născătoare
fragment

Părintele Isidor îi plăcea să o cheiască. Nu este menționată în *Operele complete* ale lui N V Gogol, dar pentru că cuvintele părintelui Isidor au apărut în 1899 în „Arhiva Rusă" cartea a 8-a de către A A Trepakov și în 1909 în numărul de revistă *Moskovskie vedomosti* „Știri Moscovite". Părintele Isidor a primit-o de la fratele său vitreg, în casa comitelui A P și A G Tolstoi din Moscova, unde în perioada ultimului său an de viață N V Gogol

Nu mai da cel ce aleargă a Ta
nu pleacă mâhnit
Preacurata Născătoare de Dumnezeu Fecioară
că fiecare nădejde primește de la
pântecul cel de sus

Speranța Mea Preacurată
Caută să îmi mângâi cugetul
Cu lacrimile fața mi-e brăzdată
Ascultă mâhnirea tristă a gândului

Pentru ea [illegible]
[illegible]
Să [illegible]
Spre mântu re ma îndreapta!

Ia [illegible] să rămân mi fie
Să gata pent[illegible] [illegible]
Acoperă-mă [illegible]
Și mă lasă să [illegible]

Și [illegible]
[illegible]
Vățmeaua rugă-[illegible]
La ceasu-aspre judecăți

Când veșnicia [illegible]
Și morții s-or trezi la viață
În a [illegible]
Pacate ce s-or da în față

Ți-[illegible]
C-[illegible]
Să-[illegible]
Mă-[illegible]

NOTE

[illegible]

[illegible]

[illegible]

frivole, a deznodămintelor sentimentaliste din romanele sale. Este considerat un reprezentant al literaturii frivole (n. tr.).

19. Este vorba, desigur, de descrierea unor trăiri subiective și foarte personale ale Tainei spovedaniei, în aparentă fără legătură sau chiar opuse sensului obiectiv al acesteia (n. tr.).

20. Vezi nota 11 la capitolul „Viața părintelui Pavel Florenskî".

21. Vezi nota 25 la capitolul „Viața părintelui Pavel Florenskî".

22. Macarie (Bulgakov) (1816-1882): Mitropolit al Moscovei și al Kolomenskului, teolog remarcabil și istoric al Bisericii Ruse, autorul *Teologiei Dogmatice Ortodoxe*, în cinci volume, Moscova, 1849-1853 (n. tr.).

23. Sunt celebrele cuvinte ale Sfântului Serafim de Sarov, intrate în toate relatările vieții sale. Învățătura Sfântului Serafim de Sarov despre strângerea Duhului Sfânt este cuprinsă în *Dialogul* său cu N.A. Motovilov *despre telul vieții creștine* (n. tr.).

24. În original: *„Slovo iskra esti dușî / Ti, dub moi, k vecinosti spesi"*.

25. În original: *„Dușolu dusu ubejdaiu / hramu ot gneva i ot prazdnih slov – / i hnalesi hristianskh hogoslov"*.

26. Gavril Romanovici Derjavin (1743-1816): poet rus; a scris ode clasice, cu accente satirice și filosofice și tragedii clasice (n. tr. după „Scriitori sârâni" – *Mic Dicționar*. Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1981).

27. În original: *„K Tebe, o, Materi Presvetaia,/ derzaiu voznesti svoi glas..."*.

28. În original: *„Kresta gospodnia slavna sila/ blistatelina ona vezde..."*.

29. Vezi „Alfavita sufletească" din *Scrierile Luminătorului Dmitri al Rostovului* (p. I, ediția a III-a, Moscova, 1857) (n. tr.).

30. În original: *„Ișel ot brasa ukrepleniei/ iako grad tverd"*.

31. Cuviosul Savatie: fondator, în 1429, împreună cu Cuviosul Gherman, al primului lăcaș de cult de pe Insulele Solovețk, 1435.

Cuviosul Zosima a renovat, împreună cu Cuviosul Gherman, lăcașul de pe Insulele Solovețk, întemeind împreună celebra mănăstire. A păstorit-o vreme de 26 de ani. (n. tr. după *Slovari Istorceskii o russkih svatih* (*Dicționar istoric al sfinților ruși*), Moskva – Izdațelistvo Kniga, 1991).

32. Postul Crăciunului (n. tr.).

33. Pavel Tebeul (227-341): cel dintâi pustnic cunoscut al creștinătății, originar din Egipt, din Tebaida de Sus (n. tr. după *Prologagele* – Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, 1991).

34. Icoana Maicii Domnului din Czestochowa: celebră icoană făcătoare de minuni, care își trage numele după o localitate din Polonia (n. tr.).

35. Luminătorul Nifont (1370-1460): patriarh al Constantinopolului, retras apoi la Athos, ca simplu călugăr (n. tr.).

36. „K Tebe, o materi Presvetaia / Derzaiu voznesti svoi glas, / Lito slezami umîvaia / Uslisi menia v set skorbnîi cias, / Primi tepleistia molenîia, / Moi dub ot bed i zol izbavi, / Prolei mne v serdte umilenie, / Na puti spasenîia nstavi. / Da budu chyd svoei ia voli, / gotov dlia Boga vseo terpeti. / Bdi mne pokrovom v grikoi dole / Ne dai v peciali umereti. / Ti vseh pribejisce nesciastnih, / Za vseh molitvennika nas! / O, zasciti kogda ujasnîi / Usîștm sudnîi Bojii glas. / Kogda zakroet vecinosti vremia, / Glas trubnîi mertvîh voskresit. / I knîga sovesti vseo bremia / grehov moih izoblicit. / Stena Ti vernîm i ograda! / K Tebe molnsia vsei dușoi: / Spasi menia, moia otrasla. / Umilosertisi nado mnoi!".

CUPRINS

PREFAȚĂ 5
VIAȚA PĂRINTELUI PAVEL FLORENSKI 13
Note 48
EMPIREEA ȘI EMPIRIA 51
Anexă la EMPIREEA ȘI EMPIRIA 94
Note 115
DOGMATISM ȘI DOGMATICĂ 119
Stenograma dezbaterilor pe marginea referatului
DOGMATISM ȘI DOGMATICĂ 147
Note 162
STÂLPUL ȘI TEMELIA ADEVĂRULUI 165
Scrisoarea I – Către cititor 165
Scrisoarea a IV-a – Lumina Adevărului 171
Note 214
PLÂNSUL MAICII DOMNULUI 219
Note 226
UN PORTRET
AL ARHIMANDRITULUI SERAPION MAȘKIN 227
Note 252
SAREA PĂMÂNTULUI adică ISTORIA VIEȚII
IEROMONAHULUI AVVA ISIDOR DE LA
SCHITUL GHETSEMANI 255
Adăugire 337
Note 339

BIBLIOTECA M.M.B
PROVENIENȚA
dar
PRET
R.R.F. 106
Lei 25.400

B.M.M.B.
2003–2004

Redactor: *Marilena Andrei*
Tehnoredactor: *Cristian Lupeanu*

Tiparul executat la R.A. „Monitorul Oficial"

Colecția **DOGMATICA**

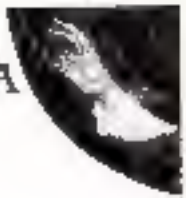

Înălțimea și valoarea filosofiei nu este în ea însăși, ci în orientarea îndreptată către Hristos și către viața întru Hristos [...].

Scopul principal pe care trebuie să mi-l propun, conform cu formația mea, este catharsis-ul, adică purificarea minții de falsele premise și dogme ale contemporaneității, de falsa știință și de falsa filosofie, pentru ca aceia care studiază să învețe a privi cu ochiul curat al minții domeniul spiritului învăluit de har. Voi să mă ocup și cu altele, însă [...] cred că este cel mai folositor să mă ocup exact cu cele de mai sus: consider că nu este atât de necesar să explici sistemul unui filosof sau al altuia, cât să clarifici însești noțiunile și să nivelezi calea Celui ce va să vină în sufletele. Hristos.

Pavel FLORENSKI

EDITURA ANASTASIA